

پروژه‌ی بهای فرموده

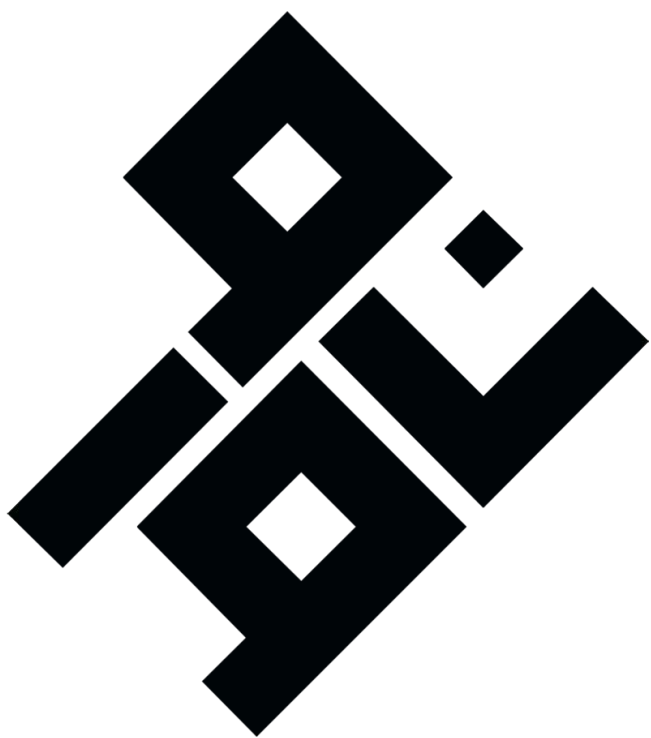
سیران کاکه احمد

فرموده‌ی پیغمبر

نووسینی
سیران کاکه احمد

تہفسیری نوور

٢٣٠

فهرمووده‌ی پیغه‌مبەر

نووسینی : سیروان کاکه أحمد

دیزاینی ناوه‌وه و به‌رگ : زه‌رده‌شت کاوانی

چاپی دووهم ١٤٤١ک - ٢٠٢٠ز

١٤ * ٢١ سم ، ١٠٩ لاپه‌ره

بابه‌ت : ئایینی

له به‌ری‌وه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه گشتیه‌کان - هه‌ری‌می کوردستان

ژماره سپاردنی (٦٠٢) ی سالی ٢٠١٧ پێدراوه

مافی چاپ پارێزراره

■ پروژەى بهای فهرموده

۲۳۰

فهرموده‌ی پیغمبر

نووسینی

سیروان کاکه احمد

۱۴۴۱ ک - ۲۰۲۰ ز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
رَبِّ يَسِّرْ أَعْنِ، يَا كَرِيم

پیشه‌کی

له‌به‌رکردنی فەرمووده‌کانی پیڅه‌مبه‌ری خوا ﷺ، وه پاریزگاری لیکردن و کار پیکردنی له‌کرده‌وه هه‌ره‌باش و گرنکه‌کانه، وه له‌به‌ریزترین و گه‌وره‌ترینی عیباده‌ته‌کانه، جگه له‌فه‌رزه‌کان، نه‌و که‌سه‌ی فەرمووده‌یه‌کی پیڅه‌مبه‌ر ﷺ له‌به‌ر ده‌کات و له‌ماناکه‌ی تیده‌گات و له‌نیو خه‌لک بلاوی ده‌کاته‌وه، پیڅه‌مبه‌ر ﷺ ده‌رباره‌ی فەرموویه‌تی: «نَضَرَ اللَّهُ أَمْرًا سَمِعَ مِنَّا حَدِيثًا، فَحَفِظَهُ حَتَّى يُبْلَغَهُ غَيْرُهُ»^(۱).

له‌م فەرمووده‌دووعا کردن هه‌یه، یان هه‌والدان هه‌یه له‌لایه‌ن پیڅه‌مبه‌ری خواوه ﷺ ده‌رباره‌ی حالێ نه‌و که‌سه‌ی هه‌ولێ پاراستن و بلاو کردنه‌وه‌ی فەرمووده‌ده‌دات.

دیاره‌ تیکه‌یشتن له‌ئایین له‌رینگه‌ی تیکه‌یشتن له‌قورپان و سوننه‌ته‌وه‌ ده‌بی، وه‌ تیکه‌یشتن له‌سوننه‌ت له‌پێی شروقه‌و شیکردنه‌وه‌ی زانایان ده‌بی، هه‌ر که‌س نه‌مه‌ی کرد نیشانه‌ی نه‌وه‌یه‌ خوا ویستی خیری بۆی هه‌یه.

بێگومان له‌خزمه‌ت دابوونی قورپان، واته‌: له‌خزمه‌تدا بوونی خوا‌ی به‌رز! چ‌خو‌ش‌حاله‌یه‌کی تیدایه‌ کاتیک به‌نده له‌خزمه‌تی په‌روه‌ردگاری خو‌یه‌تی و گو‌ی بۆ گرتوه، وه‌ ده‌ست گرتن و کارکردن به‌قورپان، هو‌کاره

(۱) أخرجه أحمد: ۱۶۷۸۴، وصححه شعیب الأرناؤوط.

بۆ بە دەستەيتانى سيفەتە بەرزەکانى قورئان، بۆ وینە: قورئان مەزنە، ھەر کەس دەستى پتوھ بگرئ، مەزن دەبن، قورئان خوۋشەويستە ھەر کەس دەستى پتوھ بگرئ، خوۋشەويست دەبن، قورئان بەخسندەيە، ھەر کەس دەستى پتوھ بگرئ، بەخسندەو سەخى دەبن..

دياره له خزمەت دابوونى فەرمووده شیرینەکانى پتغەمبەرى خوۋشەويست ﷺ، واتە: له خزمەت دابوونى پتغەمبەرى خوا ﷻ، ھەمان ئەو سيفەتانەت پت دەبەخشى کە قورئان بەخاوەنەکەى و ھاوئەکەى دەبەخشى، لەبەر ئەوەى پتغەمبەرى خوا ﷻ لە کردار و گوشتار و پەرەفتار و گشت ھەلسوکەوتەکانى قورئانىکى بەرجەستە کراو بوو کە لەسەر زەوى دەرویشت... پتشم وانیە ھیچ کاتیک وەك ئیستا مسولمانان ئاوا موحتاجى ئەو بووبن جارێکى دى بچنەو قوتابخانەى پتغەمبەرى خوا ﷻ وەك قوتابىەك له خزمەتى لەسەر چۆك دابنیشن و گوئى لە فەرمايشتە موبارەکەکانى رابگرن و لەبەرى بکەن و تییبگەن و کارى پتیبگەن و خوئانى پت برازیننەو، پاشان خەلکى لى فیر بکەن.

ژيان له گەل فەرمووده شیرینەکانى خوۋشەويستى خوا ﷻ تام و چێژو لەرزەتى تايبەتى خوئەيە، ژيانە لەگەل بەرپزترین مەخلوق، ژيانە لەگەل سەرەتای ھاتنى وەحى و نبووت، ژيانە لەگەل جیلکى کە باشتەين جیلی سەر زەوى بوون و (خیر القرون) بوون، خوا لە ھەموویان پازى بن، ژيانە لەگەل دونیایەكى زۆر جیا لەم دونیا ماددیە وشکە!

پىڭگى سوننەت لە ئىسلامدا

گومان لەو ھەدا نىيە كە ناحەزان و تىنەگەشتوان لە ئىسلام بە جۆرەھا شىوھ دىن گومان لەسەر ئىسلام دروست دەكەن و دەيانەوئى بە فووى دەميان پرووناكى خورى ئىسلام بكوژىننەو، ئەم كارەشيان بەردەوامە، يەككە لە كارەكانيان بريتيە لە ھەولدان بۆ پەت كەردنەوھى سوننەت بە گشتى، وە دەلەين: قورئان بە تەنيا كافىھو پىويستمان بە ھەدىس نىيە، مەبەستىش لەم بانگەشە پىسە لە ناوبردى شەرىعەتى ئىسلامە، چونكە ديارە سوننەت چۆنيەتى جىيەجى كەردنى قورئانە، بۆيە تانەدان لە سوننەت، تانەدانە لە قورئان، ئا ئەم بانگەشە پووچە لە كۆتايى جىلى زىرپىنى ھاوھەلان سەرى ھەلدا، وردە وردە تەشەنەى كەرد تا دواتر گەيشتە ئەم نەوھى ئىستە.

ئىتر بەردەوام زانايان بەرپەرچى گومانەكانيان داوئەو بە بەلگەى پروون و ئاشكرا، وە ئىمە ھەر زۆر بە كورق ئامازە بە چەند بەلگەيەك دەكەين كە گەورەيى و پىڭگى سوننەتمان بۆ دەردەخەن، بۆ ھەر كەسك كە خوا پىنمايى بكات و خۆشى بە دواى ھەقدا بگەرى.

دەلەين: سوننەتى پاكي پىڭەمبەرى خوا ﷺ پاى زۆربەى ھەرە زۆرى زانايانى موعتەبەرى لەسەرە كە بە بەلگە دەھىترىتەو، سوننەت ھەم وەك چۆنيەتى جىيەجى كەردنى قورئان بە بەلگە دەھىترىتەو، ھەم وەك خۆى كە بۆ ھوكمىكى سەربەخۆ گوتراو، وە چەندىن بەلگە لە قورئان ھەن فەرمان دەكەن بە گوپرايەلى كەردنى پىڭەمبەرى خوا ﷺ، شۆينكەوتنى سوننەت، وە بە پىچەوانەو ھەپەشەو ورياكەردنەوھى زۆر ھەن بۆ ئەوانەى پىچەوانەى سوننەت ھەلسوكەوت دەكەن، با سەرنجى چەند دەقەك بەدەين:

ده‌فه‌رموى: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ (٢١) آل عمران،
واته: ئەى پىڤه‌مبه‌ر ﷺ پىيان بلى: ئەگەر ئتوه خواتان خوش ده‌وى،
شونىم بکه‌ون، خواى په‌روه‌ردگاريش خوشتانی ده‌وى.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموى: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ (٨٠) النساء، ئا
لیره‌دا خواى په‌روه‌ردگار گوپرايه‌لى کردنى پىڤه‌مبه‌رى ﷺ به‌ گوپرايه‌لى
خوى داناوه.

دوا ئايه‌ت ئەوه‌يه‌ كه‌ خواى په‌روه‌ردگار زۆر به‌ پرووى فهرموويه‌تى:
﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكُمْ إِلَّا رِسُولًا فَخُذُوهُ وَمَنْ نَهَكُمْ عَنْهُ فَأْتُوا﴾ (٧) الحشر، واته: هه‌ر
شتىك له‌ فهرمان كه‌ پىڤه‌مبه‌ر بو‌تانى دىنى و پىتان ده‌لى وه‌رى بگرن و
جىبه‌جى بکه‌ن، وه‌ كه‌ قه‌ده‌غه‌شتان ده‌كات له‌ هه‌ر شتىك، وازى لى
پىتن و ئەنجامى نه‌ده‌ن.

كه‌ هه‌چ گومان له‌وه‌دا نيه‌، ئەم ده‌قه‌ هه‌م وه‌رگرتنى قورئان و هه‌م
وه‌رگرتنى فهرمووده ده‌گرىته‌وه‌.

له‌ راستیدا به‌بى سوننه‌ت هه‌چ كه‌سىك ناتوانى دىندارى بكات، ئىمه
وه‌ك مسولمانان پۆژانه‌ پىويستيمان به‌ فهرمووده شيرينه‌كانى پىڤه‌مبه‌رى
خوا ﷺ هه‌يه‌، تا له‌ كاروبارى ژيانى پۆژانه‌مان به‌ كارىان پىنين و به‌ پى
پىنمايه‌كانى پىڤه‌مبه‌رى خوا ﷺ په‌فتار بکه‌ين.

دهرباره‌ی: له‌به‌رکردن و گێڕانه‌وه‌ی فهرمووده

۱- {عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «رَجِمَ اللَّهُ مَنْ سَمِعَ مِنِّي حَدِيثًا قَبْلَهُ كَمَا سَمِعَهُ، قَرُبَ مُبْلَغُ أَوْعَى لَهُ مِنْ سَامِعٍ»^(۱).

واته: ئێینو مه‌سعوود رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: په‌حمه‌تی خوا له‌و که‌سه‌ بێ که‌ گوییستی فهرمووده‌یه‌ک ده‌بیت له‌ من، وه‌ پرایده‌گه‌یه‌نیت به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ بیستووویه‌تی، چونکه‌ زۆر که‌س هه‌یه‌ که‌ فهرمووده‌ی پێ پاده‌گه‌یه‌نیت چاکتر لێی تیده‌گات له‌و که‌سه‌ی به‌ خودی خۆی (له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ) بیستووویه‌تی.

۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا، فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ»^(۲).

واته: ئه‌بو هوریره‌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: هه‌ر که‌سێک به‌ نه‌نقه‌ست درۆ به‌ ناوی منه‌وه‌ بکات، ئه‌وه‌ با شوێنێک بۆ خۆی له‌ نێو ناگردا ئاماده‌ بکات.

۳- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ، قَالَ: «بَلَّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً، وَحَدِّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ، وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا، فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ»^(۳).

واته: عه‌بدوڵڵای کورپی عه‌مڕ (خوا لێیان رازی بێ) ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: له‌ منه‌وه‌ پرایه‌گه‌یه‌زن و بڵاوی بکه‌نه‌وه‌ ئه‌گه‌ر یه‌ک ئایه‌ تیش بێ، وه‌ له‌ نه‌وه‌ی ئیسرائیل (قسه‌) بگێرنه‌وه‌ هه‌یچی تیدانیه‌ (مادام له‌گه‌ڵ

(۱) أخرجه ابن حبان: ٦٨، وَصَحَّحَهُ الألباني، وقال شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن.

(۲) أخرجه البخاري: ١٠٨.

(۳) أخرجه البخاري: ٣٤٦١.

قورپان و فهرموده تیکنه‌گیرئ)، وه ههر که‌سیک به نه‌نقه‌ست درؤ به ناوی منه‌وه بکات، نه‌وه با شوینیک بؤ خوئی له نئو ئاگردا ئاماده بکات.

دهرباره‌ی: بانگخوازو بانگه‌وازی

۴- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لِكُلِّ عَمَلٍ شِرَّةٌ، وَلِكُلِّ شِرَّةٍ فَتْرَةٌ، فَمَنْ كَانَتْ فَتْرَتُهُ إِلَى سُنَّتِي، فَقَدْ أَفْلَحَ، وَمَنْ كَانَتْ إِلَى غَيْرِ ذَلِكَ فَقَدْ هَلَكَ»^(۱).

واته: عه‌بدوللای کوری عه‌مر (خوا لیان پازی بن)، ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموده‌تی: ههر کرده‌وه‌یه‌ک (که مروف ده‌یکات سه‌ره‌تایه‌که‌ی) توندو توئی و چالاکیه‌کی زوری تیدایه، وه ههموو توندوتوئی و چالاکیه‌کی زوریش خاوبوونه‌وه و ساردبوونه‌وه‌کی به‌سه‌ردا دی، جا ههر که‌سیک (له‌و دینداریه‌ی که ده‌یکات) ساردبوونه‌وه‌که‌ی له سنووری سوننه‌ت پراوه‌ستاو (به پئی سوننه‌ت دینداری کرد) نه‌وه سه‌ره‌راز بووه، به‌لام نه‌گهر له‌و سنووره لایدا نه‌وه به دلنیا‌یی له‌ناو‌چووه.

۵- {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ»^(۲).

واته: نه‌بو سه‌عیدی خودری ﷺ ده‌لئ: گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: ههر که‌س له ئیوه خراپه‌یه‌کی بینی با بیگوپئی (و پئی لی بگری) به ده‌ستی، نه‌گهر نه‌یتوانی نه‌وه با به زمانی بیگوپئی و ریگه نه‌دات (نه‌و خراپه بگری)، نه‌گهر نه‌وه‌شی نه‌توانی، نه‌وه با به دل پئی

(۱) أخرجه أحمد: ۶۹۵۸، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

(۲) أخرجه مُسْلِم: ۴۹.

ناخوښ بڼی و (دووعا بکات بو گوړینی نهو خراپه یه)، نه وهش (واته: به دل پینا خوښوونه که) لاوازترین پله ی نیمانه.

۶- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: مَا خَيْرَ رَسُولٍ لِلَّهِ ﷺ بَيْنَ أَمْرَيْنِ إِلَّا اخْتَارَ أَيْسَرَهُمَا، مَا لَمْ يَكُنْ إِثْمًا، فَإِذَا كَانَ إِثْمًا كَانَ أَبْعَدَ النَّاسِ مِنْهُ، وَمَا انْتَقَمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِنَفْسِهِ، إِلَّا أَنْ تُنْتَهَكَ حُرْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى، فَيَنْتَقِمَ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ بِهَا} (۱).

واته: دایکمان عائشه (خوا لڼی رازی بڼی)، ده لڼی: هه رگیز پیغه مبهری خوا ﷺ سه ریشک نه کراوه له نیوانی دوو شتاندا حه تمه ن کامه ی ناسانه نه وهی هه لېږاردوه ماده م گوناح نه بوو بڼی، وه نه که ریش گوناح بوو بڼی، نه وه له هه موو خه لکی لڼی دوورتر بووه، وه هه رگیز پیغه مبهری خوا ﷺ بو نه فسی خو ی تو له ی نه سه ندو ته وه، ته نها (کاتیک تو له ی سه ندو ته وه) نه گه ر سنوورو حه پامکراوه کانی خوی به رز به زیترابن، نهو کات تو له ی وه رگرتو ته وه بو خوی زالی پایه دار.

۷- {عَنْ أَبِي عَنِبَةَ الْخَوْلَانِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «لَا يَزَالُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَغْرِسُ فِي هَذَا الدِّينِ بَعْرَسٍ يَسْتَعْمِلُهُمْ فِي طَاعَتِهِ» (۲).

واته: نه بو عینه به ی خه ولانی ﷺ ده لڼی: گو یم له پیغه مبه ر ﷺ بوو ده یفه رموو: خوی زالی پایه دار به رده وام له م دینه دا نه مامانیک ده چینی (واته: که سانیک په روه رده ده کات له سه ر پیبازی راستی نیسلام)، وه له فه رمانبه ری خو یدا به کاریان دینی.

(۱) أخرجه البخاري: ۳۵۶۰، ومسلم: ۷۷.

(۲) أخرجه أحمد: ۱۷۸۲، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده حسن.

۸- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدٍ خَيْرًا اسْتَغْمَلَهُ» قَالُوا: وَكَيْفَ يَسْتَغْمِلُهُ؟ قَالَ: «يُوقِفُهُ لِعَمَلٍ صَالِحٍ قَبْلَ مَوْتِهِ»^(۱).

واته: نه نه س ﷺ ده لڼ: پښغه مبهري خوا ﷺ فەرموويه تی: نه گهر خوا چاکه ی بو به ننده یه کی خو ی بو ی به کاری دین ی، (هاوه لانیش خوا لیان رازی بی)، گوتیان: نه ی پښغه مبهري خوا چوڼ به کاری دین ی؟! فەرمووی: یارمه تی دهادت بو نه نجامدانی کرده وه یه کی چاک بهر له مردن.

۹- {عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «خَيْرُ النَّاسِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ»^(۲).
واته: جابر ﷺ ده لڼ: پښغه مبهري خوا ﷺ فەرموويه تی: باشتړنی خه لکی سوود به خشتړنیا نه بو خه لکی.

۱۰- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى، كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورٍ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ، كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا»^(۳).

واته: نه بو هورپرېه ﷺ ده لڼ: پښغه مبهري خوا ﷺ فەرموويه تی: هر که سیک خه لکی به ره و هیدایه ت بانگ بکات، به نه ندازه ی هه موو نه وانه ی که شوینی که وتوون پاداشتی هه یه و، بی نه وه ی هیچ له پاداشتی نه وانیس که م بیته وه، وه هر که سیک خه لکی به ره و گومرایي بانگ بکات، نه وه به نه ندازه ی هه موو نه وانه ی شوینی که وتوون گونا هی هه یه و، بی نه وه ی هیچ له گونا هی نه وانیس که م بیته وه.

(۱) أخرجه أحمد: ۱۲۰۳۸، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

(۲) أخرجه الطبراني في «الأوسط»: ۵۷۸۷، والقضاعي في مسند الشهاب، وصححه الألباني.

(۳) أخرجه مسلم: ۶۹۸۰.

درباره‌ی: پشت به‌ستن به‌ خوی تعالی

۱۱- {عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَوْ أَنَّ ابْنَ آدَمَ هَرَبَ مِنْ رِزْقِهِ، كَمَا يَهْرُبُ مِنَ الْمَوْتِ، لَأَذْرَكَهُ رِزْقُهُ، كَمَا يَذْرِكُهُ الْمَوْتُ»^(۱).

واته: جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموده‌تی: نه‌گه‌ر ناده‌میزاد له‌و پرزقه‌ی (خوا بو‌ی داناوه) رابکاوه‌لبن هه‌روه‌ک چو‌ن به‌ (هه‌موو شیوه‌یه‌ک) له‌ مردن راده‌کاوه‌لدی، نه‌وه‌ نه‌و پرزیه‌ی (خوا بو‌ی داناوه) ده‌یگاتی (له‌ کات و شوینی خوی) هه‌روه‌ک چو‌ن مردنیش (له‌ کات و شوینی خوی) ده‌یگاتی.

۱۲- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ قَسَمَ بَيْنَكُمْ أَخْلَاقَكُمْ كَمَا قَسَمَ بَيْنَكُمْ أَرْزَاقَكُمْ، وَإِنَّ اللَّهَ لَيُعْطِي الدُّنْيَا مَنْ أَحَبَّ وَمَنْ لَا يُحِبُّ وَلَا يُعْطِي الدِّينَ إِلَّا مَنْ أَحَبَّ، فَمَنْ أَعْطَاهُ الدِّينَ فَقَدْ أَحَبَّهُ»^(۲).

واته: عه‌بدوللای کو‌ری مه‌سعوود رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: گویم له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بو‌و ده‌یفه‌رموو: بیگومان خوا ره‌وشتی له‌ نیتوانتان دابه‌ش کردوه، هه‌روه‌ک چو‌ن پرزق و پرزی له‌ نیتوانتان دابه‌ش کردوه، وه‌ به‌ دلنیا‌یی خوا (مالی) دونیا ده‌به‌خشی به‌ هه‌ر که‌سیک که‌ خو‌شی بو‌وی، یان خو‌شی نه‌وی (جیاوازی ناکات)، به‌لأم دین ته‌نها ده‌به‌خشی به‌و که‌سانه‌ی که‌ خو‌شی ده‌وین، جا هه‌ر که‌سیک خوا دینداری پیبه‌خشی نه‌وه‌ به‌ دلنیا‌یی خو‌شی ویستوه.

(۱) أخرجه أبو نعيم في « الحلية » (۷/ ۹۰، ۷/ ۲۴۶)، وابن عساكر (۲/ ۱۱ / ۱)، انظر صحيح الجامع: ۵۲۴۰، الضبعة: ۹۵۲.

(۲) أخرجه الحاكم: ۳۶۷۱، وقال: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ، قال الذهبي: صحيح.

۱۳- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَطْلُقْ نَاقَتِي وَأَتَوَكَّلْ؟ أَوْ أَعْقِلْهَا وَأَتَوَكَّلْ؟، قَالَ: «اعْقِلْهَا وَتَوَكَّلْ»} (۱).

واته: ئەنەسى كۆرى مالیک ﷺ دەلى: پیاویك گوتى: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ وشترەكەم بەرەللا بکەم و پشت به خوا ببەستم، یاخود ببەستمەوهو پشت به خوا ببەستم؟ (پىغەمبەر ﷺ) فەرمووی: ببەستمەوهو پشت به خوا ببەسته.

تیبینی: کەواته: بەستنهوه پىچەوانەى پشت به خوا بەستن نیه، بەلکو ئەگەر پشت به خوا بەست، دەبى دلت به خواوه پەيوەست بى، بەلام دەبى دەست به ھۆکارەکانەوه بى، پىغەمبەرى خوا ﷺ وایکردوه، بۆیه ئەوەى کە ھەندى کەس به ھەلە تىبىگەشتوون و پىيان وایە کە پشت به خوا بەستوو کەسێکە کە ھۆکارەکان وىل بکات! ئەوه لە راستى ھەر لە بنچینەدا لە مانای (توکل) حالى نەبووه، وە ئەوەى کە دەستى به ھۆکارەکانەوه نەبى، راست ناکات بلى: دلى به خواوه پەيوەسته، چونکە ئەو خواپەى کە دلت پتو پەيوەسته، ئەو پىت دەفەرموى: ھۆکارەکان رەچاوبکە، وەك خواى پەروەردگار دەربارەى (ذو القرنين) فەرموویەتی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ۚ إِنَّا مَكَنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَانْتُهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ۚ فَأَتْبَعَ سَبَبًا ۚ﴾ (۸۵) الکہف، واته: پرسىارت لیدەکەن دەربارەى (ذو القرنين) پىيان بلى: ھەوالى ئەوتان بو دەخوینمەوه، ئیمە ئەومان دەستەلاتدار کردبوو لە زەویدا، وە بو ھەموو شتێک ھۆکارێکمان پیدابوو، جا به دواى ھۆکارەکە دەکەوت.

کەواته: پشت به خوا بەستن لەگەل پەنا بو ھۆکار بردندا، نەك ھەر ناکۆك نیه، بەلکو تەواوکەرى یەکیدى، چونکە ئىنسان تەنیا لایەنە مەعنەویەکەى نیه، ھەروەك تەنیا لایەنە جەستەییەکەش نیه، بە لایەنە

جەستەییە کەى ھۆکار پەیدا دەکات و، بە لایەنە مەعنەویە کەشى دڵ
بە یوہست دەکات بە خواوہ.

دەربارەى: ھاوبەش دانان بۆ خواى تەالى

۱۴- {عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ ﷺ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْمُوجِبَتَانِ؟ قَالَ: «مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ مَاتَ يُشْرِكُ بِاللَّهِ دَخَلَ النَّارَ»^(۱).

واتە: جابر رەزى اللہ عنہ دەلى: پیاوێک ھاتە لای پێغەمبەر ﷺ گوتى: ئەى پێغەمبەرى
خو! ﷺ دوو پێویستکەرەکان (کە چوونە بەھەشت، یان دۆزەخ واجب
دەکەن) چىن؟ (پێغەمبەر ﷺ) فەرمووی: ھەر کەسێک ھەرى و ھاوبەشى
بۆ خوا دانەنابى، دەچىتە بەھەشتەوہ، وە ھەر کەسێک ھەرى و ھاوبەشى بۆ
خوا دانابى، دەچىتە دۆزەخەوہ.

۱۵- {عَنْ مَحْمُودِ بْنِ لَبِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنْ أَخَوْفَ مَا
أَخَافُ عَلَيْكُمُ الشُّرْكَ الْأَصْغَرُ» قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الشُّرْكَ الْأَصْغَرُ؟ قَالَ:
«الرِّبَاءُ إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ: يَوْمَ تَجَازَى الْعِبَادُ بِأَعْمَالِهِمْ اذْهَبُوا إِلَى الَّذِينَ كُنْتُمْ
تُرَاءَوْنَ بِأَعْمَالِكُمْ فِي الدُّنْيَا، فَانظُرُوا هَلْ تَجِدُونَ عِنْدَهُمْ جَزَاءً»^(۲).

واتە: مەحموودى کورى لەبىد رەزى اللہ عنہ دەلى: پێغەمبەرى خو! ﷺ فەرموویەتى:
شتیک کە زۆر مەترسىم لى ھەيە بەرانبەر تان شیرى بچووکە، گوتیان:
ئەى پێغەمبەرى خو! ﷺ! شیرى بچووک چىیە؟ فەرمووی: ڕووپامایى،
(ئەوہیە شتىک بەشى غەبرى خواى تىبخەى). جا خوا لەو ڕۆژەى
پاداشتى بەندەکانى دەداتەوہ (بە ڕىبازان) دەفەرموى: ڕوون بۆ لای
ئەو کەسانەى تێوہ ڕىبازیتان لە پێناو دەکردن و کردەوہ چاکە کانتان بۆ

(۱) أخرجه مُسْلِم: ۱۵۱.

(۲) أخرجه أحمد: ۲۳۱۸۶، وَقَالَ شُعَيْبُ الأَرْنَؤُوط: إسناده صحيح.

ئەوان ئەنجامدەدا لە دونیا، بزانی هیچ پاداشتتان لەلای ئەوان دەست دەکەوێ؟

۱۶

۱۶- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ: أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَذَّفَ فِي النَّارِ»^(۱).

واتە: ئەنەس رەزە: دەلێ: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: سێ شت لە هەر کەسێکدا هەبن ئەو کەسە شیرینی ئیمانی بە هۆی ئەو سێ شتانەوه چێشتوه، کە خواو پێغەمبەری خۆای لە غەیری خۆیان خۆشتر بوێ، (هیچ شتیکی هێندە ی خوا، پاشان پێغەمبەر ﷺ خۆشنەوێ)، وە کە کەسێکی خوشویست تەنیا لەبەر خوا خوشی بوێ، وە پێی ناخۆشێ بگەرێتەوه بۆ کوفر، دوا ی ئەوهی خوا دەر بازی کردوێ لێ، وە کە چۆن پێی ناخۆشە فرێ بدرێتە نیو ناگر.

۱۷- {عَنْ سَعْدِ بْنِ عُبَيْدَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ، أَوْ أَشْرَكَ»^(۲).

واتە: سەعدی کورێ عوبەیدە دەلێ: گویم لە ئێبنو عومەر بوو (خوا لێیان پازی بێ) دەیکوت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: هەر کەسێک سوێند بە غەیری خوا بخوات، ئەوه کوفری کردو، یاخود شیرکی کردو، (واتە: کوفرو شیرکی گچکە).

۱۸- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اِئْتَنَانِ فِي النَّاسِ هُمَا بِهِمْ كُفْرٌ: الطَّعْنُ فِي النَّسَبِ، وَالتَّيَاحَةُ عَلَى الْمَيِّتِ»^(۳).

(۱) أخرجه البخاري: ۱۶.

(۲) أخرجه ابن جبان: ۴۳۵۸، وصححه الألباني.

(۳) أخرجه أحمد: ۱۰۴۳۸، ومُسْلِمٌ: ۶۷.

واته: ئه بو هوږه پره ﷺ ده لئ: پټغه مبهري خوا ﷺ فہرموويه تی: دوو
ره فتارو سیفہت له خه لکیدا ههن، به هوټانه وه تووشی کوفر ده بن:
تانه دان له ره چه له ک و شین گیران (لالانه وه) له سهر مردوو.

تیبینی: دیاره ئه مه مانای ئه وه ناگه یه نن ههر که سټک ئه م کرده وانه ی
کرد کافر بی، به لام کرده وه که له ئه سلدا هی کافرانو، ئه و مسولمانه ی
ئه م کرده وانه بکات سیفہ تټکی ئه هلی کوفری له خویدا به رجه سته کرده و.

دہربارہ ی: گوپرایه لی کردن ته نیا له چاکه دایه

۱۹- {عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ»} (۱).

واته: عیمړانی کوږی حوصه یں ﷺ ده لئ: پټغه مبهري خوا ﷺ فہرموويه تی:
گوپرایه لی دروستکراوه کان ناکړی له سه ریچی کردنی دروستکار (که خوی
په روه ردگارہ).

دہربارہ ی: دایک و باوک

۲۰- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «رَغِمَ أَنْفُهُ، رَغِمَ أَنْفُهُ، رَغِمَ أَنْفُهُ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ؟ قَالَ: «مَنْ أَدْرَكَ وَالِدَيْهِ عِنْدَ الْكِبَرِ، أَوْ أَحَدَهُمَا، فَدَخَلَ النَّارَ»} (۲).

واته: ئه بو هوږه پره ﷺ ده لئ: پټغه مبهري خوا ﷺ فہرمووی: لوتی به خو لدا بچی،
لوتی به خو لدا بچی، لوتی به خو لدا بچی! کوتیان: کن ئه ی پټغه مبهري
خوا ﷺ؟ فہرمووی: ئه و که سه ی به دایک و باوی، یان به یه کټکیان را ده گات

(۱) أخرجه أحمد: ۲۰۶۷۲، قَالَ شُعَيْبُ الأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَى شَرَطِ الشَّيْخَيْنِ.

(۲) أخرجه مسلم: ۲۵۵۱.

که پیرو به تهمهن دهبن له لای، کهچی چوووته دۆزهخیش (واته: بای ئهوهنده خزمهتی نهکردن که یتى بخته بههشت).

٢١- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «ثَلَاثَةٌ لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: الْعَاقُ لِوَالِدَيْهِ، وَمُذْمِنُ الْخَمْرِ، وَالْمَنَانُ مِمَّا أُعْطِيَ»^(١).

واته: عه‌بدو‌للاي کورې عومەر (خوا لښان پازي بڼ) ده‌لې: پڼغه‌مبه‌ري خوا
 ﷺ فه‌رمو‌وي‌ه‌تې: سڼ (جوړه که‌س هه‌ن) خوا ته‌ما‌شايان نا‌کات له‌ پوړي
 قيا‌مت: نه‌و که‌سه‌ي نه‌زيه‌تي داي‌ک و باو‌کي داو‌ه، نه‌و که‌سه‌ي به‌رده‌وام
 بې‌وه له‌سه‌ر خوار‌دنه‌وه‌ي شه‌راب (تا‌مردن)، نه‌و که‌سه‌ي خي‌رېک ده‌کات و
 دوا‌بي منه‌ت له‌سه‌ر نه‌و که‌سه‌ ده‌کات که‌ خي‌ري بي‌کر‌دوه.

٢٢- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَنْ أَرَبُ؟ قَالَ: «أُمُّكَ»، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «أُمُّكَ»، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «أُمُّكَ»، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «أُمُّكَ»} (١).

واته: نه بو هوږه پره ﷺ ده لټی: گوټرا: (واته: یه کټک گوټی): نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ له گه ل کټی زوړ چاکه کاریم؟ فه رمووی: دایکت، گوټی: دوا ی نه و کټی؟ فه رمووی: دایکت، گوټی: دوا ی نه و کټی؟ فه رمووی: دایکت، گوټی: دوا ی نه و کټی؟ (که واته: دایک سټ پله له پیش باوکه وه یه، بو چاکه له گه ل کردن).

٢٣- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُمَدَّ لَهُ فِي عُمُرِهِ، وَيَزَادَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، فَلْيَبْرِ وَالدِّيهِ وَلْيَصِلْ رَحِمَهُ» {^(٣).

(١) أخرجه ابنُ حبانَ: ٧٣٤٠، قالَ شعيبُ الأرنؤوط: إسنادهُ صحيحٌ.

(۲) أخرجه البخاري ۵۹۸۷، ومسلم: ۲۵۵۴.

(٣) أخرجه الترمذي: ١٨٩٩، والبيهقي في شعب الإيمان: ٧٨٢٩، والحاكم: ٧٢٤٩، وقال: صحيح على شرط مسلم.

واتہ: ئەنەسی کوری مالیک ﷺ دەلت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: هەر کەسێک ھەز دەکات تەمەنی درێژ بکێتەووە و پزق و پۆزی بۆ زیاد بکری، ئەو بە چاکە لەگەڵ دایک و باوکی بکات، وە پەيوەندی خزمایەتی بەجێ بێت.

۲۴- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: «رَضِيَ الرَّبُّ فِي رَضَى الْوَالِدِ، وَسَخَطَ الرَّبُّ فِي سَخَطِ الْوَالِدِ»} (۱).

واتە: عەبدوڵلای کوری عەمەر (خوا لێیان پازێ بێ) لە پێغەمبەرەووە ﷺ دەگێڕیتەووە، فەرموویەتی: پەزنامەندی خوا لە پەزنامەندی دایک و باوک دایە، تۆرەبوونی خواش لە تۆرەبوونیان دایە.

۲۵- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ لَيَرْفَعُ الدَّرَجَةَ لِلْعَبْدِ الصَّالِحِ فِي الْجَنَّةِ فَيَقُولُ: يَا رَبِّ، أَنَّى لِي هَذِهِ؟ فَيَقُولُ: بِاسْتِغْفَارٍ وَلَدِكَ لَكَ»} (۲).

واتە: ئەبو ھورەیرە ﷺ دەلت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: بە راستی خوا پلە و پایە بەندەى صالح بەرز دەکاتەووە لە بەهەشت، (ئەویش) دەلت: ئەى پەرورەدگارم! ئەو لە کوێوە بۆ من ھاتو، پێى دەگوترى: بە ھۆى داواى لێخوێبوون کردنى منداڵەکەتە کە دووعاى بۆ کردووی.

دەربارەى: گەورەى زانست و زانیاری

۲۶- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ يُدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا، يُفَقِّهُهُ فِي الدِّينِ»} (۳).

(۱) أخرجه ابنُ جَبَّان: ۴۳۲، وَحَسَنَةُ الألباني.

(۲) أخرجه أحمد: ۱۰۶۱۸، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده حسن.

(۳) أخرجه البخاري: ۷۱ و ۳۹۷۱.

واته: نینو عه‌بباس (خوا لئیان پازی بَ) ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمودی: هه‌ر که‌سیک خوا چاکه‌ی بو‌ی بو‌ی، له‌ ئاین شاره‌زای ده‌کات و تیی ده‌گه‌یه‌نی.

۲۷- {عَنْ مُعَاذِ بْنِ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «مَنْ عَلَّمَ عِلْمًا فَلَهُ أَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهِ، لَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الْعَامِلِ»} (۱).

واته: موعازی کو‌ری نه‌نه‌س ﷺ ده‌گیرته‌وه، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمودیه‌تی: هه‌ر که‌سیک یه‌کێک فێری زانست بکات (ئه‌ویش کاری پیکات)، نه‌وه هه‌مان پاداشتی بکه‌ره‌که‌ی هه‌یه، بَ نه‌وه‌ی له‌ پاداشتی بکه‌ر که‌م بیته‌وه.

۲۸- {عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّمَا الْعِلْمُ بِالتَّعَلُّمِ، وَالْحِلْمُ بِالتَّحَلُّمِ، وَمَنْ يَتَحَرَّ الْخَيْرَ يُعْطَهُ، وَمَنْ يَتَّقِ الشَّرَّ يُوقَهُ»} (۲).

واته: نه‌بو ده‌رداء ﷺ ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمودیه‌تی: به‌ ده‌سته‌یتانی زانست ته‌نیا به‌ خو‌ فێرکردن ده‌بی، وه‌ نه‌رم و نیانی‌ش به‌ خو‌راهی‌تان ده‌بی له‌سه‌ر نه‌رم و نیانی، وه‌ هه‌ر که‌سیک به‌ دوای چاکه‌ بگه‌ڕی، چاکه‌ی پَ ده‌دری، هه‌ر که‌سیکی‌ش خو‌ی له‌ خراپه‌ بپاری‌زی ده‌پاری‌زی.

۲۹- {عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّهُ لَيَسْتَغْفِرُ لِلْعَالَمِ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ، وَمَنْ فِي الْأَرْضِ، حَتَّى الْحِيتَانِ فِي الْبَحْرِ»} (۳).

واته: نه‌بو ده‌رداء ﷺ ده‌لئ: گو‌یم له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بو‌و ده‌یفه‌رموو: بی‌گومان نه‌وه‌ی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، هه‌تا نه‌هه‌نگیش له‌ ده‌ریادا داوای لی‌خو‌شبوون ده‌که‌ن بو‌ زاناو مامو‌ستا.

(۱) أخرجه ابنُ ماجه: ۲۴۰، وحسنه‌ الألبانی.

(۲) أخرجه‌ الخطیب فی تاریخه‌ ج ۹، ص ۱۲۷، والطبرانی فی الصغیر: ۲۶۶۳، انظر: صحیح الجامع: ۳۳۲۸.

(۳) أخرجه ابنُ ماجه: ۲۳۹، وصححه‌ الألبانی.

۳۰- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ»} (۱).

واته: نه نه سی کوری مالیک ﷺ ده لئ: پئغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: دواکردنی زانست پئویسته له سه ر هه موو مسوئلما نئیک.

۳۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَطْلُبُ فِيهِ عِلْمًا، سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا مِنْ طُرُقِ الْجَنَّةِ»} (۲).

واته: نه بو هوړه پره ﷺ ده لئ: پئغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: هه ر که سئیک رئگه یه ک بگریته بهر بو فئربوونی زانستیک، خوا رئگایه ک له رئگاکانی چوونه به هه شتی بو ئاسان ده کات.

۳۲- {عَنْ صَفْوَانَ بْنِ عَسَّالٍ الْمُرَادِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَا مِنْ حَارِجٍ يَخْرُجُ مِنْ بَيْتِهِ يَطْلُبُ الْعِلْمَ، إِلَّا وَضَعَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ أَجْنَحَتَهَا، رِضًا بِمَا يَصْنَعُ»} (۳).

واته: سه فوانی کوری عه سالی مورادی ﷺ ده لئ: گوئم له پئغه مبه ری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: هئچ که سئیک نه که له ماله که ی بئته دهره وه بو فئربوونی زانست، نه وه حه تمه ن فريشته باله کانی بو ی راده خه ن وه ک ریزو ره زامه ندی بو نه و کاره ی که ده یکات.

۳۳- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، وَهُوَ يَقُولُ: «الدُّنْيَا مَلْعُونَةٌ، مَلْعُونٌ مَا فِيهَا، إِلَّا ذِكْرَ اللَّهِ، وَمَا وَالَاهُ، أَوْ عَالِمًا، أَوْ مُتَعَلِّمًا»} (۴).

(۱) أخرجه ابن ماجه: ۲۲۴، وَصَحَّحَهُ الألباني.

(۲) أخرجه أبو داود: ۳۶۴۱، وَصَحَّحَهُ الألباني.

(۳) أخرجه إِبْنُ مَاجَه: ۲۲۶، وإِبْنُ حِبَّان: ۸۵، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن

(۴) أخرجه إِبْنُ مَاجَه: ۴۱۱۲، انظر: صحيح الجامع: ۱۶۰۹، الصحيحة: ۲۷۹۷.

واته: نه‌بو هو‌ره‌یره ﷺ ده‌لن: گویم له پیغهمبه‌ری خوا ﷺ بوو له کاتیکدا ده‌یفه‌رموو: دلنیابن دنیا دوورخراوه‌یه له سوودو ره‌حمه‌ت، وه نه‌وه‌ی تیشیدایه دوورخراوه‌یه له سوودو ره‌حمه‌ت، جگه له یادی خواو نه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به یادی خوا هه‌یه، وه جگه له زانایه‌ک (که له دینی خوا شاره‌زایه)، یان قوتابی‌ه‌کی زانست که ده‌یه‌وی زانیاری به ده‌ست بینن و شاره‌زاین.

درباره‌ی: چاکه‌کاری له‌گه‌ل خه‌لک

۳۴- {عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَقِيتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ لِي: «يَا عُقْبَةُ بْنُ عَامِرٍ، صَلِّ مَنْ قَطَعَكَ وَأَعْطِ مَنْ حَرَمَكَ، وَأَعْفُ عَمَّنْ ظَلَمَكَ»^(۱)، وَأَحْسِنْ إِلَى مَنْ أَسَاءَ إِلَيْكَ، وَقُلِ الْحَقُّ وَلَوْ عَلَى نَفْسِكَ»^(۲).

واته: عوقبه‌ی کو‌ری عام‌ری جو‌ه‌نی ﷺ ده‌لن: که‌یشتم به پیغهمبه‌ری خوا ﷺ پینی فرمووم: نه‌ی عوقبه‌ی کو‌ری عام‌ر! په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل نه‌و که‌سه به‌رده‌وام بکه که وازت لی دینن، وه به‌و که‌سه به‌خشه که مه‌حرومی کردی، وه له‌و که‌سه خو‌شبه که سته‌می لی کردی، چاکه له‌گه‌ل نه‌و که‌سه بکه که خراپه‌ی له‌گه‌ل کردی، راستی بلن نه‌گه‌ر له‌سه‌ر خو‌شت بی و به زیانی خو‌ت بین.

۳۵- {عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «رَحِمَ اللَّهُ عَبْدًا سَمَحًا إِذَا بَاعَ، سَمَحًا إِذَا اشْتَرَى سَمَحًا إِذَا اقْتَضَى»^(۳).

واته: جابر ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی: ره‌حمه‌تی خوا له‌و که‌سه بین که ئاسانکارو لی‌بورده‌یه کاتیک که (شتیک) ده‌فروشن، کاتیک

(۱) أخرجه أحمد: ۱۷۴۸۸، انظر: الصحيحة: ۸۹۱، صحيح الترغيب والترهيب: ۲۵۳۶.

(۲) أخرجه رزين، انظر صحيح الجامع: ۳۷۱۹، الصحيحة: ۱۹۱۱، صحيح الترغيب والترهيب: ۲۴۶۷.

(۳) أخرجه البخاري: ۱۹۷۰، والترمذي: ۱۳۲۰.

که (شتیک) ده‌کری، کاتیک مافیک هیه‌و داوای ده‌کاته‌وه (یان دادوهری ده‌کات له نیوان دوو که‌س به دادگهری).

۳۶- {عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا بَعَثَ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِهِ فِي بَعْضِ أَمْرِهِ قَالَ: «بَشِّرُوا وَلَا تَنْفَرُوا، وَيَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا»^(۱).
واته: نه‌بوو موسای نه‌شعه‌ری ﷺ ده‌لن: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کاتیک به‌کیک له هاوه‌لانی ده‌نارد بو هه‌ندی له کاروباره‌کانی ده‌یفه‌رموو: موژده‌ده‌ربن (بو خه‌لکی) و دووریان مه‌خه‌نه‌وه (له دین)، وه ئاسان کاربن، سه‌ختگیری و قورسی مه‌که‌ن (له دیندا).

۳۷- {عَنْ عَامِرٍ، أَنَّ النُّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) حَدَّثَهُ، أَنَّ أَبَاهُ انْطَلَقَ بِهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَحْمِلُهُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أَشْهَدُكَ أَنِّي قَدْ نَحَلْتُ النُّعْمَانَ كَذَا وَكَذَا، فَقَالَ: «أَكُلْ وَلَدَكَ نَحَلْتُ؟» قَالَ: لَا، قَالَ: «فَأَشْهَدْ غَيْرِي»، ثُمَّ قَالَ: «أَلَيْسَ يَسُرُّكَ أَنْ يَكُونُوا فِي الْبِرِّ سَوَاءً؟» قَالَ: بَلَى، قَالَ: «فَلَا إِذَا»^(۲).

واته: عامر ده‌لن: نوعمانی کوری به‌شیر (خوا لییان پازی بن) گپ‌راویه‌تیه‌وه که باوکی هه‌لیگرتوه و بردوو‌یه‌تی بو لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، گوتوو‌یه‌تی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ من تو ده‌که‌م به‌شایه‌د که نه‌وه و نه‌وه‌م له مالی خوم داوه به‌نوعمان، (پیغه‌مبه‌ر ﷺ) فهرمووی: به‌هه‌موو مندا‌له‌کانی دیکه‌ت داوون؟ گوتی: نه‌خیر، (پیغه‌مبه‌ر ﷺ) فهرمووی: که‌واته که‌سیکی دی غه‌یری من بکه به‌شایه‌د، پاشان فهرمووی: ئایا پیته‌خوش نیه (مندا‌له‌کانت) له چاکه‌کاری له‌گه‌لتدا هه‌موو وه‌ک یه‌ک بن؟ گوتی: با، فهرمووی: مادام تو وامه‌که (یانی: که‌واته توش جیاوازی مه‌که له نیوانیان).

(۱) أخرجه البخاري: ۶۹، ومُسلم: ۶۹.

(۲) أخرجه البخاري: ۲۴۴۶.

۳۸- {عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، أَوْصِنِي، قَالَ: «إِذَا عَمِلْتَ سَيِّئَةً، فَاتَّبِعْهَا حَسَنَةً مِّمَّهَا»} ^(۱).

واته: نه‌بو زهر ﷺ ده‌لئ: گوتم نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ ناموزگاریم بکه، فرمودی: نه‌گه‌ر کاریکی خراپت کرد، دوا‌ی نه‌و کاری چاکه بکه، خراپه‌که ده‌سرپته‌وه.

۳۹- {عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ، وَاتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ مِمَّهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ»} ^(۲).

واته: نه‌بو زهر ﷺ ده‌لئ: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ پی‌ی فرمودم: له‌هر شوئنیك بوویت پاریز له‌خوا بکه، هر خراپه‌یه‌کیش‌ت کرد چاکه‌یه‌کی به‌دوادا نه‌نجام بده، خراپه‌که‌ت ده‌سرپته‌وه، وه به‌ره‌وش‌تی جوان هه‌لسوکه‌وت و مامه‌له‌له‌گه‌ل خه‌لکی دا بکه.

۴۰- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ»} ^(۳).

واته: نه‌بو هو‌ره‌یره ﷺ ده‌لئ: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرمودیه‌تی: له‌جوانی و باشی مسولمانه‌تی نه‌ویه‌یه‌ مروف‌ پرسیار له‌شتیک نه‌کات که په‌یوه‌ندی به‌وه‌وه‌نیه.

دەربارە‌ی: گومان‌ی باش بردن به‌خه‌لک

۴۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ، فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ»} ^(۴).

(۱) أخرجه أحمد: ۲۱۴۸۷، تعليق شعيب الأرناؤوط: حسن لغیره.

(۲) أخرجه الترمذی: ۱۹۸۷، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَحَسَنُهُ الْأَبَانِي.

(۳) أخرجه الترمذی: ۲۳۱۸، وَحَسَنُهُ الْأَبَانِي.

(۴) أخرجه البخاري: ۵۱۴۳، ومسلم: ۲۵۶۳.

واتہ: ئەبو ھورەیرہ رضی اللہ عنہ دەلن: پئغەمبەری خوا ﷺ فہرموویەتی: داواتان لئیدە کہم (خوتان دوور بگرن) لە گومانی خراب بردن (بە خەڵک)، لەبەر ئەوہی گومانی خراب گەورەترین درۆیە.

۴۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يُبْصِرُ أَحَدُكُمْ الْقَدَاةَ فِي عَيْنِ أَخِيهِ، وَيَنْسَى الْجِدْعَ فِي عَيْنِهِ»^(۱).

واتہ: ئەبو ھورەیرہ رضی اللہ عنہ دەلن: پئغەمبەری خوا ﷺ فہرموویەتی: یەکیک لە ئێوہ پوشکە لە چاوی براکە ی دەبینی، (واتہ: عەیبی زۆر بچووکی براکە ی دەبینی)، بە لām کاریتە ی لە ئێو چاوی خو ی نابینی، (واتہ: کە چی گوناھی گەورە ی خو ی نابینی).

دەربارە ی: پاراستنی سپاردەو بە لێن

۴۳- {عَنْ جَابِرٍ رضی اللہ عنہ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا حَدَّثَ الرَّجُلُ بِالْحَدِيثِ، ثُمَّ التَّفَتَ، فَهِيَ أَمَانَةٌ»^(۲).

واتہ: جابر رضی اللہ عنہ دەلن: پئغەمبەری خوا ﷺ فہرموویەتی: ئەگەر پیاویک قسە ی بۆ پیاویک کرد، پاشان پوو ی وەرگێراو ئاوپی دابەوہ، ئەوہ ئەمانە تە (واتہ: ئەو قسە دەبێتە ئەمانە ت لە لای و نابن بۆ کە سی بگێرێتەوہ).

۴۴- {عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَمِقِ رضی اللہ عنہ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «أَيُّمَا رَجُلٍ أَمِنَ رَجُلًا عَلَى دَمِهِ ثُمَّ قَتَلَهُ، فَأَنَا مِنَ الْقَاتِلِ بَرِيءٌ، وَإِنْ كَانَ الْمَقْتُولُ كَافِرًا»^(۳).

واتہ: عەمری کور ی ھەمیق رضی اللہ عنہ دەلن: بیستم پئغەمبەری خوا ﷺ دەیفەر موو: ھەر کەسێک پیاویک د لایا بکاتەوہ، لەسەر ئەوہ ی کە نایکوژی و ئەمانی

(۱) أخرجه ابنُ جَبَّان: ۵۷۶۱، وصححه الألبانی.

(۲) أخرجه أبو داود: ۴۸۶۸، انظر: صحيح التَّرمِيزِ وَالتَّهْيِيب: ۲۰۲۵.

(۳) أخرجه ابنُ جَبَّان: ۵۹۸۲، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن.

پیدات، دوایش بیکوژی، من به‌ریم له و بکوژه، هه‌رچه‌نده نه و کوژراوه کافریش بی.

۴۵- {عَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ الْبِرِّ وَالْإِثْمِ، قَالَ: «الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي صَدْرِكَ وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلَعَ عَلَيْهِ النَّاسُ»^(۱).

واته: نه‌وواسی کوپی سه‌معانی نه‌نصارپی ﷺ ده‌لن: له پیغه‌مبه‌رم ﷺ پرسى ده‌رباره‌ی چاکه و خراپه؟ نه‌ویش فهرمووی ﷺ: چاکه: په‌وشت جوانیه، خراپه‌ش: بریتیه له و شته‌ی له نیو سینه‌ت دیت و ده‌چیت و پیت ناخوشه و هه‌زناکه‌ی خه‌لک پیتی بزانی.

دەربارە‌ی: نەرم و نیانی

۴۶- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «إِنَّ الرُّفْقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ، وَلَا يُنْزَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ»^(۲).

واته: عایشه (خوا لپی رازی بی) خیزانی پیغه‌مبه‌رم ﷺ ده‌لن: پیغه‌مبه‌رم ﷺ فهرموویه‌تی: به‌راستی نهرم و نیانی له هه‌ر شتیکدا هه‌بی جوانی ده‌کات، وه له هه‌ر شتیکدا دا‌پر‌نری ناشرینی ده‌کات.

۴۷- {عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرُّفْقَ، وَيُعْطِي عَلَى الرُّفْقِ مَا لَا يُعْطِي عَلَى الْعُنْفِ»^(۳).

واته: عه‌لی کوپی نه‌بو تالیب ﷺ ده‌لن: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: به‌راستی خوا نهرم و نیانه، نهرم و نیانی‌شی خوش‌ده‌وی، وه نه‌و (پادا‌شته‌ی) له‌سه‌ر نهرم و نیانی ده‌یه‌ه‌خشى له‌سه‌ر توندی ناییه‌خشى.

(۱) أخرجه مُسْلِم: ۲۵۵۳.

(۲) أخرجه مُسْلِم: ۶۷۶۷.

(۳) أخرجه أحمد: ۹۰۲، ومُسلِم: ۶۷۶۶.

دہربارہ‌ی: ناگاداربوونی زمان

۴۸- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ صَمَتَ نَجًّا»^(۱).

واتہ: عہدوئلای کوپی عہمپی کوپی عاص (خوا لیان پازی بن) دہلن: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہ‌تی: ہہر کہسٹک بتی دہنگ بوو، نہوہہ پرزگاری بووہ. (دیارہ مہبہست لیرہدا نہوہیہ نہو کہسہ مادام قسان ناکات پرزگاری بووہ لہ: بوختان، غہیبہت، نہمیمی، دروو ہاوشیوہیان..).

۴۹- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ»^(۲).
واتہ: نہبوہورہپرہ ﷺ دہلن: پیغہمبہر ﷺ فہرموویہ‌تی: قسہیہ کی خوش چاکہیہ کہ.

۵۰- {عَنْ أَبِي شُرَيْحٍ الْخُرَاعِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ»^(۳).

واتہ: نہبو شوہریہی خوزاعی ﷺ دہلن: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہ‌تی: ہہر کہسٹک بروای بہ خواو بہ پروژی دواپی ہہیہ با قسہی چاک بکات یان بیدہنگ بتی و قسہنہکات.

۵۱- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَكْثَرُ خَطَايَا ابْنِ آدَمَ فِي لِسَانِهِ»^(۴).

واتہ: عہدوئلای کوپی مہسعوود ﷺ دہلن: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہ‌تی: زورہی گوناہو ہلہکانی نہوہی ئادہم بہ ہوی زمانیہوہیہ.

(۱) أخرجه الترمذي: ۳۶۱۶، وَصَحَّحَهُ الألباني.

(۲) أخرجه البخاري: ۲۸۲۷.

(۳) أخرجه: البخاري: ۵۶۷۲، ومسلم: ۴۷.

(۴) أخرجه البيهقي في «شعب الإيمان»: ۴۹۳۳، وَصَحَّحَهُ الألباني في «الصحيحه»: ۵۳۴.

۵۲- {عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ كَرِهَ لَكُمْ ثَلَاثًا: قِيلَ وَقَالَ، وَإِضَاعَةَ الْمَالِ، وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ»} (۱).

واته: موغیره‌ی کوپی شوعبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لئ: گویم له پیغهمبه‌ر ﷺ بوو ده‌یفهرموو: خوا سئ شتی بو ئیوه پئ ناخو‌شه: (که‌سئک ههر قسان بکئپ‌ته‌وهو بلئ: ئاواو ئاوا) گوتراو (فلان و فیسار) گوتی، وه مال به‌ فپرودان و زئده‌پوپی کردن له خهرج کردنیدا، وه زور پرسیار کردن (ی بن سوود).

۵۳- {عَنْ صُهَيْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ، صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ»} (۲).

واته: صوهیب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لئ: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: کاروباری ئینسانی ئیماندار سه‌یره! ئیش و کاری ئه‌و هه‌مووی ههر خئرو چاکه‌یه، ئه‌وه‌ش بو هیج که‌سئک نیه‌ جکه له ئیماندار، ئه‌که‌ر خو‌شی تووش هات سوپاسگوزاری له‌سه‌ر ده‌کات و پاداشتی بو هه‌یه، وه ئه‌که‌ر ناخو‌شی تووش هات خو‌ی له به‌رانبهر راده‌گری و پاداشتی هه‌یه.

ده‌یاره‌ی: ئاگادار بوونی دل

۵۴- {عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «أَلَا إِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً؛ إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ؛ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ»} (۳).

واته: نوعمانی کوپی به‌شیر (خوا لئیان رازی بن) گوتووویه‌تی: بیستم پیغهمبه‌ری خوا ﷺ ده‌یفهرموو: ئاگادار بن له جه‌سته‌دا پارچه‌یه‌ک هه‌یه،

(۱) أخرجه البخاري: ۱۴۰۷، ومُسْلِم: ۶۷۱۶.

(۲) أخرجه مُسْلِم: ۷۱۹۲.

(۳) أخرجه البُخَارِيُّ: ۵۲، ومُسْلِم: ۱۰۷.

نه‌گهر چاک بوو جه‌سته هه‌مووی چاک ده‌بی، وه نه‌گهر خراپ بوو
جه‌سته هه‌مووی خراپ ده‌بی، ناگاداربن نه‌ویش دله.

۵۵- {عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقُولُ: «يَا مُقَلِّبَ
الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ»^(۱).

واته: ئوممو سه‌له‌مه دایکی پرواداران (خوا لئی پازی بی) ده‌لئ: پی‌غه‌مبه‌ر
ﷺ زورجار ده‌یفه‌رموو: نه‌ی هه‌ل‌گه‌یره‌وه‌ی دلان! دلم له‌سه‌ر دینه‌که‌ت
بچه‌سپینه.

۵۶- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: "إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ
خَطِيئَةً نَكِثَتْ فِي قَلْبِهِ نَكْثَةً سَوْدَاءً، فَإِذَا هُوَ نَزَعَ وَاسْتَغْفَرَ وَتَابَ سُقِلَ
قَلْبُهُ، وَإِنْ عَادَ زِيدَ فِيهَا حَتَّى تَعْلُوَ قَلْبُهُ، وَهُوَ الرَّأُّ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ: ﴿كَلَّا
بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾^(۲) المطففين»^(۳).

واته: نه‌بو هو‌ره‌یره ﷺ ده‌لئ: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: کاتیک
به‌نده گونا‌هیک‌ی کرد خالیکی ره‌ش له‌سه‌ر دل‌ی په‌یدا ده‌بی، جا نه‌گهر
وازی لئ هیناو داوای لی‌بور‌دنی کردو گه‌پاوه (بو لای خوا) و توبه‌ی کرد،
دل‌ی سپی ده‌بیته‌وه، وه نه‌گهر گونا‌هه‌کانی به‌رده‌وام بوون خاله‌په‌شه‌کان
زیاد ده‌که‌ن هه‌تا ده‌بیته‌وه‌نگ به‌سه‌ر دلیه‌وه‌و ته‌واو که‌مه‌ری له‌سه‌ر
ده‌به‌ستی نه‌وه نه‌وه‌یه که خوا باسی کردوه (که فهرموویه‌تی): ﴿كَلَّا
بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾^(۴) المطففين، واته: نه‌خیر راست
ناکه‌ن، به‌ل‌کو دلیان به‌هوی گونا‌هه‌کانه‌وه که‌مه‌ری به‌ستوه‌و زه‌نگیان
هیناوه داخراوه.

(۱) أخرجه ابنُ أبي حاتم: ۳۲۲۲، والطبري في «تفسيره»: ۶۶۵۰، والترمذي: ۲۱۴۰، والطبراني في
«الکبیر»: ۷۷۲، وروث عائشة رضي الله عنها نحوه، انظر: «السلسلة الصحيحة» رقم: ۲۰۹۱.

(۲) أخرجه الترمذي: ۳۳۳۴، وحسنه الألباني في «صحيح الترغيب والترهيب»: ۲۴۶۹.

ده‌بارم‌ی: داهینران‌ی زیاده له‌ ئاین

۵۷- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ، فَهُوَ رَدٌّ»^(۱).

واته: عایشه (خوا لئی پازی بـ)، ده‌لئ: پئغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: هه‌ر که‌ستیک شتیک له‌م دینه‌مان دابینئ و تئیدا نه‌بئ ته‌وه‌ په‌د کراوه‌یه‌و لئی وه‌رناگیرئ.

۵۸- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا، فَهُوَ رَدٌّ»^(۲).

واته: عایشه (خوا لئی پازی بـ)، ده‌لئ: پئغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: هه‌ر که‌ستیک کرده‌وه‌یه‌ک ته‌نجام بدات فەرمانی ئیمه‌ی له‌سه‌ر نه‌بئ، ته‌وه‌ په‌د کراوه‌یه‌و لئی وه‌رناگیرئ.

۵۹- {عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا بَقِيَ شَيْءٌ يُقَرَّبُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَيُبَاعَدُ مِنَ النَّارِ، إِلَّا وَقَدْ بَيْنَ لَكُمْ»^(۳).

واته: ته‌بو زه‌ر ﷺ ده‌لئ: پئغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: هه‌چ شتیک نه‌ماوه‌ نیزیکتان بکاته‌وه‌ له‌ به‌هه‌شت و دوورتان بخاته‌وه‌ له‌ ناگر، چه‌تمه‌ن بو‌تان پروون کراوه‌ته‌وه‌ (و پیم‌ ږاگه‌یاندوون).

۶۰- {عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَمْرٍو السَّلَمِيُّ وَحَجْرِ بْنِ حُجْرٍ قَالَا: أَتَيْنَا الْعِزْبَاصَ بْنَ سَارِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَهُوَ مِمَّنْ نَزَلَ فِيهِ: ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ﴾^(۴) التوبة، فَسَلَّمْنَا وَقُلْنَا: أَتَيْنَاكَ زَائِرِينَ

(۱) أخرجه البخاري: ۲۵۵۰، ومسلم: ۱۷۱۸.

(۲) أخرجه البخاري: ۲۵۱۷۱.

(۳) أخرجه الطبري في «الكبير»: ۱۶۴۷، وابن حبان: ۶۵، وصححه الألباني.

وَعَائِدِينَ وَمُقْتَبِسِينَ فَقَالَ عِرْبَاضُ: صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الصُّبْحَ ذَاتَ يَوْمٍ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْنَا، فَوَعظَنَا مَوْعِظَةً بَلِيغَةً ذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ، وَوَجَلَتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ فَقَالَ قَائِلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَأَنَّ هَذِهِ مَوْعِظَةُ مُودَعٍ قَمَازًا تَعْهَدُ إِلَيْنَا؟ فَقَالَ: أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، وَإِنْ كَانَ عَبْدًا حَبَشِيًّا، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ بَعْدِي فَسِيرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ، فَتَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِنَّا كُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنْ كُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ^(۱).

واته: عه‌بدوپر‌ه‌حمانی کو‌ری عه‌م‌ری سوله‌می و حو‌ج‌ری کو‌ری حو‌ج‌ر هه‌ردوو‌کیان ده‌لین: چووین بو‌ لای عیر‌بازی کو‌ری ساریه ﷺ، که له‌و که‌سانه بو‌و ئەم‌ ئایه‌ته‌یان ده‌رباره‌ هاته‌ خوار: ﷺ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ^(۱۲) التوبة، سلاومان لی‌کردو پیمان گو‌ت: هاتووین هه‌م سه‌ردانت بکه‌ین و هه‌وال‌ت به‌رسین که نه‌خو‌شی، هه‌م سوودو زانیاریت لی‌وه‌ربگیرن، عیر‌بازیش گو‌ت: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ پروژ‌یکیان نو‌ژی‌ی به‌یانی بو‌ کردین، دوا‌یی سلا‌وی نو‌ژه‌که‌ی دایه‌وه‌و پرو‌وی تی‌کردین و نامو‌ژ‌گاریه‌کی زو‌ر کاری‌گه‌ری کردین، که چاو‌ه‌کان فرمی‌سکیان لی‌هات، وه‌ دل‌ه‌کان له‌رزین و پا‌چله‌کین، یه‌کی‌ک گو‌ت: ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئەم‌ نامو‌ژ‌گاریه‌ت وه‌ک نامو‌ژ‌گاری که‌سی‌که که مائا‌وا‌یی بکات، جا کو‌تا نامو‌ژ‌گارییمان به‌ چی ده‌که‌ی؟ فهرمو‌وی: نامو‌ژ‌گاریتان ده‌که‌م به‌ پار‌یز کردن له‌ خوا‌و، فهرمانبه‌ری بو‌ "به‌رپرسیانی خو‌تان" ئە‌گه‌ر ئە‌و به‌رپرسه‌ کو‌یله‌یه‌کی حه‌به‌شه‌ییش ب‌ئ، چونکه‌ هه‌ر یه‌کی‌کتان دوا‌ی من بژی‌ی جیا‌وا‌زی زو‌ر ده‌بین‌ئ، به‌لام‌ ئی‌وه‌ پ‌ی‌بازی من بگرن، وه‌ پ‌ی‌بازی جین‌شین هه‌ر پاسته‌کان بگرن، به‌ ددانه‌کانتان بی‌گرن (واته: به‌ هه‌موو شی‌وه‌یه‌ک ده‌ستی پ‌ی‌وه‌ بگرن)، وه‌ خو‌تان له‌ شته‌ په‌یدا کراوه‌کان دو‌ور بگرن (که له‌ دیندا جین‌گای ناب‌یته‌وه)، چونکه‌ هه‌موو په‌یدا‌کرا‌وت‌ک (که

(۱) أخرجه أحمد: ۱۷۱۸، تعليق شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح بطرقه وشواهد وهذا إسناده حسن.

له دیندا جینگه‌ی نه‌بیته‌وه) داهیتراوه، وه هه‌موو داهیتراوێکیش (که له دیندا جینگه‌ی نه‌بیته‌وه) گومراییه.

دەربارە: داپۆشینى گوناھى خۆمان و خەلك

۶۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، يَقُولُ: «كُلُّ أُمَّتِي مُعَاقِلٌ إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ، وَإِنَّ مِنَ الْإِجْهَارِ أَنْ يَعْمَلَ الرَّجُلُ فِي اللَّيْلِ عَمَلًا ثُمَّ يُصْبِحُ وَقَدْ سَرَّهُ رَبُّهُ، فَيَقُولُ: يَا فُلَانُ، عَمِلْتُ الْبَارِحَةَ كَذَا كَذَا، وَقَدْ بَاتَ يَسْتُرُهُ رَبُّهُ يَبِيتُ فِي سِتْرِ رَبِّهِ، وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ»} (۱).

واته: ئەبو ھورەیرە رەزى اللہ عنہ دەڵێ: گوێم له پێغه‌مبەرى خوا ﷺ بوو دەیفەرموو: هه‌موو ئۆممە‌ته‌که‌م دە‌بووردێن (له گوناھان)، ته‌نیا ئەو که‌سانه نه‌بن که گوناھان ده‌که‌ن و دواى دین له نێو خه‌ڵکى باسى ده‌که‌ن، وه به‌کێک له ئاشکرا کردن ئەوه‌یه که‌سێک به‌ شه‌و کرده‌وه‌یه‌کى خراب ئەنجام بدات، له کاتێکدا خوا بۆ داپۆشى بێ، که‌چى خۆى بێ: ئەى فلان دوینى شه‌و ئاواو ئاوام کرد، له کاتێکدا که شه‌وى له ژێر داپۆشین و په‌رده‌ى خوا کردبۆوه، جا به‌یانى ده‌کاته‌وه و په‌رده‌که‌ى خوا له‌سه‌ر خۆى لاده‌دات و تاوانه‌که‌ى ئاشکرا ده‌کات (ئا له‌و که‌سانه نابوردێت، چونکه خۆیان نه‌یانویستوه).

۶۲- {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ سَرَّ عَوْرَةَ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ، سَرَّ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ كَشَفَ عَوْرَةَ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ، كَشَفَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ حَتَّى يَفْضَحَهُ بِهَا فِي بَيْتِهِ»} (۲).

واته: عه‌بدوللای کورێ عه‌بباس (خوا لێیان پازى بێ)، دەڵێ: پێغه‌مبەر ﷺ فەرموویه‌تی: هه‌ر که‌سێک عه‌یبى براى مسوڵمانى داپۆشى، خوا له‌ رۆژى

(۱) أخرجه البخاري: ۵۷۲۱، ومسلم: ۲۹۹۰

(۲) أخرجه ابن ماجه: ۷۰۲۸، وصححه الألباني.

پەچەلەكى دەگاتەو بە كەسانىك خاوەن كارو كردهوھى چاكن و سوودى
پىندەگەيەنن، چونكە ئىنسان تەنھا ئەوھى بۆ ھەيە لە پاداشت ئەنجامى
دەدات لە كردهوھى باش^(۱).

دەربارەى

پەوشتە بەرز و
پەسندەگان

۶۵- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأُمَمٍ صَالِحِ الْأَخْلَاقِ»} (۱).

واته: نه‌بو هورپه‌پره ﷺ، ده‌لئ: پئغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: به دنیای من په‌وانه‌کراوم بۆ نه‌وه‌ی په‌وشته چاکه‌کان ته‌واو بکه‌م.

۶۶- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْمُؤْمِنُ يَأْلَفُ وَيُؤْلَفُ، وَلَا خَيْرَ فِيمَنْ لَا يَأْلَفُ وَلَا يُؤْلَفُ»} (۲).

واته: نه‌بو هورپه‌پره ﷺ، ده‌لئ: پئغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: نیماندار هوگری خه‌لکی (باش) ده‌بی و خووشی ده‌وین، خه‌لکیش هوگری خووشی ده‌کات، وه‌خیر له‌و که‌سه‌دا نه‌که هوگری خه‌لکی (باش) نه‌بی و خووشی نه‌وین، نه‌توانی خه‌لکیش هوگری خووشی بکاو خووشیان بوئی.

۶۷- {عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَا مِنْ شَيْءٍ أَثْقَلُ فِي الْمِيزَانِ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ»} (۳).

واته: نه‌بو ده‌پداه ﷺ ده‌لئ: پئغه‌مبه‌ر پئی فهرمووم: هیچ شتیک نه‌له ته‌رازووی (کرده‌وه چاکه‌کاندا) قورستر بن له‌په‌وشت جوانی.

۶۸- {عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ ﷺ: «لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا، وَلَوْ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ»} (۴).

واته: نه‌بو زهر ﷺ ده‌لئ: پئغه‌مبه‌ر پئی فهرمووم: هیچ شتیک له‌چاکه‌کردن به‌که‌م مه‌زانه، نه‌که‌رچی تۆ بگه‌یه‌برای خوت به‌پروویه‌کی گه‌ش و خووشه‌وه (ههر چاکه‌ت بۆ ده‌نووسری).

(۱) أخرجه التَّيْهَقِي فِي «الْكَبَرَى»: ۲۰۵۷۱، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي.

(۲) أخرجه أحمد: ۹۱۸۷، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي «الْأَوْسَطِ»: ۵۷۸۷، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي، وَقَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط:

إِسْنَادُهُ حَسَنٌ.

(۳) أخرجه أَبُو دَاوُدَ: ۴۷۰۱، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي.

(۴) أخرجه مُسْلِمٌ: ۲۸۵۷.

۶۹- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ ﷺ فَاحِشًا وَلَا مُتَفَحِّشًا، وَكَانَ يَقُولُ: «خِيَارُكُمْ أَحَاسِنُكُمْ أَخْلَاقًا»^(۱).

واته: عه‌بدوللای کوری عه‌مر (خوا لئیان پازی بئ)، ده‌لئ: به‌هیچ جوریک پیغه‌مبه‌ر ﷺ زمان شرو جنیو فروش نه‌بووه، وه‌هه‌میشه‌ ده‌یفه‌رموو: باشرتینتان ره‌وشت جوانترینتانه.

۷۰- {عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَنَا زَعِيمٌ بَيِّنٌ فِي رِبَاضِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْمِرَاءَ وَإِنْ كَانَ مُحِقًّا، وَبَيِّنٌ فِي وَسْطِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْكِذْبَ وَإِنْ كَانَ مَارِحًا، وَبَيِّنٌ فِي أَعْلَى الْجَنَّةِ لِمَنْ حَسَنَ خُلُقَهُ»^(۲).

واته: نه‌بو نومامه‌ی باهیلی ﷺ ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: من گره‌نتی خانویک ده‌ده‌م له‌ ده‌وروبه‌ری (یان له‌ به‌شه‌کانی کوتایی) به‌هه‌شت بو‌ که‌سیک، که‌ واز له‌ موناقه‌شه‌و شه‌ره‌ قسه‌ کردن به‌یئنی نه‌که‌ر له‌سه‌ر هه‌قیش بئ، وه‌ من گره‌نتی خانویک ده‌ده‌م له‌ نیوه‌پراستی به‌هه‌شت بو‌ که‌سیک که‌ واز له‌ درو‌کردن ده‌یئنی نه‌که‌ر بو‌ کالته‌شی بئ، وه‌ گره‌نتی ده‌ده‌م به‌ مالیک له‌ به‌رزترینی به‌هه‌شت بو‌ که‌سیک که‌ ره‌وشتی خو‌ی جوان بکات.

۷۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لِكُلِّ دِينٍ خُلُقٌ، وَخُلُقُ الْإِسْلَامِ الْحَيَاءُ»^(۳).

واته: نه‌بو هوره‌یره‌ ﷺ ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: هه‌موو تاینیک ره‌وشتی تایبه‌ت به‌ خو‌ی هه‌یه، وه‌ ره‌وشتی نیسلام بریتیه‌ له‌ شه‌رم و حه‌یا.

(۱) أخرجه البخاري: ۵۶۸۸، ومسلم: ۲۳۲۱.

(۲) أخرجه أبو داود: ۴۸۰۲، وَحَسَنُهُ الْأَبَانِي.

(۳) أخرجه التَّبَهَّقِيُّ: ۷۷۱۲، حلية الأولياء: ج ۶، ص ۳۴۶، وَحَسَنُهُ الْأَبَانِي.

۷۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «الْإِيمَانُ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ»} ^(۱).

واته: نه بو هورهیره ربه ده لئی: پیغهمبه ری خوا فهرمودیه تی: ئیمان چه فتاو نه وهنده به شهیه، شهرم و چه یاش به شیکه له ئیمان.

۷۳- {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ لَمْ يَشْكُرِ النَّاسَ لَمْ يَشْكُرِ اللَّهَ»} ^(۲).

واته: نه بو سه عید ربه ده لئی: پیغهمبه ری خوا فهرمودیه تی: هر که سیک سوپاسی خه لک نه کات (که چاکه یان له گه ل کردوه) نه وه سوپاسی خوی نه کردوه (چونکه خوا نه وه که سانه ی بو موسه خهر کردوه تا چاکه ی له گه ل بکه ن).

۷۴- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كُلُّ بَنِي آدَمَ خَطَّاءٌ، وَخَيْرُ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ»} ^(۳).

واته: نه نه س ربه ده لئی: پیغهمبه ری خوا فهرمودیه تی: هه موو به نی ئاده م (ههرچی مروفه) هه له کارن و هه لآن ده که ن، وه باشرینی هه له کاران نه وانن که پیداجوونه وه بو خو یان ده که ن و زورو زوو ته وبه ده که ن و ده گه ریته وه.

۷۵- {عَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَلْتَقِيَانِ، فَيَتَصَافَحَانِ إِلَّا غُفِرَ لَهُمَا قَبْلَ أَنْ يَفْتَرِقَا»} ^(۴).

(۱) أخرجه مسلم: ۵۷.

(۲) أخرجه الترمذی: ۱۹۵۵، وَقَالَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، قال الألبانی: صحيح لغيره.

(۳) أخرجه ابن ماجه: ۴۲۵۱، وَحَسَنُهُ شَيْبِ الأرنؤوط.

(۴) أخرجه أبو داؤد: ۵۲۱۲، وَصَحَّحَهُ الألبانی.

واته: به‌رپراء ﷺ ده‌لئ: پئغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: ههر دوو مسوئمانتیک به‌یه‌کدی بگهن و ته‌وقه‌بگهن، نه‌وه به‌مسوگه‌ری و دئنیایی پئش نه‌وه‌ی له‌یه‌کدی جیابنه‌وه (خوا) له‌گوناهی ههر دووکیان خوش ده‌بن.

۷۶- {عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا»، وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ^(۱).

واته: نه‌بو مووسا ﷺ ده‌لئ: پئغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: ئیماندار بو ئیماندار وه‌ک بئنا وایه، هه‌ندیک هه‌ندیک تووندو پته‌و ده‌که‌ن. (راوی ده‌لئ: که پئغه‌مبه‌ری خوا ﷺ قسه‌کانی ده‌فهرموون)، په‌نجه‌ی ده‌سته‌کانی خسته‌ن ئیو یه‌کدی.

۷۷- {عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زَيْدٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ أَبَا الْقَاسِمِ ﷺ يَقُولُ: «خَيْرُكُمْ إِسْلَامًا أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا إِذَا فَقِهُوا»^(۲).

واته: موحه‌ممه‌دی کوپی زیاد، ده‌لئ: گویم له‌نه‌بو هوهره‌پره‌بوو ﷺ، ده‌یکوت: گویم له‌نه‌بو قاسم بوو (واته: پئغه‌مبه‌ری خوا ﷺ) ده‌یفه‌رموو: باشتیانتان له‌دوای ئیسلام بوون نه‌وانه‌تانن په‌وشتیان زور جوانه، نه‌که‌ر له‌ئاین تیبگهن و شاره‌زاین.

۷۸- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «عَلَيْكُمْ بِالصَّدَقِ فَإِنَّ الصَّدَقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصَّدُقُ وَيَتَحَرَّى الصَّدَقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صَدِيقًا، وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا»^(۳).

(۱) أخرجه البخاري: ۵۶۸۰.

(۲) أخرجه أحمد: ۱۰۰۶۸، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح على شرط مسلم.

(۳) أخرجه البخاري: ۵۷۴۳، ومُسْلِمٌ: ۶۸۰۵، وَاللَّفْظُ لَهُ.

واته: عه‌بدوڵڵا (ی کوری مه‌سه‌وود) ﷺ، ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی: داواتان لێده‌که‌م ده‌ست به‌ راستگۆیی‌یه‌وه‌ بگرن، بێگومان راستگۆیی‌ پێنماییه‌ بۆ (هه‌موو کردارو گوشتاریکی) چاکه‌، وه‌ چاکه‌ش پێنماییه‌ بۆ به‌هه‌شت! وه‌ پیاوی وا هه‌یه‌ هه‌ینده‌ راستگۆیه‌وه‌ عه‌وداڵی راستیه‌ هه‌تا له‌لای خوا ناوی به‌ راستگۆ ده‌نووسری، وه‌ داواتان لێده‌که‌م خۆتان بپارێزن له‌ درۆکردن، چونکه‌ بێگومان درۆکردن پێنماییه‌ بۆ خراپه‌کاریی و لادان له‌ پێی راست، وه‌ خراپه‌کارییش پێنماییه‌ بۆ ئاگر، وه‌ پیاوی وا هه‌یه‌ هه‌ینده‌ درۆ ده‌کات و عه‌وداڵی درۆیه‌ هه‌تا له‌لای خوا ناوی به‌ درۆزن ده‌نووسری.

دەربارەی: ناستکردنه‌وه‌ی نێوان خه‌لك

۷۹- {عَنِ أُمِّ كَلْثُومٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَيْسَ الْكَذَّابُ الَّذِي يَصْلُحُ بَيْنَ النَّاسِ، فَيَقُولُ خَيْرًا، أَوْ يَنْمِي خَيْرًا»^(۱).

واته: ئوم كه‌لسوم (خوا لێی رازی بێ) ده‌لێ: گوتم له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: به‌ درۆزن دانانری ئه‌و كه‌سه‌ی قسه‌ی پێك ده‌خا و نێوانی خه‌لكی چاك ده‌كاتوه‌، قسه‌ی چاك ده‌كات، یان قسه‌ی چاكه‌ دێنی و ده‌بات.

۸۰- {عَنْ أَبِي أَيُّوبَ ﷺ، قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى صَدَقَةٍ يُحِبُّهَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ؟ تَصْلُحُ بَيْنَ النَّاسِ إِذَا تَبَاغَضُوا وَتَفَاسَدُوا»^(۲).

واته: ئه‌بو ئه‌یوب ﷺ ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پێی فەرمووم: ئایا هه‌واڵت پێنه‌ده‌م بۆ ئه‌نجامدانی خیرێك كه‌ خواو پێغه‌مبه‌ره‌كه‌ی خۆشیان بوێ؟ (كه‌ بریتیه‌ له‌): ناستکردنه‌وه‌ی نێوان خه‌لك كاتێك كه‌ لێك تووره‌ ده‌بن و ئاشووب له‌ نێوانیان دروست ده‌بێت.

(۱) أخرجه البخاري: ۲۵۴۶، ومسلم: ۲۶۰۵.

(۲) أخرجه الطبراني في الكبير: ۳۲۲، وعبد بن حميد: ۲۳۲، والبيهقي في شعب الإيمان: ۱۱۰۹۳، وَحَسَنَةُ الألباني.

۸۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «مَا عَمِلَ ابْنُ آدَمَ شَيْئًا أَفْضَلَ مِنَ الصَّلَاةِ، وَصَلَّاحِ ذَاتِ الْبَيْنِ وَخُلُقٍ حَسَنٍ»} (۱).
 واته: نه بو هوره‌یره ﷺ ده‌لن: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: هیچ کرده‌ویه‌کی به‌نی ناده‌م نیه باشر بن له: نویژو، چاک‌کردنه‌وه و ناشت‌کردنه‌وه‌ی نیوان خویان و، ره‌وشت جوانی.

دو باره‌ی: برادر و هاوه‌لیه‌تی

۸۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يَخَالِلُ»} (۲).
 واته: نه بو هوره‌یره ﷺ ده‌لن: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: ئینسان (به) پیاوو ئافره‌ته‌وه) له‌سه‌ر ره‌وشت و ریبازی دۆست و هاوه‌لیه‌تی، جا با هه‌ر یه‌ک له‌ئیه‌ باش ته‌ماشا بکاو (بیر بکاته‌وه بزانی) کی ده‌کات به دۆست و هاوه‌لی خوی!

۸۳- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الْمُؤْمِنُ مَرَأَةٌ أَخِيهِ، وَالْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ، يَكْفُ عَلَيْهِ صَنِعَتُهُ، وَيَحُوطُهُ مِنْ وَرَائِهِ»} (۳).
 واته: نه بو هوره‌یره ﷺ ده‌لن: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: ئیماندار ئاوینه‌ی براکه‌یه‌تی، ئیماندار برای ئیمانداره، قه‌ده‌غهی ده‌کات له‌فه‌وتان و خه‌ساره‌تمه‌ندی و، ده‌پاریزی و پشته‌ی ده‌گریت (بو سه‌رخستنی).

۸۴- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ ﷺ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَا يَأْخُذُ أَحَدُكُمْ مَتَاعَ صَاحِبِهِ لَاعِبًا، وَلَا جَادًا، فَإِذَا أَخَذَ أَحَدُكُمْ عَصَا صَاحِبِهِ فَلْيَرُدَّهَا إِلَيْهِ»} (۴).

(۱) أخرجه البيهقي في «شعب الإيمان»: ۱۱۰۹۱، والبخاري في التاريخ الكبير (۶۳/۱)، وصححه الألباني.

(۲) أخرجه أبو داود: ۴۸۳۷، وحسنه الألباني.

(۳) أخرجه أبو داود: ۴۹۱۸، البخاري في الأدب المفرد: ۳۳۹.

(۴) أخرجه أحمد: ۱۷۹۶۹، وأبو داود: ۵۰۰۳، والترمذي: ۳۱۶۰.

واته: عهبدوآلای کوری سائیب له باوکی نهویش له باپیری (خوا لئی پازی بئ) دهگیرتهوه، دهآی: له پیغهمبهری خوام ﷺ بیست، واته: دهیفهرموو: با هیچ به کیک له تپوه کهل و پهل براکهی نهبات و نه یشاریتهوه نه به گالتهو نه به راستی، بویه نه گهر به کیک له تپوه گوپالی برادهره کهی بردوه، با بوی بکه پرنیتتهوه (نهو جوړه گالتهو که پانه مه کهن).

۸۵- {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «لَا تُصَاحِبْ إِلَّا مُؤْمِنًا، وَلَا يَأْكُلْ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيٌّ»} (۱).

واته: نهو بهو سه عید ﷺ دهآی: پیغهمبهر ﷺ فرموده یه تی: براده رابه تی کهس مه که جکه له نیماندار، وه با نانیش نه خوات (به ناوی دهوهت و دهوه تکاری) جکه له کهسی به ته قواو پاریزکار.

درباره ی: خهون بینین

۸۶- {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، قَالَ: كَشَفَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ السَّتَارَةَ وَالنَّاسَ صُفُوفَ خَلْفِ أَبِي بَكْرٍ، فَقَالَ: «أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّهُ لَمْ يَبْقَ مِنْ مُبَشِّرَاتِ النَّبُوءَةِ إِلَّا الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ، يَرَاهَا الْمُسْلِمُ، أَوْ تَرَى لَهُ»} (۲).

واته: ئینو عه عباس (خوا لئیان پازی بئ) دهآی: پیغهمبهری خوا ﷺ (کاتیک نه خوځ کهوت له مالی خوځیه وه) په رده ی (دهرگا کهی لادا)، له کاتیکدا خه لکی له دوی نهو به کره وه ریز بوو بوون (بو نویژ)، ئنجا فرمودی: نهی خه لکینه! به دلنایی له دوی پیغهمبهران هیچ شتیک له موژده دهره کان (له ئیلهامه دلخوځکه ره کان له لایه ن خواوه نه ماون)، ته نیا خه ونی چاک و راست ماوه، که پیاوی باش ده بینن، یان پپوهی ده بینن (نهو ئیلهامی خوایه دینه جئ).

(۱) أخرجه أحمد: ۱۱۳۵۵، والدارمي: ۲۰۵۷، وأبو داود: ۴۸۳۲، والترمذي: ۲۳۶۵ وقال: حسن، وَخَسَنَةُ الْأَبَانِي.

(۲) أخرجه مُسْلِمٌ: ۴۷۹.

۸۷- {عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ»} ^(۱).

واتہ: عوبادہ‌ی کوری صامیت رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دہ‌لَی: پیغہمبہر ﷺ فہرموویہ‌تی: خہونی بروادار، (جا چ پیاو بی، چ ئافرہت)، بہ‌شیکہ لہ چل و شہش بہ‌شی پیغہمبہرایہ‌تی (واتہ: جوڑیکہ لہ ئیلہام خوا دہیبہ‌خشی).

۸۸- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَى؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَتِمَثَّلُ بِي»} ^(۲).

واتہ: ئہنہس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دہ‌لَی: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہ‌تی: ہہر کہسٹیک لہ خہوندا منی بینی، ئہوہ بہ راستی منی بینیوہ، چونکہ شہیتان نایہ‌تہ سہر شیوہی من.

۸۹- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِذَا اقْتَرَبَ الرَّمَانُ، لَمْ تَكَدْ رُؤْيَا الْمُسْلِمِ تَكْذِيبٌ، وَأُصْدَقُكُمْ رُؤْيَا، أَصْدَقُكُمْ حَدِيثًا»} ^(۳).

واتہ: ئہبو ہورہرہ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دہ‌لَی: پیغہمبہر ﷺ فہرموویہ‌تی: ئہگہر کوٹا زہمان نزیکبوویہ‌وہ، ئہوہ خہونی کہسی مسولمان ناراست دہرناچی، وہ راسترینتان لہ پرووی خہونہوہ راستکوٹرینتانہ لہ پرووی قسہوہ.

دہبارہ‌ی: دوعاو پارانہوہ کردن

۹۰- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ لَمْ يَدْعُ اللَّهَ سُبْحَانَهُ، غَضِبَ عَلَيْهِ»} ^(۴).

(۱) أخرجه البخاري: ۶۹۸۷، ومسلم: ۲۲۶۴، والترمذي: ۲۲۷۱.

(۲) أخرجه البخاري: ۶۵۹۳.

(۳) أخرجه مسلم: ۲۲۶۳.

(۴) أخرجه ابنُ ماجه: ۳۸۲۷، وحسنه الألباني.

واته: نه‌بو هو‌ره‌یره ﷺ ده‌لن: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: هه‌ر که‌سی‌ک داوا له‌ خوا‌ی پاک و بی‌گه‌رد نه‌کات و لی‌ نه‌پارێته‌وه‌ خوا لی‌ تو‌وره‌ ده‌بی.

۹۱- {عَنْ ثَوْبَانَ رَفَعَهُ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «لَا يَرُدُّ الْقَدَرُ إِلَّا الدُّعَاءُ، وَلَا يَزِيدُ فِي الْعُمْرِ إِلَّا الْبِرُّ»^(۱).

واته: نه‌وبان ﷺ گه‌راویه‌تیه‌وه، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: هه‌چ شتی‌ک قه‌ده‌ری خوا ره‌ت ناکاته‌وه‌ جگه‌ له‌ دو‌وعا‌و پارانه‌وه، وه‌ هه‌چ شتی‌ک‌ش ته‌مه‌ن درێژ ناکات جگه‌ له‌ چاکه‌ کردن (له‌گه‌ل‌ خه‌ل‌ک به‌ گشتی و دایک و باب به‌ تاییه‌تی).

۹۲- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ لَا تَرُدُّ: دَعْوَةُ الْوَالِدِ، وَدَعْوَةُ الصَّائِمِ وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ»^(۲).

واته: نه‌نه‌سی‌ کو‌ری‌ مالیک ﷺ ده‌لن: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: سێ دو‌وعا‌ هه‌ن ره‌ت ناکرێنه‌وه: دو‌عا‌ی‌ دایک و باوک، وه‌ دو‌عا‌ی‌ رۆژووه‌وان، وه‌ دو‌عا‌ی‌ گه‌شتیارو‌ پێ‌بوار.

۹۳- {عَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ ﷺ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ حَيٌّ كَرِيمٌ، يَسْتَحْيِي إِذَا رَفَعَ الرَّجُلُ إِلَيْهِ يَدَيْهِ أَنْ يَرُدَّهُمَا صِفْرًا خَائِبَتَيْنِ»^(۳).

واته: سه‌لمان‌ی‌ فارسی‌ ﷺ ده‌لن: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: بێ‌گومان خوا به‌شه‌رمه‌ (وه‌ک‌ چۆن‌ که‌سی‌ک‌ شه‌رم‌ بکات و نه‌توانیت‌ نه‌به‌خشیت‌ کاتیک‌ داوا‌ی‌ لی‌ ده‌که‌ن) وه‌ به‌رێژیشه‌ (رێژ له‌ به‌نده‌ی‌ خو‌ی‌ ده‌گریت‌ و پێ‌ی‌ ده‌به‌خشی‌)، پێ‌ی‌ ناخۆشه‌ (وه‌ک‌ که‌سی‌ک‌ که‌ شه‌رم‌ بکات و پێ‌ی‌ ناخۆش‌ بێت‌ خه‌ل‌ک‌ ره‌ت‌ بکاته‌وه‌) نه‌گه‌ر‌ پیاوێک‌ ده‌سته‌کانی‌ به‌رز

(۱) أخرجه أحمد: ۲۲۴۱۳، قال شعيب الأرناؤوط: حسن لغیره.

(۲) أخرجه البيهقي في «الکبری»: ۶۱۸۵، وصححه الألباني.

(۳) أخرجه الترمذي: ۳۵۵۶، وقال: هذا حديث حسن غريب وحسنه الألباني.

بکاته‌وه و لئی بپارێته‌وه رەقی بکاته‌وه به به‌تالی، (واته: حەتەمن شتیکى پى دەبه‌خشیت).

۹۴- {عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ الدُّعَاءَ هُوَ الْعِبَادَةُ»، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿أَدْعُوْنِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ (۱) غافر (۱).

واته: نوعمانى كورى به‌شیر (خوا لیان رازی بى)، دەلن: پیغه‌مبەر ﷺ فەرموویه‌تی: به‌پاستی خودی دوعاو پاران‌وه به‌رستشه، پاشان ئەم ئایه‌ته‌ی خوێنده‌وه: ﴿أَدْعُوْنِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ (۱) غافر، واته: [داوام لیبکەن و لیم بپارێته‌وه، وه‌لامتان دەدەمه‌وه].

۹۵- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ سُبْحَانَهُ مِنَ الدُّعَاءِ» (۲).

واته: ئەبو هوریره‌یە ﷺ دەلن: پیغه‌مبەر ﷺ فەرموویه‌تی: هیچ شتیکى نیه له دوعا کردن به‌رێزتر بى له لای خواى پاك و بێگه‌رد.

۹۶- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ اسْتَغْفَرَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ حَسَنَةً» (۳).

واته: عوباده‌ی كورى صامت ﷺ دەلن: گویم له پیغه‌مبەری خوا بوو ﷺ ده‌یفه‌رموو: هەر كه‌سێك (له‌ خوا بپارێته‌وه‌و) داواى لى خوشبوون بو ئیماندارانى پیاوو ئافره‌ت بکات به ئەندازه‌ی ژماره‌ی ئیماندارانى پیاوو ئافره‌ت خوا چاکه‌ی بو ده‌نووسى.

(۱) أخرجه البخاري في الأدب المفرد: ۷۱۴.

(۲) أخرجه ابن ماجه: ۳۸۲۹، وَحَسَنَهُ الألباني.

(۳) أخرجه الطبراني في «مُسْتَدْرَكُ الشَّامِيِّينَ»: ۲۱۵۵، قَالَ الهَيْثَمِيُّ: إِسْنَادُهُ جَيِّدٌ.

۹۷- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَدْعُ بِإِثْمٍ، أَوْ قَطِيعَةٍ رَحِمٍ، أَوْ يَسْتَعْجِلَ فَيَقُولَ: دَعَوْتُ فَلَا أَرَى يَسْتَجِيبُ لِي، فَيَدْعُ الدُّعَاءَ»} (۱).

واته: نه‌بو هوره‌یره ﷺ ده‌لئ: پی‌غهمبه‌ری ﷺ فهرموده‌تی: دوعای ههر به‌کیک له ئیوه وه‌لام ده‌دریته‌وه مادام داوایه‌که گوناح نه‌بن، یاخود په‌یوه‌ندی پچرانندی نیتوانی خزمان نه‌بن، یان په‌له نه‌کات و بلیت: دوعام کردو نه‌مبینی خوا وه‌لامم بداته‌وه، بویه واز دینتی له دوعاو پارانه‌وه.

۹۸- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ لَمْ تُذْنِبُوا، لَذَهَبَ اللَّهُ بِكُمْ، وَلَجَاءَ بِقَوْمٍ يُذْنِبُونَ، فَيَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ فَيَغْفِرُ لَهُمْ»} (۲).

واته: نه‌بو هوره‌یره ﷺ ده‌لئ: پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ فهرموده‌تی: سونډ به‌و که‌سه‌ی که گیانی منی به ده‌سته، نه‌گهر (وه‌ک فریشته) گوناح نه‌که‌ن نه‌وه خوا له ناوتان ده‌بات، وه‌که‌لیکی دیکه دینیت (وه‌ک مروّف وابت) که گوناح بکه‌ن و داوای لئ خو‌شبوون له خوا بکه‌ن و نه‌ویش لیتیان خو‌ش ده‌بن.

۹۹- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا دَعَوْتُمُ اللَّهَ فَأَعِزُّمُوا فِي الدُّعَاءِ، وَلَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: إِنْ شِئْتَ فَأَعْطِنِي، فَإِنَّ اللَّهَ لَا مُسْتَكْرِهَ لَهُ»} (۳).

واته: نه‌نه‌س ﷺ ده‌لئ: پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ فهرموده‌تی: نه‌گهر داواتان له خوا کرد له کاتی پارانه‌وه، نه‌وه به پینداگری و سوور بوون داوا بکه‌ن، وه‌با به‌کیک له ئیوه نه‌لئ: خوایه نه‌گهر ده‌ته‌وی (پیتخو‌شه) پیم بده، چونکه هیچ که‌س ناتوانی به زور شت له خوا بسه‌نی، (ههر به ویستی

(۱) أخرجه البخاري في الأدب المفرد: ۶۵۵.

(۲) أخرجه أحمد: ۸۰۶۸، ومسلم: ۳۷۴۹.

(۳) أخرجه البخاري ۷۰۲۶.

خویه‌تی، به‌لام تئوه نه‌و ویسته دهرمه‌برن و ساردو س‌ری مه‌که‌ن، به‌لکو به‌هه‌ژارییه‌وه پئداگری بکه‌ن و خوتان تارادده‌یه‌ک ب‌ی منه‌ت پئشان مه‌ده‌ن).

۱۰۰- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ، يَقُولُ: دَعَوْتُ فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي»^(۱).

واته: نه‌بو هوهره‌بره ﷺ ده‌ل‌ی: پئغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمودیه‌تی: دوعای هه‌ر یه‌کیک له‌ تئوه وه‌لام ده‌دریته‌وه مادام په‌له‌ نه‌کات، (په‌له‌کردنیش نه‌وه‌یه‌ که یه‌کیک) ده‌ل‌ی: دوعام کردو وه‌لام نه‌درامه‌وه.

دهرباره‌ی: زی‌کرو یادی خوا

۱۰۱- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ سَاعَةٍ مَرَّ بِابْنِ آدَمَ، لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ فِيهَا، إِلَّا تَحَسَّرَ عَلَيْهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ»^(۲).

واته: دایکمان عایشه (خوا ل‌ی پ‌ازی ب‌ی) ده‌ل‌ی: پئغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمودیه‌تی: هیچ کاتیک نیه‌ که تئبه‌ر ده‌بیت به‌سه‌ر وه‌چه‌ی ئاده‌م و زی‌کری خ‌وای تئدا ناکات، حه‌تمه‌ن داخ و حه‌سه‌رتی له‌سه‌ر ده‌خوات له‌ ر‌وژی د‌واییدا.

۱۰۲- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ أَغْرَابِيَانِ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ أَحَدُهُمَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ النَّاسِ خَيْرٌ؟ فَقَالَ: «طَوَوِي لِمَنْ طَالَ عُمْرُهُ، وَحَسَّنَ عَمَلَهُ» فَقَالَ الْآخَرُ: أَيُّ الْعَمَلِ خَيْرٌ؟ قَالَ: «أَنْ تُفَارِقَ الدُّنْيَا وَلِسَانُكَ رَطْبٌ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ» قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَيكفيني؟ قَالَ: «نَعَمْ وَيَفْضُلُ عَنْكَ»^(۳).

(۱) أخرجه البخاري: ۶۳۴۰، ومسلم: ۲۷۳۵.

(۲) أخرجه البيهقي في «شعب الإيمان»: ۵۱۱، أنظر: (صحيح الجامع): ۵۷۲۰.

(۳) أخرجه أبو نعيم في الحلية (۱۱۱/۶)، والبخاري في الجعديات: ۳۴۳۱، وابن أبي عاصم في الأحاد والمثنائ: ۱۳۵۶، وصححه الألباني (المشكاة) ۲۲۷۰.

واته: عه‌بدوللای کوری بوسر ﷺ ده‌لن: دوو ده‌شته‌کی هاتن بو لای پیغهمبه‌ر ﷺ، به‌کیکیان گوتی: نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ باشرینی خه‌لک کامه‌یه؟ فهرمووی ﷺ: خوشیی و سهرفرازی بو نه‌و که‌سه‌ی ته‌مه‌نی دریزه‌و کرده‌وه‌ی باشن، ئنجا نه‌وی دیکه‌یان گوتی: نه‌ی کام کرده‌و باشرینه؟ فهرمووی: نه‌وه‌یه کاتیک له‌ دونیا جیاده‌بیه‌وه‌ زمانت به‌ یادی خوای زالی پایه‌دار ته‌ر بی، گوتی: نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا، نه‌وه‌نده‌م به‌سه؟ فهرمووی: به‌لن، لیشت زیاده.

۱۰۳- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ يَقُولُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «طُوبَى لِمَنْ وَجَدَ فِي صَحِيفَتِهِ اسْتِغْفَارًا كَثِيرًا»} ^(۱).

واته: عه‌بدوللای کوری بوسر ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ر ﷺ فهرموویه‌نی: خوشیی و به‌خته‌وه‌ری بو نه‌و که‌سه‌ی، که‌ له‌ ده‌فته‌ری (کرده‌وه‌کانی) داوای لی‌بوردن کردنی زوری هه‌بی.

۱۰۴- {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «أَفْضَلُ الذِّكْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَفْضَلُ الدُّعَاءِ الْحَمْدُ لِلَّهِ»} ^(۲).

واته: جابری کوری عه‌بدوللا ﷺ ده‌لن: گویم له‌ پیغهمبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: چاکترین زی‌کری خوا کردن گوتنی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) به‌، وه‌ چاکترین دوعاش (الْحَمْدُ لِلَّهِ) به‌ (چونکه‌ خوای په‌روه‌ردگار به‌ شوکرو ستایش کردنی نیعمه‌ت و به‌خشش زیاد ده‌کات، دوعاش هه‌ر بو داواکردنی به‌خششه).

۱۰۵- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الثَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ»} ^(۳).

(۱) أخرجه الترمذي: ۳۲۸۳، وقال: حسن غريب، وابن ماجه: ۳۸۰۰، وابن حبان: ۸۴۶، وصححه الألباني.

(۲) أخرجه الترمذي: ۳۲۸۳، وحسنه الألباني.

(۳) أخرجه الطبراني في «الكبير»: ۷۷۵، وحسنه الألباني.

واته: عه‌بدوللا ﷺ ده‌لن: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: په‌شیمانی که‌سی ته‌وبه‌کار له‌گوناج، وه‌ک نه‌و که‌سه‌وایه‌که‌گوناهی نه‌کردبن.

۱۰۶- {عَنْ سَعْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «دَعَوْهُ ذِي النَّوْنِ إِذْ دَعَا وَهُوَ فِي بَطْنِ الْحَوْتِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ، فَإِنَّهُ لَمْ يَدْعُ بِهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ فِي شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا اسْتَجَابَ اللَّهُ لَهُ»^(۱).

واته: سه‌عد ﷺ ده‌لن: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: دوعای ذی نون (واته: پیغه‌مبه‌ری یونس علیه‌السلام)، کاتیک له‌نیو سکی حووت بوو، (ئه‌مه‌بوو): (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ)، واته: هیچ‌په‌رستراونک‌نیه‌به‌هه‌ق‌جگه‌له‌تو (ئه‌ی‌خودایه‌!) پاک‌ی و بیگه‌ردی بو‌تو، وه‌من‌له‌سته‌مکاران‌بووم، وه‌بیگومان‌هیچ‌مسولمانیک‌نیه‌که‌دوعای‌پن‌بکات‌بو‌هه‌ر‌شتیک، حه‌تمه‌ن‌خوا‌وه‌لامی‌ده‌داته‌وه.

۱۰۷- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ»^(۲).

واته: ئه‌بو‌هوره‌یره‌ﷺ ده‌لن: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: دوو‌وشه‌هه‌ن‌زور‌سووکن‌له‌سه‌ر‌زمان، گران‌و‌قورسن‌له‌ته‌رازوو‌(ی‌کرده‌وه‌کان)، خو‌شه‌ویستن‌له‌لای‌ره‌حمان (واته: خوا)، که‌بریتین‌له: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ)، واته: پاک‌ی و بیگه‌ردیی‌و‌ستایش‌بو‌خوا‌ی‌مه‌زن.

(۱) أخرجه الترمذی: ۳۵۰۵، وَصَحَّه‌الْأَلْبَانِی.

(۲) أخرجه البخاری: ۶۰۴۳.

۱۰۸- {عَنِ الْمُنْذِرِ ﷺ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ قَالَ إِذَا أَصْبَحَ: رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا، فَأَنَا الرَّعِيْمُ لَأَخَذَنِي بِيَدِهِ حَتَّى أَدْخِلَهُ الْجَنَّةَ»^(۱).

واتہ: مونزیر ﷺ دہلن: گویم لہ پیغہمبہری خوا ﷺ بوو دہیفہرموو: ہہر مسؤلماٹیک لہ کاتی بہرہبہیاندا کوتی: پازیم خوا بہرورہردگارم بنی، نیسلام ثابین و بہرنامہم بنی، موحمہمہدیش ﷺ پیغہمبہرم بنی، ٹہوہ من گرہنتی ٹہوہی دہدہمن دہستی بگرم ہہتا دہیبہمہ نیو بہہہشتی.

۱۰۹- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ لَيَرْضَى عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ، فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا، أَوْ يَشْرَبَ الشَّرْبَةَ فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا»^(۲).

واتہ: ٹہنہس ﷺ دہلن: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہتی: بیگومان خوا بہوہ لہ بہندہکھی پازی دہبنی، کہ خواردنیک بخوات و ستایشی بکات لہسہری، وہ خوارندنہوہیک بخواتہوہو ستایشی بکات لہسہری.

۱۱۰- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «التَّائِي مِنَ اللَّهِ وَالْعَجَلَةُ مِنَ الشَّيْطَانِ، وَمَا مِنْ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْحَمْدِ»^(۳).

واتہ: ٹہنہس ﷺ دہلن: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہتی: لہسہرخوئی لہ خواوہیہ، وہ پہلہ کردن لہ شہیتانہوہیہ، بہپراستی ہیچ شتیک بہ ٹہندازہی ستایش کردن لہ لای خوا خوٹہویستہر نیہ.

۱۱۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ رَأَى مُبْتَلًى فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا، لَمْ يُصِبْهُ ذَلِكَ الْبَلَاءُ»^(۴).

(۱) أخرجه الطبرانی: ۸۳۸، قال الهيثمي (۱۱۶/۱۰): إسناده حسن، وَحَسَنُهُ الْأَلْبَانِي.

(۲) أخرجه مُسْلِم: ۷۱۰۸.

(۳) أخرجه أبو يعلى: ۴۲۵۶، وَحَسَنُهُ الْأَلْبَانِي.

(۴) أخرجه الترمذی: ۳۴۳۲، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي.

واته: ئەبو ھورەيرە ر.ھ. دەلى: پىغەمبەرى ﷺ خوا ﷺ فەرموويهتى: ئەگەر يەككە لە ئىوھ كەسىكى بىنى تووشى بەلايىك ببوو گوتى: ستايش بۆ ئەو خوايهى منى پاراست لەوھى تووشى تۆى كردوھ، وە فەزلى منى داوھ بەسەر زۆربەى دروستكراوھ كانى (ديارە دەبى لە دلى خوۆى وا بلى ئەك بە شىوھىەك كەسەكە گووى لى بىن و دلى بە خوۆى بسوتتەوھ)، ئەوھ لەو بەلايهى تووش نابى (واته: خواى بەبەزەبى تووشى ئەم بەلايهى ناكات).

دەربارەى: جوان خويندەوھى قورئان

۱۱۲- {عَنْ عُثْمَانَ ر.ھ. قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ»^(۱).
واته: باشترينتان ئەو كەسەيە فىرى قورئان دەبىت و خەلكيش فىر دەكات.

۱۱۳- {عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ ر.ھ. قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «رَيْتُوا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ»^(۲).

واته: بەرائى كورى عازيب ر.ھ. دەلى: پىغەمبەر ﷺ فەرموويهتى: قورئان جوان بكەن و بىرازىننەوھ بە دەنگەكانتان.

۱۱۴- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْمَاهِرُ بِالْقُرْآنِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ، وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعْتَعُ فِيهِ وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ لَهُ أَجْرَانِ»^(۳).

واته: دايكمان عائشە (خوا لى پازى بى) دەلى: پىغەمبەرى ﷺ خوا ﷺ فەرموويهتى: كەسى كارامە لە قورئان (لە خويندنى و تىگەيشتى و كارپىكردنى) دا، ئەوھ لەگەل فرىشتە چاكەكارە بەرپزەكانى خوان (كە رپزى تايبەتيان پى دراوھ لە ناو فرىشتەكان)، وە ئەو كەسەى كە قورئان

(۱) أخرجه البخاري: ۴۷۳۹.

(۲) أخرجه أبو داود: ۱۴۷۰، وصححه الألباني.

(۳) أخرجه البخاري: ۴۶۵۳.

دہ خوینتی، بہ لآم لہ سہر زمانی تہ واو نایئ (واتہ: چاک نایزانی) و لہ سہری قورسہ، ٹہوہ دوو پاداشتی ہہ یہ. (پاداشتی خویندنہ کہی، وہ پاداشتی ٹہوہش کہ پیوہی ماندووہ، ہہرچہند دہکات جوان فیئر نابئی).

۱۱۵- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ لِلَّهِ أَهْلِينَ مِنَ النَّاسِ»، قَالُوا: مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «أَهْلُ الْقُرْآنِ هُمْ أَهْلُ اللَّهِ وَخَاصَّتُهُ»^(۱).
واتہ: ٹہنہس ﷺ دہ لئی: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: بیگومان خوا کومہ لئیک کہ سی تابیہ تی ہہ یہ لہ نیو خہ لکیدا، کوتیان: ٹہوانہ کین ٹہی پیغہمبہری خوا؟ فہرمووی: ٹہوانہ ی ہوگری قورٹانن کہ سی خوان و، خہ لکی تابیہ تی ٹہون.

۱۱۶- {عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا الْمَوْتُ»^(۲).

واتہ: ٹہبو ٹومامہ ﷺ دہ لئی: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: ہہر کہ سیک ٹاہہ تی (الکُرسی) بخوینتی، لہ دوا ی نوڑہ فہرژہ کان، ہیچ شتیک لہ نیوان ٹہوو بہ ہہشت نیہ جگہ لہ مردن، ٹہگہر مرد دہچیتہ بہ ہہشت.

۱۱۷- {عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ قَرَأَ هَاتَيْنِ الْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةِ كَفَّاهُ»^(۳).

واتہ: ٹہبو مہسعوودی ٹہنصارپی ﷺ دہ لئی: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: ہہر کہ سیک دوو ٹاہہ تی کوتابی سوورہ تی بہ قہرہ بخوینتی لہ شہودا بہ سیہ تی. (واتہ: خوا ی پہروہردگار دہپاریزی، وہ ہہندیک لہ زانایان کوتوویانہ: ٹہگہر ٹہو کہ سہ ٹہم شہوہ ہمری، ٹہوہ بہ نیمانہوہ دہچیتہ خزمہت خوا ی بہ بہزہ یی).

(۱) أخرجه الطيالسي: ۲۱۲۴، وأحمد: ۱۲۳۰۱، وابن ماجه: ۲۱۵، وَصَحَّحَهُ الألباني.

(۲) أخرجه النسائي في الكبرى: ۹۹۲۸، والطبراني في الأوسط: ۸۰۶۸، والطبراني في الشاميين: ۸۲۴، قال الهيثمي: رواه الطبراني في الكبير والأوسط بأسانيد وأحدها جيد.

(۳) أخرجه البخاري: ۴۰۰۸، ومسلم: ۸۰۸.

۱۱۸- {عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ، عُصِمَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ»^(۱).

واته: ئەبو دەرداء رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلن: پىغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ھەر كەسك دە ئابەتى سەرەتای سوورەتى كە ھەف لەبەر بکات، دە پارىزىرى لە ئاشووبى دە جبال.

۱۱۹- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «إِنَّ سُورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ ثَلَاثُونَ آيَةً، شَفَعَتْ لِرَجُلٍ حَتَّى غُفِرَ لَهُ، وَهِيَ تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ»^(۲).

واته: ئەبو ھورەیرە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلن: پىغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: بە پراستی سوورەتیکى قورئان ھەبە، سى ئابەتە، شەفاعەت بۆ پیاویك (یان ھەر كەسك دەكات كە بیخوینى) تاوھكو لى دە بووردى (و خوا لى خۆش دەبى)، ئەویش سوورەتی: تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ ە.

۱۲۰- {عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ، وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْعَالِي فِيهِ وَالْجَانِي عَنْهُ، وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمُفْسِطِ»^(۳).

واته: ئەبو مووسا ئەشعەرى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلن: پىغەمبەر ﷺ خوا ﷺ فەرموویەتی: بىگومان لە پىزگرتنى خوابە كە پىزى مسولمانىكى پىرى موو سى بىگىرى، وە پىزى كەسك بىگىرى كە ھەلگى قورئانە (لەبەرىەتى و كارى پىدەكات)، زىدەپووى تىدا ناكات و كەمتەرخەمىشى تىدا ناكات، وە پىزگرتنى خاوەن دەسەلاقى دادگەرىش (ئەمانە گشتیان بەشێكن لە پىزگرتنى خوا، چونكە خوا فەرمانى كردووە بە پىزگرتنى ئەمانە، جا جىبەجى كردنى فەرمانى خوا پىزگرتنى خوابە).

(۱) أخرجه مسلم: ۸۰۹.

(۲) أخرجه النسائي في الكبرى: ۷۱۱، وَحَسَنَةُ الْأَبَانِي.

(۳) أخرجه البخاري في «الأدب المفرد»: ۳۵۷، وَحَسَنَةُ الْأَبَانِي.

دہربارہ‌ی: سہرہرشتیاری بیوہژن و ہہتیو

۱۲۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: «السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ، وَالْمَسَاكِينِ، كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَكَالَّذِي يَصُومُ النَّهَارَ وَيَقُومُ اللَّيْلَ»} (۱).

واتہ: نہبو ہورہرہ ﷺ دہلئ: پیغہمبہر ﷺ فہرموویہتی: نہو کہسہی کہ کوشش دہکات بو خرمہت و سہرہرشتی بیوہژن و کہسانی نہدار، نہوہ (پاداشتی) وہک نہو موحاہیدہیہ کہ لہ پئی خوادا دہجہنگی، ہہروہا وہک نہو کہسہش وایہ کہ بہ شہو شہونویژ دہکات و، بہ روژیش روژوو دہگری.

۱۲۲- {عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا»، وَقَالَ بِإِصْبَعَيْهِ السَّبَابَةَ وَالْوُسْطَى} (۲).

واتہ: سہہلی کوری سہعد ﷺ دہلئ: پیغہمبہر ﷺ فہرموویہتی: من و سہرہرشتیاری ہہتیو لہ بہہشتدا ناواین، وہ ناماڑہی بو پہنجہی شاہہمانی و پہنجہی نئیوہراستی کرد (ہینانیہ تہک یہک).

دہربارہ‌ی: خیرو صہدہقہ کردن

۱۲۳- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَيْسَ الْمِسْكِينُ الَّذِي تَرُدُّهُ الثَّمَرَةُ وَالثَّمَرَتَانِ، وَلَا اللَّقْمَةُ وَلَا اللَّقْمَتَانِ، إِنَّمَا الْمِسْكِينُ الَّذِي يَتَعَفَّفُ، وَاقْرَأُوا إِنَّ شِئْنُمْ يَعْنِي قَوْلُهُ: ﴿لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَاقًا﴾ (البقرة)»} (۳).

واتہ: نہبو ہورہرہ ﷺ دہلئ: پیغہمبہر ﷺ فہرموویہتی: نہدار بریتی نہی لہو کہسہی کہ دنکہ خورمایہک، یان دوو دنکہ خورما قہناعہتی پیدیئتی،

(۱) أخرجه أحمد: ۸۷۱۷، والبخاري: ۵۰۳۸، ومسلم: ۲۹۸۲.

(۲) أخرجه أحمد: ۲۲۸۷۱، والبخاري: ۵۶۵۹، وأبو داود: ۵۱۵۰.

(۳) أخرجه البخاري: ۱۴۷۹.

يان پاروويهك و دوو پاروو، به‌لكو نه‌دار (ی حه‌قیقی) نه‌ویه: خو‌ی پاك ده‌گري له داواكردن و سوا‌ل كردن و باسكردنی حال‌ی خو‌ی، جا نه‌گهر حه‌ز ده‌كهن نه‌م ثابته بخو‌یننه‌وه (كه په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمو‌ی): ﴿لَا يَسْتَأْذِنُ النَّاسُ الْكَافَا۟ٓءَ﴾ البقرة، واته: داوا ناكهن له خه‌لكی به‌ پيداگري.

۱۲۴- {عَنْ سَلْمَانَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «الْصَّدَقَةُ عَلَى الْمِسْكِينِ صَدَقَةٌ، وَالصَّدَقَةُ عَلَى ذِي الرَّجَمِ اثْنَتَانِ صَدَقَةٌ وَصَلَةٌ»} (۱).
واته: سه‌لمانی کوری عامر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: گوتم له پيغه‌مبه‌ری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بوو ده‌یفه‌رموو: خيترکردن به‌ خه‌لكی نه‌دار هه‌ر خيرو چاكه‌يه، به‌لام به‌ خزمی نه‌دار، دوو شته: هه‌م خيرو چاكه‌يه و هه‌م صيله‌ی په‌حميشی جيبه‌جيتكردوه و (په‌يوه‌ندی خزمایه‌تیشی گه‌ياندوه).

۱۲۵- {عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْبَدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ أَنْفَقَ نَفَقَةً عَلَى أَهْلِهِ، وَهُوَ يَحْتَسِبُهَا كَانَتْ لَهُ صَدَقَةٌ»} (۲).
واته: نه‌بو مه‌سعوودی به‌دری رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: پيغه‌مبه‌ر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فهرموو‌یه‌تی: هه‌ر كه‌سێك خه‌رجیه‌ك بكات بو‌ مال و منداله‌كه‌ی، وه چاوه‌پروانی پاداشته‌كه‌شی بكات، نه‌وه بو‌ی به‌ چاكه ده‌نووسری.

۱۲۶- {عَنْ بُرَيْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ أَنْظَرَ مُعْسِرًا فَلَهُ بِكُلِّ يَوْمٍ مِثْلُهُ صَدَقَةٌ»} (۳).
واته: بوره‌یده رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: بیستم پيغه‌مبه‌ری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌یفه‌رموو: هه‌ر كه‌سێك چاوه‌پړی نه‌دارو ته‌نگ ده‌ستېك بكات (كه قه‌رزاريه‌تی) به‌ هه‌ر پروژي‌ك به‌ قه‌د قه‌رزیه‌كه‌ی چاكه و خيري بو‌ ده‌نووسری.

(۱) أخرجه الترمذي: ۶۵۸، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِي.

(۲) أخرجه أحمد: ۱۷۱۲۳، والبخاري: ۵۰۳۶، ومسلم: ۱۰۰۲.

(۳) أخرجه أحمد: ۲۳۰۹۶، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح على شرط مسلم رجاله ثقات رجال الشيخين.

۱۲۷- {عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَسَيَكَلُمُهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، لَيْسَ بَيْنَ اللَّهِ وَبَيْنَهُ تَرْجُمَانٌ، ثُمَّ يَنْظُرُ فَلَا يَرَى شَيْئًا قَدَّامَهُ، ثُمَّ يَنْظُرُ بَيْنَ يَدَيْهِ فَتَسْتَقْبِلُهُ النَّارُ، فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَّقِيَ النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ مَرَّةٍ»^(۱).

واته: عه‌دیی کو‌ری حاتم ر‌ضی‌الله‌عنه، ده‌لی: پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: هیچ یه‌کیکتان نیه، مه‌گه‌ر خوا له پ‌وژ‌ی زیندووکرانه‌وه‌دا قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کات، له نیوان خواو نه‌ودا هیچ وه‌رگیر‌یکی زمان نیه، پاشان ته‌ماشا ده‌کات هیچ شت‌یک له پ‌یشه‌وه نابین‌یت، دوا‌یی ته‌ماشا پ‌یش ده‌ستی خو‌ی ده‌کات ناگر رو‌وبه‌رووی ده‌بیته‌وه، جا بو‌یه خو‌تان بپار‌یزن له ناگر نه‌گه‌ر به له‌ته خورما‌یه‌کیش بی.

۱۲۸- {عَنْ جَرِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا، وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجُورِهِمْ شَيْءٌ»^(۲).

واته: جه‌ریر ر‌ضی‌الله‌عنه ده‌لی: پ‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌سی‌ک چاکه‌یه‌ک داب‌ین‌تی (که نه‌س‌لی له دیندا هه‌بی)، نه‌وه پاداش‌تی بو‌هه‌یه، وه پاداش‌تی هه‌موو نه‌وانه‌شی بو‌هه‌یه که کار به‌و چاکه‌یه ده‌که‌ن (که نه‌و ده‌ست‌پ‌یش‌خه‌ری بو‌کرده‌و) به‌بی نه‌وه‌ی له پاداش‌تی نه‌وان که‌م بک‌ری‌ته‌وه.

ت‌یب‌ینی: (هو‌کاری گو‌ترانی نه‌م فه‌رمووده: پ‌وژ‌یک پ‌یاو‌یک هات دا‌وای ها‌وکاری کرد، زور هه‌ژار دیار بو‌و، پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌م و چا‌وی مو‌باره‌کی تاریک دا‌هات و گر‌ژ بو‌و، پ‌تی ناخو‌ش بو‌و نه‌و ئینسانه‌ی وا به‌هه‌ژاری و نه‌داری بی‌نی، دوا‌یی یه‌کی‌ک له ها‌وه‌لان ها‌وکاریه‌کی کرد، خه‌ل‌که‌که‌ش که له‌وو‌ی بو‌ون نه‌وان‌یش به‌ دوا‌ی ویدا ها‌وکاری دی‌که‌یان کرد، ئنجا

(۱) أخرجه البخاري: ۶۱۷۴.

(۲) أخرجه مسلم: ۲۳۹۸.

پیغهمبه‌ر ﷺ پرووی موباره‌کی وه‌ک مانگ دره‌وشایه‌وه، وه له‌و حاله‌ته‌دا
فهرمووی: «مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً ...».

۱۲۹- {عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ الَّذِي يَجْهَرُ بِالْقُرْآنِ
كَالَّذِي يَجْهَرُ بِالصَّدَقَةِ، وَالَّذِي يُسِرُّ بِالْقُرْآنِ كَالَّذِي يُسِرُّ بِالصَّدَقَةِ»^(۱).

واته: عوقبه‌ی کورپی عامر ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی:
ئه‌و که‌سه‌ی که قورئان به‌ده‌نگی به‌رز ده‌خوینن، وه‌ک ئه‌وه‌یه‌ که‌خیرو
چاکه‌ به‌ئاشکرا ده‌کات، وه‌ ئه‌وه‌ی که قورئان به‌بن ده‌نگی ده‌خوینن
وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ که‌خیرو چاکه‌ به‌په‌نه‌نایی ده‌کات.

(۱) أخرجه النسائي: ۱۶۶۳، وصححه الألباني.

دەربارەى

ئافرەتان

۱۳۰- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَتْ: سِئِلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الرَّجُلِ يَجِدُ الْبَلَلَ وَلَا يَذْكُرُ اخْتِلَامًا قَالَ: «يَعْتَسِلُ»، وَعَنِ الرَّجُلِ يَرَى أَنْ قَدْ احْتَلَمَ وَلَا يَجِدُ الْبَلَلَ قَالَ: «لَا غُسْلَ عَلَيْهِ»، فَقَالَتْ أُمُّ سَلِيمٍ: فَأَلَمْرَأَةُ تَرَى ذَلِكَ أَعْلَيْهَا غُسْلٌ؟ قَالَ: «نَعَمْ، إِنَّمَا النِّسَاءُ شَقَائِقُ الرِّجَالِ»^(۱).

واته: عائشه (خوا لیتی رازی بنی) ده‌لئی: پرسیار کرا له پټغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌رباره‌ی پیاو که ده‌بینی ته‌ر بووه و له بیریشی نیه خه‌ونی بینی بنی، فهرمووی: خوئی ده‌شورئی (چونکه په‌نگه خه‌ونه‌که‌ی بیرچوو‌بیته‌وه)، وه ده‌رباره‌ی پیاویک که خه‌ونی بینوووه و ته‌ر نه‌بووه، فهرمووی: خوشوردنی له‌سه‌ر نیه، نوممو سوله‌یم گوئی: ئافره‌تیش ئه‌مه ده‌بینی (واته: ته‌ر ده‌بنی) ئایا خوشوردنی له‌سه‌ره؟ فهرمووی: به‌لئی، بیگومان ئافره‌تان نیوه و له‌تکی پیاوان (وه‌کو یه‌کن).

۱۳۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَفْرُكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرَ»، أَوْ قَالَ «غَيْرَهُ»^(۲).

واته: ئه‌بو هوره‌یره ر‌ض‌ی‌ه‌ الله‌ عن‌ه‌ ده‌لئی: پټغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: با هیچ پیاویکی ئیماندار هیچ ئافره‌تیکي ئیماندار نه‌بوغزینئی، ئه‌که‌ر رقی له سیفه‌تیکي خراپی بوو، ئه‌وه سیفه‌تیکي دیکه‌ی باشی هه‌یه که لیتی رازیه. واته: با له‌به‌ر سیفه‌ته‌ باشه‌که‌ی خوشی بوئی و چاوپوشیش له سیفه‌ته‌ خراپه‌که‌ی بکات، (دیاره له به‌رانبه‌ریشدا دیسان ئافره‌تی ئیمانداریش نابنی پیاوی ئیماندار ببوغزینئی، واته: ژن و پیاو نابنی یه‌کدی ببوغزینن، له‌به‌ر چه‌ند سیفه‌تیک که تییاندا هه‌یه به‌ دلایان نیه).

(۱) أخرجه أحمد: ۲۶۲۳۸، تعليق شعيب الأرناؤوط: حديث حسن لغیره، وَصَحَّحَهُ الألبانی فی سنن أبي داود.

(۲) أخرجه مُسْلِم: ۱۴۶۹.

۱۳۲- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي مَسِيرٍ لَهُ، فَحَدَّثَا الْحَادِي، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «ارْقُ يَا أَنْجَسَهُ "وَيَحَكَّ" بِالْقَوَارِيرِ»^(۱).

واته: نه‌نهی کوری مالیک رضی الله عنه، ده‌لی: پیغهمبری خوا ﷺ له ده‌رجوونیکدا بوو، وشتره‌وانه‌که‌ش وشتره‌کانی خستبووه پیچی خوئی و گورانی بو ده‌گوتن بو نه‌وهی هانیان بدات له‌سهر پویشتن (زور خیرای کردبوون)، پیغهمبر ﷺ فهرمووی: هاوار بو تو نه‌ی نه‌نجه‌شه! له‌سهرخوو هیواشبه له‌گه‌ل شوشه‌کان (واته: له‌گه‌ل نه‌و ئافره‌تانه‌ی سواری پستی وشتره‌کان بوون)!

۱۳۳- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنْ أَكْمَلَ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنَهُمْ خُلُقًا، وَخَيَارُكُمْ خِيَارُكُمْ لِنِسَائِكُمْ»^(۲).

واته: نه‌بو هوهریره رضی الله عنه ده‌لی: پیغهمبری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: بیگومان ئیمان ته‌واوترینی ئیمانداران ره‌وشت جوانترینیانه، وه باشریتنان باشریتنان بو ژنه‌کانتان.

۱۳۴- {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي النِّسَاءِ، فَإِنَّكُمْ أَخَذْتُمُوهُنَّ بِأَمَانِ اللَّهِ، وَاسْتَخْلَلْتُمْ فُرُوجَهُنَّ بِكَلِمَةِ اللَّهِ»^(۳).

واته: جابری کوری عه‌بدوللا رضی الله عنه ده‌لی: پیغهمبری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: ده‌رباره‌ی ژنان پاریز له خوا بکه‌ن، چونکه ئیوه نه‌وانتان وه‌رگرتوه وه‌ک نه‌مانه‌ت و سپارده‌ی خوا، وه داوینتان بو خوئان حه‌لال کردوه به‌وشی خوا. (واته: به‌و وشه‌یه‌ی که (إنکاح و تزوج) واته: ماره‌کردن و جووت کردن، که دیاره‌نه‌و وشه‌یه له‌قورئاندا هاتوه).

(۱) أخرجه البخاري: ۵۸۵۶.

(۲) أخرجه أحمد: ۱۰۱۱۰، وَقَالَ شَيْبَةُ الْأَرْنَؤُوط: صَحِيحٌ، وَهَذَا إِسْنَادٌ حَسَنٌ.

(۳) أخرجه مُسْلِمٌ: ۱۲۱۸.

۱۳۵- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ أُمَيَّةَ عَنْ أَبِيهِ عليه السلام، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَا أَعْطَى الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ فَهُوَ صَدَقَةٌ} ^(۱).

واته: عه‌بدوللای کوری عه‌مپی کوری نومه‌ییه ده‌گیریتته‌وه له باوکی (خوا لئی پازی بن) کوتوویه‌تی: گویم له پیغهمبه‌ری خوا بوو ﷺ ده‌یفه‌رموو: هه‌ر شتیک که پیاو به‌هاوسه‌ره‌که‌ی ده‌دات خیری بو ده‌نووسری.

۱۳۶- {عَنْ نَافِعِ بْنِ عَبْدِ الْحَارِثِ عليه السلام، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مِنْ سَعَادَةِ الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ: الْمَسْكَنُ الْوَاسِعُ، وَالْجَارُ الصَّالِحُ، وَالْمَرْكَبُ الْهَنِيءُ» ^(۲).

واته: نافعی کوری عه‌بدولحاریس ﷺ ده‌لی: پیغهمبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: له به‌خته‌وه‌ری مروفی مسولمان نه‌وه‌یه: خانوویکی فراوان و، دراوسیه‌کی چاک و، سواریه‌کی چاک هه‌بی.

۱۳۷- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عليه السلام، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا» ^(۳).
واته: نه‌بو هویره‌یره ﷺ ده‌لی: پیغهمبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: (ناموزگاریتان ده‌که‌م) ناموزگاری یه‌کدی بکه‌ن ده‌رباره‌ی ئافره‌تان به‌چاکه (واته: به‌چاکه مامه‌له‌یان له‌که‌لدا بکه‌ن).

۱۳۸- {عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ عليه السلام، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا صَلَّتِ الْمَرْأَةُ حَمْسَهَا، وَصَامَتْ شَهْرَهَا، وَحَفِظَتْ فَرْجَهَا، وَأَطَاعَتْ زَوْجَهَا، قِيلَ لَهَا: ادْخُلِي الْجَنَّةَ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتَ» ^(۴).

واته: عه‌بدورپه‌حمانی کوری عه‌وف ﷺ ده‌لی: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: نه‌گه‌ر ئافره‌ت پینج نوێزه‌فه‌رزه‌کانی کردو، په‌مه‌زانی‌ش به‌

(۱) أخرجه أحمد: ۱۷۱۵۴، تعليق شعيب الأرناؤوط: صحيح لغيره.

(۲) أخرجه البخاري في الأدب المفرد: ۱۱۶، وقال الألباني: صحيح لغيره.

(۳) أخرجه البخاري: ۵۱۸۴، ومسلم: ۱۴۶۸.

(۴) أخرجه أحمد: ۱۶۶۱، وابن حبان: ۴۱۶۳، وقال شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح.

پۆزۈۋو بوو، داۋىنى خۆشى پاراست لە ھەرام و، گوپرايەلى مێردەكەشى كرد (لە شتى شەرعى) ئەو ھە پى دەگوترى: پڕۆ بە ھەشتەو ھە لە كام دەركاى بە ھەشت پىت خۆشە.

۱۳۹- {عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «مَا تَرَكَتُ بَعْدِي فِتْنَةً أَضَرَّ عَلَى الرَّجَالِ، مِنَ النِّسَاءِ»^(۱).

واتە: ئوسامەى كوپى زەيد رەزى ئەلەيھى دەلى: پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: ھىچ فیتنەو ئاشوويىك لە دواى من جى ئەماو ھە زۆرتىن زيان و خراپەى بۆ پياوان ھەبى لە ئافرەتان زياتر (واتە: بە ھۆى ئافرەتانى خراپەو پياوان دىن و دونيايان دەروات، ئەك ئافرەتانى دىندارو پىزدار، كە زۆرجار دەبنە ھۆى ھىدايەتدانى پياوھەكان).

دەربارەى: پاك و خاۋىنى

۱۴۰- {عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ»^(۲).

واتە: ئەبو مالىكى ئەشعەرى رەزى ئەلەيھى دەلى: پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: پاك و خاۋىنى نىوھى ئىمانە.

۱۴۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: لَقِيتُنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَنَا جُنُبٌ فَأَخَذَ بِيَدِي، فَمَشَيْتُ مَعَهُ حَتَّى قَعَدَ، فَأَنْسَلْتُ مِنْهُ، وَأَتَيْتُ الرَّحْلَ فَأَغْتَسَلْتُ، ثُمَّ جِئْتُ وَهُوَ قَاعِدٌ فَقَالَ: أَأَيْنَ كُنْتَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ فَقُلْتُ لَهُ، فَقَالَ: «سُبْحَانَ اللَّهِ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَا يَنْجُسُ»^(۳).

(۱) أخرجه البخاري: ۴۸۰۸، ومسلم: ۲۷۴۰.

(۲) أخرجه مُسْلِم: ۵۵۶.

(۳) أخرجه البُخَارِي: ۲۸۱.

واته: نه‌بو هورپه‌یره ﷺ ده‌لن: پټغه‌مبه‌ر پټم گه‌یشت له‌ کاتیکدا من له‌شگران بووم، ده‌ستمی گرت، جا له‌گه‌لی رویشتم تا دانیشت، دواپی خو‌م لن‌ شاردده‌وو چووم خو‌م شو‌رد، پاشان چوومه‌وه نه‌و ههر دانیشتبوو، فهرمووی: نه‌وه له‌ کوئی بووی نه‌ی نه‌بو هیر، منیش پټم گوت (واته: پټم گوت که له‌شگران بووم و چه‌زم نه‌کرد به‌و حاله‌ می‌تمه‌وه)، فهرمووی: بی‌گومان پروادار پیس نابی.

۱۴۲- {عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ، خَرَجَتْ خَطَايَاهُ مِنْ جَسَدِهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَظْفَارِهِ»} (۱).
واته: عوسمانی کوری عه‌ففان ﷺ ده‌لن: پټغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: ههر که‌سیک ده‌ستنویژ به‌ چاک‌ی هه‌لبگری، گونا‌هه‌کانی له‌ جه‌سته‌ی ده‌چنه‌ دهره‌وه، هه‌تا له‌ ژیر نینوکی په‌نجه‌کانی ده‌چنه‌ دهره‌وه.

۱۴۳- {عَنْ أَبِي أَيُّوبَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ تَوَضَّأَ كَمَا أُمِرَ، وَصَلَّى كَمَا أُمِرَ، غُفِرَ لَهُ مَا قَدَّمَ مِنْ عَمَلٍ»} (۲).
واته: نه‌بو نه‌ییوب ﷺ ده‌لن: له‌ پټغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بیست ده‌یفه‌رموو: ههر که‌سیک ده‌ستنویژ بگری به‌و شیوه‌ی که‌ فهرمانی پټکراوه، وه‌ نویژ بکات به‌و شیوه‌ی که‌ فهرمانی پټکراوه، له‌ کرده‌وه (خراپه‌)کانی رابردووی ده‌بوردری.

۱۴۴- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «كَفَّارَاتُ الْخَطَايَا إِسْبَاغُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ، وَإِعْمَالُ الْأَقْدَامِ إِلَى الْمَسَاجِدِ، وَانْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ»} (۳).

(۱) أخرجه مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: ۲۴۵.

(۲) أخرجه النَّسَائِيُّ: ۱۴۴، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِيُّ.

(۳) أخرجه الحاكم: ۴۵۶، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ.

واتە: ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلی: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: کە فارەتە کانی ھەلەو گوناھەکان بریتین لە: جوان شوشتنی ئەندامەکانی دەستنۆژ لە کاتی سەرماو سۆل و ناخۆشیدا، وە ھەنگاو ھاوێشتن و بەکارخستنی پێیەکان بەرھەو مژگەوت، وە چاوەروان کردنی نوێژ دواي نوێژی رابردوو.

۱۴۵- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «السَّوَاكُ مَطْهَرَةٌ لِلْفَمِ مَرْضَاءٌ لِلرَّبِّ»^(۱).

واتە: عائیشە (خوای پازای بێ) دەلی: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: سیواک پاککەرەو ھەبە بۆ دەم و، ھۆکاری رەزامەندی پەرەردگارە.

دەربارەی: بانگ و بانگبێژان

۱۴۶- {عَنْ مُعَاوِيَةَ رضی اللہ عنہ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «الْمُؤَذِّنُونَ أَطْوَلُ النَّاسِ أَغْنَاءًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ»^(۲).

واتە: موعاویە رضی اللہ عنہ دەلی: بیستم پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دەیفەرموو: بانگ بێژەکان لە پروژی دواي دا گەردنیان لە ھەموو کەس بەرزترە.

تییینی: جا گەردنی پڕوالەتیان بەرز دەبێ، یان مەبەست پێی ئەو ھەبە پایەیان بەرزە، بەراستی ئەوانە ی ئەو دروشم و شیعارە بە گوێی مسوڵماناندا دەدەن لە قیامەت سەر بەرز و، ئەگەر مەبەست پێی گەردن بەرزیش بێ، مەبەست جوانی قەدو قیافە کەیانە تا خەلک ھەمووی بیانناسنەو و پلەو پایەیان ببینن.

(۱) أخرجه البخاري «معلقا»، والنسائي: ۵، وصححه الألباني.

(۲) أخرجه مسلم برقم: ۳۸۷.

۱۴۷- {عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ أَدَّنَ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ سَنَةً، وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَكُتِبَ لَهُ بِتَأْذِينِهِ فِي كُلِّ يَوْمٍ سِتُّونَ حَسَنَةً، وَلِكُلِّ إِقَامَةٍ ثَلَاثُونَ حَسَنَةً»^(۱).

واته: ثینو عومه‌ر (خوا لیتان رازی بن) ده‌لن: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: هه‌ر مسولمانیک دوازده سال بانگ بدات، به‌هه‌شتی بو واجب ده‌بیت، وه به‌هه‌موو بانگیک له‌ پروژیکدا شه‌ست چاکه‌و، وه به‌ هه‌موو قامه‌تیک سی چاکه‌ی بو ده‌نوو‌سری.

۱۴۸- {عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ: اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ، وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ»^(۲).

واته: جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: هه‌ر که‌سیک گوئی له‌ بانگ بوو، له‌و کاته‌دا گوئی: خواجه! نه‌ی په‌روه‌ردگاری نه‌م بانکه‌وازه ته‌واوه، وه (په‌روه‌ردگاری) نه‌م نویره‌ دامه‌زراوه، ببه‌خشه به‌ موحه‌ممه‌د ﷺ پله‌ی وه‌سیله، وه (فَضِيلَة) و بیبه‌ بو نه‌و شوینه سوپاسکراوه‌ی که‌ په‌یمان‌ت پیداوه، (جا نه‌گه‌ر وای گوت) نه‌وه شه‌فاعه‌تی منی بو‌ حه‌ل‌آل ده‌بی.

(۱) أخرجه ابنُ ماجه: ۷۳۸، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي.

(۲) أخرجه البخاري: ۶۱۴.

دەربارەى: گەورەبىي مزگەوت

۱۴۹- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «مَنْ بَنَى مَسْجِدًا لَا يُرِيدُ بِهِ رِيَاءً وَلَا سُمْعَةً؛ بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ»} (۱).

واتە: عایشە (خوا لای ږازی بڼ) ده لای: پښخه مبهري ﷺ فەرموویه تی: هەر که سیک مزگهوتیک دروست بکات مه بهستی پښی ږیابازی و ناوبانگ بلابوونه وه نه بڼ، نه وه خوا خانویکی بو له بههشت دروست ده کات.

۱۵۰- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَحَبُّ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ مَسَاجِدُهَا، وَأَبْغَضُ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ أَسْوَاقُهَا»} (۲).

واته: نه بو هوږه ږه ﷺ ده لای: پښخه مبهري خوا ﷺ فەرموویه تی: خوښه ویستریڼ شوین له لای خوا مزگهوته کانن، وه بوغزیڼاوترین شوین له لای خوا بازاره کانن (چونکه هه پامی تیدا نه نجام ده دری و، سویندی به دری تیدا ده خوری).

۱۵۱- {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ جُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا، أَيْنَمَا أَذْرَكَ رَجُلٌ مِنْ أُمَّتِي الصَّلَاةَ صَلَّى} (۳).

واته: جابری کورې عه بدوللا ﷺ ده لای: پښخه مبهري خوا ﷺ فەرموویه تی: سهر زه ویم هه مووی بو کراوه به مزگهوت و به پاککه ره وهش (واته: به تهموم ده توانیت خوې پاک بکاته وه له بڼ ده ستونوژی)، به کیک له نوممه ته که م گه یشته به کاتی نوږ ده کات له ههر کوښه ک بوو، نوږ نه نجام بدات.

(۱) أخرجه الطبراني في «الأوسط»: ۷۰۰۱، وَحَسَنُهُ الْأَبَانِي.

(۲) أخرجه مُسْلِم: ۶۷۱.

(۳) أخرجه الْبُخَارِيُّ: ۳۳۵، وَالنَّسَائِيُّ: ۷۳۶.

۱۵۲- {عَنْ بُرَيْدَةَ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «بَشِّرِ الْمَشَائِينَ فِي الظُّلَمِ إِلَى الْمَسَاجِدِ بِالنُّورِ التَّامِّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»} (۱).

واته: بوړه‌یده‌ی نه‌سله‌می ﷺ ده‌لئ: پیڅه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: موژده بده به‌و که‌سانه‌ی که له تاریکی به‌ره‌و مزگه‌وت ده‌چن به‌ پرووناکیه‌کی ته‌واو له‌ پوژزی دواپی.

درباره‌ی: نویژه‌کانو فهرموویه‌تی

۱۵۳- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنْ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ بِصَلَاتِهِ، فَإِنْ صَلَحَتْ فَقَدْ أَفْلَحَ وَأَنْجَحَ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ»} (۲).

واته: نه‌بو هوړه‌پړه ﷺ ده‌لئ: پیڅه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: به‌ دنلیایی به‌که‌م کرده‌وه که به‌نده له‌سه‌ری لیپرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ل ده‌کرئ له‌ پوژزی دواپی نویژه‌کانیه‌تی، نه‌گه‌ر نویژه‌کانی باش بوون نه‌وه سه‌رفراز بووه‌و سه‌رکه‌وتوو بووه، به‌لام نه‌گه‌ر نویژه‌کانی خراب بوون، (واته: به‌ ته‌واوی نه‌نجامی نه‌داین) نه‌وه خه‌ساره‌تمه‌ندو زه‌ره‌رمه‌ند بووه.

۱۵۴- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَا صَلَاةَ بِحَضْرَةِ طَعَامٍ، وَلَا هُوَ يُدَافِعُهُ الْأَخْبَثَانِ»} (۳).

واته: عایشه (خوا لئی رازی بی) ده‌لئ: بیستم له‌ پیڅه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌یفه‌رموو: نویژ نا‌کرئ له‌ کاتیکدا که خواردن ناماده‌یه، هه‌روه‌ها له‌ کاتیکدا که دوو شته پیسه‌کان (مروږ) سه‌غله‌ت ده‌که‌ن (واته: پیسایی و میز) نویژ نا‌کرئ.

(۱) أخرجه أبو داود: ۵۶۱، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي

(۲) أخرجه أحمد: ۹۴۹۰، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي.

(۳) أخرجه مُسْلِم: ۵۶۰.

۱۵۵- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ صَلَّى لِلَّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا فِي جَمَاعَةٍ يُدْرِكُ التَّكْبِيرَةَ الْأُولَى، كُتِبَتْ لَهُ بَرَاءَتَانِ: بَرَاءَةٌ مِنَ النَّارِ، وَبَرَاءَةٌ مِنَ النَّفَاقِ»} (۱).

واته: نه‌نسی کوری مالیک رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: هه‌ر که‌سیک چل پروژان نویژی به‌ کومه‌ل بکات بو خوا، وه به‌ ته‌کبیره (الله اکبر) ی به‌که‌م رابکات، نه‌وه دوو به‌پانه‌تی بو ده‌نوسرین: به‌ری ده‌بیت له‌ ناگر، وه به‌ری ده‌بیت له‌ دوو پرووی.

۱۵۶- {عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقُولُ: «إِنَّ كُلَّ صَلَاةٍ تَحُطُّ مَا بَيْنَ يَدَيْهَا مِنْ خَطِيئَةٍ»} (۲).

واته: نه‌بو نه‌یوبی نه‌نصاری رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: پیغهمبه‌ر ﷺ ده‌یگوت: بیتگومان هه‌موو نویژیک گونا‌هه‌کانی پیش خو‌ی ده‌سرته‌وه‌و هه‌لیده‌وه‌رین.

۱۵۷- {عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «صَلَاةُ الرَّجُلِ فِي الْجَمَاعَةِ تَزِيدُ عَلَى صَلَاتِهِ وَحْدَهُ سَبْعًا وَعِشْرِينَ»} (۳).

واته: ئینو عومه‌ر (خوا لیان رازی بن) ده‌لن: پیغهمبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: نویژی پیاو به‌ کومه‌ل (پاداشتی) به‌ بیست و هه‌وت پله‌ زیاتره له‌ نویژیکی که به‌ ته‌نیا ده‌یکات.

۱۵۸- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ حَافَظَ عَلَى هَؤُلَاءِ الصَّلَوَاتِ الْمَكْتُوباتِ لَمْ يَكُتَبْ مِنَ الْعَافِلِينَ»} (۴).

(۱) أخرجه الترمذي: ۲۴۱، وَصَحَّحَهُ الألباني.

(۲) أخرجه أحمد: ۲۳۳۹۵، وَصَحَّحَهُ الألباني.

(۳) أخرجه مسلم: ۶۵۰.

(۴) أخرجه ابنُ حُرَيمَةَ: ۱۱۴۲، وَقَالَ الألباني: إسنادهُ صحيحٌ عَلَى شَرَطِ الشَّيْخَيْنِ.

واته: نه‌بو هورده‌یره ﷺ ده‌لن: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: هر که سیک پاریزگاری بکات له‌سهر نه‌و پی‌نج نویژه فره‌زانه‌و نه‌یانچوتنی له بن‌ناگایان نانوسری.

۱۵۹- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لِيَلِينِي مِنْكُمْ أُولُوا الْأَحْلَامِ وَالنُّهَى، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ»} (۱).

واته: عه‌بدوللای کوری مه‌سعوود ﷺ ده‌لن: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: با‌نه‌وانه‌تان که‌خواه‌نی عه‌قل و تیگه‌یشتنی زیاترن (واته: قورثانی زیاتریان له‌به‌ره‌و تیگه‌یشتوترن) له‌ریزی نویژدا له‌منه‌وه‌نیزیکتر بن، دواپی‌نه‌وانه‌ی دوا‌ی وان، دواپی‌نه‌وانه‌ی دوا‌ی وان (له‌پرووی قورثان و فیه‌و تیگه‌یشتنه‌وه).

تیبینی: دیاره‌لی‌ره‌دا مه‌به‌ست نه‌وه‌یه‌نه‌گهر پی‌شه‌واو نیمام هه‌له‌یه‌کی کرد، که‌م و کورپه‌کی هه‌بوو، شتیکی له‌بیرچوو، نه‌وه‌ی که‌شاره‌زایی و له‌ته‌نیشتی‌ه‌وه بن‌ناسانتر ده‌توانی‌بوی‌راست بکاته‌وه‌و هاوکاری بکات.

۱۶۰- {عَنْ سَلْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ تَوَضَّأَ فِي بَيْتِهِ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ، ثُمَّ أَتَى الْمَسْجِدَ، فَهُوَ زَائِرُ اللَّهِ، وَحَقُّ عَلَى الْمَزُورِ أَنْ يُكْرِمَ الزَّائِرَ»} (۲).

واته: سه‌لمان ﷺ ده‌لن: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: هر که سیک ده‌ستونیزیکی جوان بشوات له‌مالی، پاشان بروات بو‌مزگه‌وت، نه‌وه‌ده‌بیته‌میوان و سه‌ردانکه‌ری خوا، وه‌هه‌قه‌له‌سهر‌خواه‌ن مال و سه‌ردانکراو، ریز له‌میوان و سه‌ردانکار بگری.

۱۶۱- {عَنْ عَثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «أَرَأَيْتَ لَوْ كَانَ بَيْنَنَا أَحَدُكُمْ نَهْرٌ يَجْرِي يَغْتَسِلُ مِنْهُ كُلُّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ، مَاذَا

(۱) أخرجه مُسْلِمٌ ۴۳۲.

(۲) أخرجه الطَّبْرَانِيُّ في «الكبير»: ۶۱۳۹، انظر: الصَّحِيحَةُ: ۱۱۶۹.

كَانَ مُبْقِيًا مِنْ دَرَنِهِ؟» قَالُوا: لَا شَيْءَ، قَالَ: «فَإِنَّ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسَ يُذْهِبْنَ بِالذُّنُوبِ كَمَا يُذْهِبُ الْمَاءُ الدَّرَنَ»^(۱).

واته: عوسمانی کوری عه‌فان ﷺ ده‌لئ: گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا بوو ﷺ ده‌یفه‌رموو: نه‌گهر بیینی له نزیك مالی به‌کیك له ئیوه‌ رووباریك هه‌بی، هه‌موو رۆژی پینج جار خۆی لی بشوا، چ پیسییک (به‌ جه‌سته‌یه‌وه) ماوه؟ کوتیان: هیچ شتیك، فهرمووی: بیگومان پینج نوێزه‌كان گونا‌هه‌كان ناهیتلن و لایده‌به‌ن، وه‌کو چۆن ئاو چلک و پیسی لاده‌بات و نایه‌یتلن.

دەربارە‌ی: نوێژی به‌یانی و عه‌صر

۱۶۲- {عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «الَّذِي تَقْوَتْهُ صَلَاةُ الْعَصْرِ، فَكَأَنَّمَا وَتَرَ أَهْلَهُ وَمَالَهُ»^(۲).

واته: ئیبنو عومه‌ر (خوا لییان رازی بن) ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: نه‌و که‌سه‌ی نوێژی عه‌صری ده‌چن وه‌ک نه‌وه‌ وایه‌ مال و مندالی خۆی هه‌موو له‌ناو بردبن.

۱۶۳- {عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «مَنْ صَلَّى الْبَرْدَيْنِ دَخَلَ الْجَنَّةَ»^(۳).

واته: نه‌بو مووسای شه‌عهری ﷺ ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: هه‌ر که‌سیک نوێژی به‌یانی و عه‌صر بکات (نه‌یان فه‌وتینیت)، ده‌چیته‌ به‌هه‌شت.

۱۶۴- {عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ أَفْضَلَ الصَّلَوَاتِ عِنْدَ اللَّهِ صَلَاةُ الصُّبْحِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فِي جَمَاعَةٍ»^(۴).

(۱) أخرجه أحمد: ۵۱۸، وَصَحَّحَهُ الألباني.

(۲) أخرجه البخاري: ۵۵۲، ومسلم: ۶۲۶، والترمذي: ۱۷۵، وابن ماجه: ۶۸۵.

(۳) أخرجه البخاري: ۵۴۸.

(۴) أخرجه البيهقي في «شعب الإيمان»: ۳۰۴۵، انظر صحيح الجامع: ۱۱۱۹، والصحيحة: ۱۵۶۶.

واته: ئیبنو عومەر (خوا لیان رازی بن) ده‌لن: پیغهمبری خوا ﷺ
فرموده‌تی: بیگومان باشتیرینی نویره‌کان له لای خوا، نه‌نجامدانی نویری
به‌یانییه به‌کۆمه‌ل له روژی هه‌ینی دا.

دەربارە‌ی: نویری خەوتنان و به‌یانی

۱۶۵- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَوْ يَعْلَمُ
النَّاسُ مَا فِي صَلَاةِ الْعِشَاءِ، وَصَلَاةِ الْفَجْرِ، لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا»^(۱).

واته: عایشه (خوا لی رازی بن) ده‌لن: پیغهمبری خوا ﷺ فرموده‌تی:
ئه‌گه‌ر خه‌لک ده‌یانزانی چ پاداشتیک له نویری (به‌کۆمه‌لی) خه‌وتنان و
به‌یانی دا هه‌یه به‌گاگۆله‌ش بووایه‌ بو‌ی ده‌هاتن.

۱۶۶- {عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ ؓ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ صَلَّى
الْعِشَاءَ وَالْفَجَرَ فِي جَمَاعَةٍ كَانَ كَقِيَامِ لَيْلَةٍ»^(۲).

واته: عوسمانی کوری عه‌ففان ؓ ده‌لن: پیغهمبری خوا ﷺ فرموده‌تی:
هه‌ر که‌س نویری خه‌وتنان و به‌یانی به‌کۆمه‌ل بکات وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ له
هه‌موو شه‌وه‌که‌ نویری کردبن.

۱۶۷- {عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عَمْرَةَ، قَالَ: دَخَلَ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ ؓ
الْمَسْجِدَ بَعْدَ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ، فَمَعَدَ وَحْدَهُ، فَمَعَدْتُ إِلَيْهِ فَقَالَ، يَا ابْنَ أَخِي
سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، يَقُولُ: «مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا قَامَ
نِصْفَ اللَّيْلِ، وَمَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا صَلَّى اللَّيْلَ كُلَّهُ»^(۳).

(۱) أخرجه البخاري: ۵۹۰، وابن ماجه: ۷۹۶.

(۲) أخرجه ابن حبان: ۲۰۵۵.

(۳) أخرجه مسلم: ۶۵۶.

واتە: عەبدوپرەحمانی کۆری ئەبو عەمەر دەلی: عوسمانی کۆری عەففان ﷺ دواى نوێزى مەغریب چوووە نێو مزگەوت، بە تەنیا دانێشت، منیش لەلای دانێشتم، (عوسمان ﷺ) گوتی: ئەى کۆری برام! گوێم لە پیڤەمبەرى خوا ﷺ بوو دەیفەرموو: ھەر کەس نوێزى عیسا بە کۆمەڵ بکات، وەك ئەو وایە تا نیوەى شەو و نوێزى کردبێ، وە ھەر کەسێک نوێزى بەیانی بە کۆمەڵ بکات وەك ئەو وایە لە ھەموو شەو و کە شەو نوێزى کردبێ.

١٦٨- {عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «صَلَاةُ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ أَفْضَلُ مِنْ صَلَاتِهِ فِي مَسْجِدِي هَذَا إِلَّا الْمَكْتُوبَةُ»^(١).

واتە: زەیدی کۆری ثابیت ﷺ دەلی: پیڤەمبەر ﷺ فەرموویەتی: نوێزى (سوننەت) ی پیاو لە ماڵى خۆى خێرى زیاترەو باشترە لە نوێز کردن لەو مزگەوتەى من (کە مزگەوتى مەدینەى) جگە لە نوێزە فەرەکان.

دەربارەى: دوو رکات سوننەتى پێش نوێزى بەیانی

١٦٩- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «رَكَعَتَا الْفَجْرِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا»^(٢).

واتە: عایشە (خوا لێى رازى بێ) دەلی: پیڤەمبەر ﷺ فەرموویەتی: دوو رکات نوێزى (سوننەت) بەیانی، چاکترە لە دنیاو ئەوێ لە دنیا دا ھەبە.

١٧٠- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ لَمْ يُصَلِّ رَكَعَتَيِ الْفَجْرِ فَلْيُصَلِّيهَا إِذَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ»^(٣).

(١) أخرجه أبو داود: ١٠٤٦، والترمذي: ٤٥٠، صحيحه الألباني.

(٢) أخرجه مسلم: ٧٢٥.

(٣) أخرجه ابنُ جَبَر: ٢٤٦٣، وَقَالَ شَيْخُ الْأَرْنَؤُوط: إسنادهُ صَحِيحٌ عَلَى شَرَطِ الْبُخَارِيِّ.

واته: ئەبو ھورپرە ﷺ دەڵێ: پیغەمبەر ﷺ ڤەرموویەتی: ھەر کە سێک دوو ڤکات نوێژی سوننەتی پێش نوێژی بەیانی نەکرد، کاتیک کە خۆر ھەڵدێ با بیکات (با ئەو خێرە گەورەنە ی لە دەست نەچێت).

دەربارەي: ھەلسانەو ھەشەونوئ

١٧١- {عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «عَلَيْكُمْ بِقِيَامِ اللَّيْلِ فَإِنَّهُ دَأْبُ الصَّالِحِينَ قَبْلُكُمْ، وَهُوَ قُرْبَةٌ إِلَى رَبِّكُمْ، وَمَكْفَرَةٌ لِلْسَيِّئَاتِ، وَمَنْهَةٌ لِلْإِثْمِ» ^(١).

واته: نه بو نومامه ﷺ ده لى: پيځه مبهري خوا ﷺ فرمويه تي: شهو نويز
 بكن و ده ستي پتوه بگرن، چونكه شهو نويز له كارو پيشه و عاده تي پياوه
 صالحه كانى پيش نيوه بووه، وه به هوى شهو نويزه وه له پهروه دگارتان نزيك
 ددېنه وه، وه ده بېته كه فاره تي گوناوه كانتان و گيرانه وه شتان له خرابه كان.

١٧٣- {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِذَا اسْتَيْقَظَ الرَّجُلُ مِنَ اللَّيْلِ وَأَيَّقَظَ امْرَأَتَهُ فَصَلَّيَا رَكَعَتَيْنِ كَتَبْنَا مِنَ الذَّكْرِ لِلَّهِ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتُ» ^(١).

واته: نه بو سه عیدو ﷺ، نه بو هوږه ږه ﷺ هه ردو وکیان ده لاین: پیڅه مبه ری خوا ﷺ فه رمو ویه تی: نه گه ر پیاو هه لسا له شه ودا خیزانه که شی هه لساندو پیکه وه دوو ږکات نویژیان کرد، نه وه ده نوو سرین له و پیاوو ژنانه ی که زور زیکرو یادی خوا ده کهن.

١٧٣- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ صَلَاةُ اللَّيْلِ» {^(٣).

(١) أخرجه الترمذي: ٣٥٤٩، وقال الألباني: حسن صحيح.

(٢) أخرجه ابن ماجه: ١٣٣٥، وصَحَّحَهُ الألباني.

(٣) أخرجه مُسلم: ١١٦٣.

واته: نه‌بو هوپره‌یره علیه‌السلام ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا علیه‌السلام فرمودیه‌تی: باشرین نوپژ (که خاوه‌نه‌که‌ی پاداشتی زوری له‌سهر به ده‌ست دینن) دوا‌ی نوپژه فره‌زه‌کان، شه‌و نوپژه.

درباره‌ی: دانیشتن دوا‌ی نوپژی به‌یانی تا خوره‌لات

۱۷۴- {عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رضی‌الله‌تعالی‌عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی‌الله‌تعالی‌ علیه‌السلام: «مَنْ صَلَّى صَلَاةَ الْغَدَاةِ فِي جَمَاعَةٍ، ثُمَّ جَلَسَ يَذْكُرُ اللَّهَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، ثُمَّ قَامَ فَرَكَعَ رَكَعَتَيْنِ، انْقَلَبَ بِأَجْرِ حَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ»^(۱).

واته: نه‌بو نومامه رضی‌الله‌تعالی‌ علیه‌السلام ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا علیه‌السلام فرمودیه‌تی: ههر که‌سێک نوپژی به‌یانی بکات به‌کۆمه‌ل، پاشان دابنیشی و زیکرو یادی خوا بکات تا‌کو خۆر هه‌لدی، ئنجا هه‌لسی و دوو رکات نوپژی (سوننه‌ت) بکات، نه‌وه ده‌گه‌رپه‌ته‌وه (ماله‌وه) به‌ پاداشتی هه‌ج و عومره‌یه‌ک.

درباره‌ی: سلّو کردن

۱۷۵- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی‌الله‌تعالی‌ علیه‌السلام قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی‌الله‌تعالی‌ علیه‌السلام: «إِذَا لَقِيَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيُسَلِّمْ عَلَيْهِ، فَإِنْ حَالَتْ بَيْنَهُمَا شَجَرَةٌ أَوْ جِدَارٌ أَوْ حَجَرٌ، ثُمَّ لَقِيَهِ فَلْيُسَلِّمْ عَلَيْهِ أَيْضًا»^(۲).

واته: نه‌بو هوپره‌یره رضی‌الله‌تعالی‌ علیه‌السلام ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا علیه‌السلام فرمودیه‌تی: نه‌گه‌ر به‌کێک له‌ ئیوه به‌ برای مسو‌لمانی خۆی گه‌یشته‌ با سلّوی لیبکات، وه نه‌گه‌ر دارێک، یان دیوارێک، یان به‌ردێک که‌وته‌ ئیوانیان، پاشان پیتی گه‌یشته‌وه، با دیسان سلّوی لیبکاته‌وه.

(۱) أخرجه الطبرانی في «الكبير»: ۷۷۴۱، وَقَالَ الألباني: حَسَنٌ صَحِيحٌ.

(۲) أخرجه أَبُو دَاوُدَ: ۵۲۰۲، وَصَحَّحَهُ الألباني.

۱۷۶- {عَنْ الزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَفَلَا أَدْلُكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ»^(۱).

واتہ: زوبہیری کوری عہووام رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دہلئ: پیغہمبہری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فہرموویہتی: سوئند بہو کہسہی گیانی منی بہ دہستہ، ناچنہ بہہشت ہہتا ئیمان نہہئین، وہ تا یہ کدیشان خوشنہوئ ئیمانتان تہواو نابئ! جا ئایا کاریکتان پی بلیم تہگہر تہنجامی بدن بہ ہویہوہ یہ کدیتان خوشدہوئ؟ لہ نیو خوتان سلّو بلاو بکہنہوہ.

۱۷۸- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِذَا جَاءَ الرَّجُلَ الْمَجْلِسَ فَلْيُسَلِّمْ، فَإِنْ جَلَسَ ثُمَّ بَدَأَ لَهُ أَنْ يَقُومَ قَبْلَ أَنْ يَتَفَرَّقَ الْمَجْلِسُ فَلْيُسَلِّمْ، فَإِنْ الْأَوَّلَى لَيْسَتْ بِأَحَقَّ مِنَ الْآخَرَى»^(۲).

واتہ: تہبو ہورہیرہ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دہلئ: پیغہمبہر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فہرموویہتی: تہگہر پیاوئک ہاتہ مہجلس با سلّو بکات، جا تہگہر دانیش و دواتر پیویستہکی ہاتہ پیش، ئیدی ویستی ہہلسئ، تہوہ پیش تہوہی ہہلسئ و، جیابیتہوہ لہ مہجلسہ کہ با سلّو بکات، چونکہ سلّو کردنی سہرہتا لہ پیشتر و شایستہتر نیہ لہ سلّو کردنی کوتایی.

۱۷۹- {عَنْ فَضَالَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «يُسَلِّمُ الرَّاَكِبُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ»^(۳).

واتہ: فہزالہ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دہلئ: پیغہمبہر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فہرموویہتی: کہسی سواری سلّو لہ کہسی دانیشتوو دہکات، وہ پیادہ سلّو لہو کہسہ دہکات کہ دانیشتووہ، وہ تہوانہی ژمارہیان کہمہ سلّو لہوانہ دہکەن کہ ژمارہیان زورہ.

(۱) أخرجه مُسْلِمٌ: ۲۰۳.

(۲) أخرجه البخاري في الأدب المفرد: ۱۰۰۸، وَصَحَّحَهُ الألباني.

(۳) أخرجه الْبُخَارِيُّ: ۵۸۷۸، مُسْلِمٌ: ۲۱۶۰، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۷۰۳.

دەریارە: سویند خواردن

۱۸۰- {عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ حَلَفَ فَاسْتَتْنَى فَإِنْ شَاءَ مَضَى، وَإِنْ شَاءَ تَرَكَ غَيْرَ حَنْثٍ»^(۱).

واته: ئیبنو عومەر (خوا لیان پازی بێ) دەلێ: پێغه‌مبەر ﷺ فرمودیه‌تی: هەر که‌سێک سویندی خواردو (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) ی کرد، ئە‌گەر ویستی با سوینده‌که‌ی بگه‌یه‌نیته‌جێ، ئە‌گەر ویستیشی با سوینده‌که‌ جیه‌جێ نه‌کات، به‌بێ نه‌وه‌ی که‌ سویند شکاندیشی بکه‌ویتنه‌ سه‌رێ (چونکه‌ "إِنْ شَاءَ اللَّهُ" ی کردوه)، (واته: با بلێ: وه‌للاهی ده‌چمه‌ فلان شوین ئە‌گەر خوا بیه‌وی بکات، دوا‌یی نه‌شچێ که‌ فاره‌تی نا‌که‌ویتنه‌ سه‌ر).

۱۸۱- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَدْرَكَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ وَهُوَ يَسِيرُ فِي رَكْبٍ يَخْلِفُ بِأَيِّهِ فَقَالَ: «أَلَا إِنَّ اللَّهَ يَنْهَاكُمْ أَنْ تَخْلِفُوا بِأَبَائِكُمْ، مَنْ كَانَ خَالِفًا فَلْيَخْلِفْ بِاللَّهِ، أَوْ لِيَصْمْتُ»^(۲).

واته: عه‌بدو‌للای کو‌ری عومەر (خوا لیان پازی بێ) دەلێ: پێغه‌مبەر ﷺ گه‌یشت به‌ عومه‌ری کو‌ری خه‌تتاب له‌ کاتیکدا ده‌رو‌یشت له‌ نێو کو‌مه‌له‌ سواریکدا، سویندی به‌ باوکی ده‌خوارد، بۆیه (پێغه‌مبەر ﷺ) فرمودی: ئا‌گاداربێ خوا لیان قه‌ده‌غه‌ ده‌کات سویند به‌ باوکتان بخۆن، هەر که‌سێک سویند ده‌خوا، با سویند به‌ خوا بخوا، یان بیده‌نگ بێ.

۱۸۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَعْتَمَ رَجُلٌ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ فَوَجَدَ الصَّبِيَّةَ قَدْ نَامُوا، فَأَتَاهُ أَهْلُهُ بِطَعَامِهِ، فَحَلَفَ لَا يَأْكُلُ مِنْ أَجْلِ صَبِيَّتِهِ، ثُمَّ بَدَأَ لَهُ فَأَكَلَ، فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ رَسُولُ

(۱) أخرجه النسائي: ۳۷۹۳، وَصَحَّحَهُ الألباني.

(۲) أخرجه البخاري: ۶۶۴۶.

اللّٰهُ ﷻ: مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ، فَرَأَىٰ غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا، فَلْيَأْتِهَا، وَلْيَكْفُرْ عَنْ يَمِينِهِ»^(۱).

واته: نه‌بو هوره‌پره ﷻ ده‌لئ: پياوئك له خزمهت پئغه‌مبه‌ر ﷻ نوئزی عيشای به دره‌نگه‌وه نه‌نجامدا، پاشان گه‌رايه‌وه بو نئو مال و مندالی، بينی مندا‌له‌كان خه‌وتوون، خيزانيشی هاته لای و خواردنه‌که‌ی بو هئنا، جا سوئندی خوارد خواردنه‌که نه‌خوات له‌به‌ر خاتری مندا‌له‌کانی، دوايش خواردنه‌که‌ی خوارد، بويه هاته خزمهت پئغه‌مبه‌ر ﷻ و نه‌وه‌ی بو باسکرد، پئغه‌مبه‌ری خوا ﷻ فهرمووی: ههر که‌سيك سوئندی خوارد له‌سه‌ر شتیک، دوايی ته‌ماشای کرد غه‌یری نه‌وه باشتره، با نه‌وه‌ی که به چاکي ده‌زانی بيکات و، که‌فاره‌تی سوئنده‌که‌ی بدات.

۱۸۳- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ حَلَفَ فِي قِطْعَةٍ رَحِمٍ، أَوْ فِيمَا لَا يَصْلُحُ، فِرُّهُ أَنْ لَا يُتِمَّ عَلَى ذَلِكَ»^(۲).

واته: عائشه (خوا لئی رازی بن) ده‌لئ: پئغه‌مبه‌ری خوا ﷻ فهرموويه‌تی: ههر که‌سيك سوئندی خوارد به پچراندنی په‌يوه‌ندی خزمایه‌تی، ياخود ده‌رباره‌ی شتیک که باش نه‌بی، بو نه‌و چاکتر نه‌وه‌یه که نه‌و شته جئبه‌جئ نه‌کات (به‌لکو سوئنده‌که‌ی بشکينيت و که‌فاره‌تی سوئنده‌که‌ی بدات).

۱۸۴- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَحْلِفُوا بِأَبَائِكُمْ، وَلَا بِأُمَّهَاتِكُمْ، وَلَا بِالْأَنْدَادِ، وَلَا تَحْلِفُوا إِلَّا بِاللَّهِ، وَلَا تَحْلِفُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ صَادِقُونَ»^(۳).

واته: نه‌بو هوره‌پره ﷻ ده‌لئ: پئغه‌مبه‌ری خوا ﷻ فهرموويه‌تی: سوئند به باوک و باپيرانتان مه‌خوون، وه سوئند به دايك و نه‌نكتان مه‌خوون، وه

(۱) أخرجه مُسْلِمٌ: ۴۲۴۱.

(۲) أخرجه ابْنُ مَاجَةَ: ۲۱۱۰، انظر: صَحِيحُ الْجَامِعِ: ۶۲۱۵.

(۳) أخرجه أَبُو دَاوُدَ: ۳۳۴۸، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِي.

سوئند به بت و صه‌نه‌مه‌کان مه‌خوئن، وه جگه له خوا به هیچ شتی دیکه سوئند مه‌خوئن، وه سوئند به خواش مه‌خوئن مه‌گهر راستگوئن.

تییینی: واته: به درۆ سوئند به خوا مه‌خوئن، هه‌تا هه‌ندیك له زانایان گوتووایانه: نه‌گهر ئینسان به درۆ سوئند به خوا بخوا نه‌هوه‌نتره له‌وه‌ی که به راستی سوئند به غه‌یری خوا بخوا، یانی: نه‌گهر به درۆ سوئند به خوا بخوا، گونا‌هی که‌متره له‌وه‌ی که به‌راستی سوئند به غه‌یری خوا بخوا.

۱۸۵- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَاللَّهِ لَأَنْ يَلِجَ أَحَدُكُمْ بِمِمينِه فِي أَهْلِهِ، أَنْتُمْ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ أَنْ يُعْطِيَ كَفَّارَتَهُ الَّتِي افْتَرَضَ اللَّهُ عَلَيْهِ»^(۱).

واته: نه‌بو هور‌ه‌یره ر‌ه ده‌لئ: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: سوئند به خوا! نه‌گهر یه‌کیک له ئیوه که سوئندی خواردوه له مائی خویدا له‌سه‌ر سوئنده‌که‌ی به‌رده‌وام بی (واته: کاریکی خراپ بی، بۆ نموونه: سوئندی خواردوه ده‌بی له منداله‌که‌ی بدات، یاخود نه‌چیت‌ه مرزگه‌وت، یان سوئندی خواردوه سلّو له دراوسپ‌که‌ی نه‌کات، سه‌ردانی خوشک و برایه‌کی خوی نه‌کات)، نه‌وه بۆی گونا‌ه‌بار‌که‌رت‌ه له لای خوا، له‌وه‌ی (سوئنده‌که‌ی بشکینیت و) که‌فاره‌ته‌که‌ی بدات، که خوا له‌سه‌ری فهرز کردوه.

دەربارە‌ی: مردن و مردووان

۱۸۶- {عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلَ رَجُلٌ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: أَيَتَأَمُّ أَهْلُ الْجَنَّةِ؟ قَالَ: «النُّوْمُ أَخُو الْمَوْتِ، وَلَا يَمُوتُ أَهْلُ الْجَنَّةِ»^(۲).

واته: جابر ر‌ه ده‌لئ: پیاویک پرسیری کرد له پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ: ئایا خه‌لکی به‌هه‌شت ده‌خه‌ون؟ (پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ) فهرمووی: نووستن برای

(۱) أخرجه البخاري: ۶۲۵۰.

(۲) أخرجه الدّیلمی: ۶۹۰۷، والبيهقي: ۴۴۱۶، وَصَحَّحَهُ الألباني.

مردنه، خه‌لکی به‌هه‌شتیش نامرن (که‌واته: نوستنی تیدانیه، چونکه نوستن بو پشودانی دواى ماندوویه، به‌هه‌شتیش ماندووبوونی تیدانیه).

۱۸۷- {عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ، يَقُولُ: «يُبْعَثُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ»} (۱).

واته: جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: گویم له پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: هه‌موو به‌نده‌یه‌ک له‌سهر نه‌وه زیندووده‌کریته‌وه که له‌سهری مردوو.

۱۸۸- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَا تَسُبُّوا الْأَمْوَاتَ، فَإِنَّهُمْ قَدْ أَفْضَوْا إِلَى مَا قَدَّمُوا»} (۲).

واته: عائشه (خوا لئی رازی بن)، ده‌لن: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهموویه‌تی: جنیو به‌مردووان مه‌لین، له‌به‌ر نه‌وه‌ی رویشتون به‌لای نه‌و کرده‌وانه‌ی پیش خو‌یانان خستوو (جا به‌باش و خرابیانه‌وه).

۱۸۹- {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا رَأَيْتُمُ الْجَنَازَةَ فَقُومُوا لَهَا، فَمَنْ تَبِعَهَا فَلَا يَجْلِسُ حَتَّى تَوَضَّعَ»} (۳).

واته: نه‌بو سه‌عیدی خودری رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهموویه‌تی: نه‌گه‌ر جه‌نازه‌یه‌کتان بینی له‌به‌ری هه‌لسنه‌وه، وه هه‌ر که‌س به‌دواى جه‌نازه‌کدا رویش، با دانه‌نیشت تا جه‌نازه‌که داده‌نری.

۱۹۰- {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَبْلَ مَوْتِهِ بِثَلَاثَةِ أَيَّامٍ، يَقُولُ: «لَا يَمُوتَنَّ أَحَدُكُمْ إِلَّا وَهُوَ يُحْسِنُ الظَّنَّ بِاللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ»} (۴).

(۱) أخرجه مُسْلِم: ۲۸۷۸ .

(۲) أخرجه مُسْلِم: ۹۵۹ .

(۳) أخرجه الْبُخَارِيُّ: ۱۳۱۰ .

(۴) أخرجه مُسْلِم: ۲۶۷۵ .

واته: جابری کوری عه‌بدوللای ئەنصاریی ﷺ ده‌لێ: بیستم پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سێ پوژ پێش ئەوه‌ی وه‌فات بکات، ده‌یفه‌رموو: با هیچ که‌سیک له‌ ئێوه‌ نه‌مری مه‌گه‌ر ئەو که‌سه‌ گومانی باشی هه‌بێت به‌ خوا (واته): هه‌موو کات ئومیدی په‌حم و به‌خشینی خواتان هه‌بێ).

۱۹۱- {عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَا مِنْ مَيِّتٍ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ يَبْلُغُونَ مِائَةً، كُلُّهُمْ يَشْفَعُونَ لَهُ، إِلَّا شَفَعُوا فِيهِ»} (۱).
واته: عائیشه (خوا لێی پازێ بێ) ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: هه‌ر مردووێک کۆمه‌لێک مسوڵمان نوێزی له‌سه‌ر بکه‌ن ژماره‌یان بگاته‌ سه‌د که‌سه‌ هه‌موویان داوای لێی خۆشبوونی بۆ بکه‌ن، (خوا) داواکانیان قبوڵ ده‌کات و لێی خۆش ده‌بێت.

۱۹۲- {عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، وَعَنِ الْأَوْعِيَةِ، وَأَنْ تُحْبَسَ لُحُومُ الْأَصَاغِيِّ بَعْدَ ثَلَاثٍ، ثُمَّ قَالَ: «إِنِّي كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ فَرُزُّوْهَا فَإِنَّهَا تُذَكِّرُكُمْ الْآخِرَةَ، وَنَهَيْتُكُمْ عَنِ الْأَوْعِيَةِ فَاشْرَبُوا فِيهَا، وَاجْتَنِبُوا كُلَّ مَا أَسْكَرَ، وَنَهَيْتُكُمْ عَنْ لُحُومِ الْأَصَاغِيِّ أَنْ تَحْبِسُوهَا بَعْدَ ثَلَاثٍ، فَاحْبِسُوا مَا بَدَا لَكُمْ»} (۲).

واته: عه‌لی ﷺ ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌هی کرد له‌ سه‌ردانی کردنی گۆره‌کان، وه‌ نه‌هی کرد له‌ چه‌ند جوړه‌ گۆزه‌یه‌ک که‌ خۆشاوێ تێدا دروست بکری (له‌ ترسی بوون به‌ ئاره‌ق)، وه‌ نه‌هی کرد له‌وه‌ی زیاد له‌ سێ پوژ گوشتی قوربانی هه‌لبگیرێ، پاشان فهرمووی: پێشتر لێم قه‌ده‌غه‌ کردبوون بچه‌ سه‌ر گۆره‌کان، به‌لام تێستا سه‌ردانی بکه‌ن، چونکه‌ دواپوژتان ده‌خاته‌وه‌ بیر، (یاخود مردنتان ده‌خاته‌وه‌ بیر)، وه‌ قه‌ده‌غه‌م کردبوون له‌ چه‌ند جوړه‌ گۆزه‌و ده‌فرێک بخۆن و بخۆنه‌وه‌ تێیاندا، جا

(۱) (آخرجه‌ مُسْلِم: ۹۴۷).

(۲) (آخرجه‌ أحمد: ۱۲۳۵ تعلیق شعب الأرنؤوط: حدیث صحیح).

تیتستا بخۆنه‌وه تییاندا، وه خۆتان دووربگرن له هه‌موو سه‌رخۆشکه‌ریک، وه لیشم قه‌ده‌غه‌ کردبوون زیاد له سێ پۆژان گوشتی قوربانی هه‌لبگرن، تیتستا نه‌وه‌نده‌ی پیتان باشه هه‌لبگرن.

۱۹۳- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ شَهِدَ الْجَنَازَةَ حَتَّى يُصَلَّى عَلَيْهَا فَلَهُ قِيرَاطٌ، وَمَنْ شَهِدَهَا حَتَّى تُدْفَنَ فَلَهُ قِيرَاطَانِ» قِيلَ وَمَا الْقِيرَاطَانِ؟ قَالَ: «مِثْلُ الْجَبَلَيْنِ الْعَظِيمَيْنِ»^(۱).

واته: نه‌بو هورپه‌ره ﷺ ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: هه‌ر که‌سێک ئاماده‌ بیت له‌سه‌ر مردوویک هه‌تا نوێژی له‌سه‌ر ده‌کرێ، نه‌وه‌ خیری قیراتیکی هه‌یه، وه نه‌گه‌ر ئاماده‌ بێ تا ده‌نێژرێ، نه‌وه‌ خیری دوو قیراتی هه‌یه، گوتر: دوو قیراته‌کان چین؟ فەرمووی: وه‌ک دوو چیا‌ی که‌وره‌ن.

۱۹۴- {عَنْ كُرَيْبٍ، مَوْلَى ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّهُ مَاتَ ابْنُ لَهُ بِقُدَيْدٍ - أَوْ بَعْسَفَانَ - فَقَالَ: يَا كُرَيْبُ، انْظُرْ مَا اجْتَمَعَ لَهُ مِنَ النَّاسِ، قَالَ: فَخَرَجْتُ، فَإِذَا نَاسٌ قَدْ اجْتَمَعُوا لَهُ، فَأَخْبَرْتُهُ، فَقَالَ: تَقُولُ هُمْ أَرْبَعُونَ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: أَخْرِجُوهُ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَا مِنْ رَجُلٍ مُسْلِمٍ مَيِّتٌ، فَيَقُومُ عَلَى جَنَازَتِهِ أَرْبَعُونَ رَجُلًا، لَا يُشْرِكُونَ بِاللَّهِ شَيْئًا، إِلَّا شَفَعَهُمُ اللَّهُ فِيهِ»^(۲).

واته: کورپه‌ی خزمه‌تکاری ئیبنو عه‌بیاس ﷺ ده‌گه‌یژته‌وه له ئیبنو عه‌بیاسه‌وه که‌ مندالێکی وه‌فاتی کردوه، له‌ قوده‌ید، یان عوسفان، جا گو‌تی: نه‌ی کورپه‌یبه‌ ته‌ماشایه‌که‌، بزانه‌ چه‌ند خه‌لک بۆ کۆبوونه‌ته‌وه‌ (بۆ نوێژ له‌سه‌ر کردنی)؟ منیش چوومه‌ ده‌ره‌وه‌، بینیم کۆمه‌له‌ خه‌لکیک بۆ کۆبوونه‌ته‌وه‌، جا هه‌واڵم پێدا، گو‌تی: پیت وایه‌ چل که‌س ده‌بن؟

(۱) (أخرجه البخاري: ۱۲۶۱).

(۲) (أخرجه مسلم: ۹۴۸).

(کوره‌یب) گوتی: به‌لی، گوتی: بیه‌یننه دهره‌وه (با نویژی له‌سهر بکه‌ین)، چونکه من گویم له پیغهمبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: ههر مسوئلما‌نی‌ک بری چل که‌س نویژی له‌سهر بکه‌ن که هاوبه‌شیان بو خوا بریار نه‌داب‌ی نه‌وه په‌روه‌ردگار لی خۆش ده‌بی، تکیان بوی قبول ده‌بی.

۱۹۵- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدْعُو: «اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَحْمَةً لِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ»} (۱).

واته: نه‌بو هوپه‌رپه ﷺ ده‌لی: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ دوعای ده‌کرد (ده‌یفه‌رموو): خوابه دینداریه‌که‌م چاک بکه‌ی، که پاریزه‌ری ئیش و کاره‌کامه، وه کاروباری دونیاشم بو چاک بکه‌ی، که ژیان و گوزه‌راغی تیدایه، وه مردنیش بکه‌یه مایه‌ی به‌زه‌یی پیداهاته‌وه‌م له هه‌موو خراپه‌یه‌ک.

۱۹۶- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ: مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، وَعِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، وَوَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ»} (۲).

واته: نه‌بو هوپه‌رپه ﷺ ده‌لی: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: نه‌گه‌ر مروف مرد کرده‌وه‌کانی ده‌پچرتی جگه له سنی کرده‌وه نه‌بی: چاکه‌یه‌کی به‌رده‌وام، زانستیک سوود بگه‌یه‌نی، یان مندالیکی چاک دوعای بو بکات.

(۱) أخرجه البخاري في الأدب المفرد: ۶۶۸، ومسلم: ۷۱.

(۲) أخرجه مسلم: ۱۳۳۱، والترمذي: ۱۳۷۶، والنسائي: ۳۶۵۱، وابن ماجه: ۲۴۲.

دہربارہی: فیتنہ و ناشووب

۱۹۷- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ مِنْ وَرَائِكُمْ زَمَانَ صَبْرٍ، لِلْمُتَمَسِّكِ فِيهِ أَجْرٌ خَمْسِينَ شَهِيدًا»، فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مِمَّا أَوْ مِنْهُمْ؟ قَالَ: «مِنْكُمْ»^(۱).

واتہ: عہدو لالی کوری مہسعوود ﷺ دہلئی: پیغہمبہر ﷺ فہرموویہ تی: بیگومان لہ دوای تیوہ پروژگاری نارامگرتن ہہن (لہسہر دینداری)، ہہر کہسیک دہست بہ دینہوہ بگری و نارامگری و (واز لہ دینداری نہہیتی) پاداشتی پہنجا شہیدی ہہیہ، عومہر (خوا لئی رازی بن) گوتی: نہی پیغہمبہری خوا!! (پہنجا شہید) لہ تیمہ یان لہ خویان؟ فہرمووی: لہ تیوہ!!

۱۹۸- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى لَا يُقَالَ فِي الْأَرْضِ: اللَّهُ، اللَّهُ»^(۲).

واتہ: نہنہس ﷺ دہلئی: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: تیکچوونی دنیا ناین ہہتا نہو کاتہی لہسہر زہوی ناگوتری: (اللہ اللہ). (کہواتہ: دنیا بہسہر خراپترین دروستکراوانی خوا کاول دہبی، کہ کہسیان تیدا نامیتی بلئی: (اللہ) کہس خوای لہبیر نامیتی، نہو کاتہ مانای وایہ کہس خیری پیوہنہماوہو نہم ژیانہی دونیایہ کہ لہسہر نہم زہویہ بہ یہ کجاریی کوتایی پی دیتی).

۱۹۹- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يُرْفَعَ الْعِلْمُ، وَيَنْبُتَ الْجَهْلُ، وَيَشْرَبَ الْخَمْرُ، وَيَظْهَرَ الزُّنَا»^(۳).

(۱) أخرجه الطبرانی في «الكبير»: ۱۳۹۴، وصححه الألبانی.

(۲) أخرجه مسلم: ۲۷۳.

(۳) أخرجه البخاری: ۶۴۲۳، ومسلم: ۲۶۷۱، والترمذی: ۲۲۰۵.

واته: ئه‌نه‌س ﷺ ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: بێگومان له‌ نیشانه‌کانی دنیا تیکچوون ئه‌وه‌یه: که زانیاری هه‌لده‌گیری و، نه‌زانی شوێنی ده‌گریته‌وه‌و خۆی ده‌چه‌سپێنی و، شه‌راب ده‌خورێته‌وه‌و، زیناو داوێنپێسی به‌ ئاشکرا ئه‌نجام ده‌دری.

٢٠٠- {عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُعْرِغْ»^(١).

واته: ئه‌بنو عومه‌ر (خوا لێیان را‌زی بێ) ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: بێگومان خوا تۆبه‌ی به‌نده‌ قبوڵ ده‌کات به‌ مه‌رجێک روو‌حی نه‌که‌ یشتبێته‌ که‌رووی (واته: سه‌ره‌مه‌رگی نه‌که‌ یشتبێتی).

٢٠١- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُبْعَثَ دَجَالُونَ كَذَّابُونَ، قَرِيبٌ مِنْ ثَلَاثِينَ كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ»^(٢).

واته: ئه‌بو هوره‌یره‌ ﷺ ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: پوژی دوا‌یی نایه‌ت هه‌تا ده‌ججال و درۆزن ده‌تێردرێن، نێزیکه‌ی سی (که‌س) ده‌بن، هه‌ر هه‌موویان ده‌لێن پێغه‌مبه‌رین!

(١) أخرجه أحمد: ٦١٦٠، وَحَسَنَةُ الْأَبْيَانِي، قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط : إسناده حسن.

(٢) أخرجه البخاري: ٦٧٠٤ .

دەربارەى

چەند پەروەشتىكى
پەست و ناشرىن

قسه‌ی نه‌ینی هینان و بردن

۲۰۲- {عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ»} (۱).
واته: حوزه‌یفه ﷺ، ده‌لن: بیستم پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یفه‌رموو: (هه‌رگیز له
سه‌ره‌تاوه) ناچیتته به‌هه‌شت نه‌و که‌سه‌ی قسه‌ دینن و ده‌بات له نیتوان
خه‌لکدا (بۆ نه‌وه‌ی کیشو و ناشووب بنیتته‌وه).

تیبینی: سیفه‌تی (قتات) له‌به‌ر گه‌وره‌یی تاوانه‌که‌ی، خوای دادگه‌ر نه‌م
سزایه سه‌خته‌ی بۆ خاوه‌نه‌که‌ی داناوه، چونکه نه‌م سیفه‌ته نه‌ و اتایانه
ده‌گریته خو‌ی:

۱- په‌نگه نه‌و که‌سه به‌چن له پشت ده‌رگا گو‌ی له‌و قسانه بگری‌ت و به
خراپ‌ترین شیوه بیگری‌ته‌وه.

۲- یان به‌ ئامرازیک، قسه‌کان تۆمار بکات و بیگوازی‌ته‌وه و بیگو‌ری.

۳- یاخود نامه‌ی موبایل، یان هه‌ر ئامیریکی دیکه ده‌دزی و، بۆ مه‌به‌ستی
ناشووب به‌ کاری دینن.

به‌ داخه‌وه، نه‌وانه ئیستا له هه‌موو کۆمه‌لگه‌ی مرو‌فایه‌تی زۆر زۆر بوون.

نه‌فرین له‌یه‌کدی کردن

۳۰۳- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، اذْعُ اللَّهُ عَلَى الْمُشْرِكِينَ.
قَالَ: «إِنِّي لَمْ أُبْعَثْ لِعَانًا، وَلَكِنْ بُعِثْتُ رَحْمَةً»} (۲).

(۱) أخرجه البخاري: ۵۷۰۹، مسلم: ۱۰۵.

(۲) أخرجه مسلم: ۲۵۹۹.

واته: ئەبو هوپره‌پره ﷺ، ده‌لێ: گوترا: ئەی پێغه‌مبەری خوا ﷺ بۆ دوعاو نەفرین لە هاوبەش دانەرانی نا‌کە‌ی؟! فهرمووی: من نە‌نێردراوم تا‌کو نە‌فرین‌کار‌بم، بە‌ل‌کو بە‌ره‌حمەت و بە‌زە‌یی بۆ خە‌ل‌ک نێ‌ردراوم.

﴿ستایش و پێدا‌هە‌ل‌گوتنی کە‌سی بە‌ران‌بەر﴾

۲۰۴- {عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَجُلًا ذُكِرَ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فَأَثْنَى عَلَيْهِ رَجُلٌ خَيْرًا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «وَيْحَكَ قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ»، يَقُولُهُ مِرَارًا، «إِنْ كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحًا لَا مَحَالَةَ فَلْيَقُلْ: أَحْسَبُ كَذَا وَكَذَا "إِنْ كَانَ يَرَى أَنَّهُ كَذَلِكَ" وَحَسِبُهُ اللَّهُ، وَلَا يُزَكِّي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا»^(۱).

واته: ئەبو بە‌کرە ﷺ، ده‌لێ: پیاوی‌ک لە لای پێغه‌مبەر ﷺ ناوی هێ‌ترا‌ جا پیاوی‌ک (له‌وی بوو) زۆر ستایشی پیاوه‌ ناوه‌ت‌راوه‌کە‌ی کرد (پرووبه‌پروو)، پێغه‌مبە‌ریش ﷺ فهرمووی: هاوار بە‌ حال‌ت، ملی هاوه‌له‌کە‌ت ب‌ری، چه‌ند جارێ‌ک ئە‌مه‌ی دووبار ده‌کرده‌وه‌، (فهرمووی: ئە‌گەر یه‌کێ‌ک هێ‌چ چاره‌ی نه‌بوو هەر ده‌بووا مه‌د‌حی بە‌ران‌بەر‌ه‌کە‌ی ب‌کات، ئە‌وه‌ با ب‌لێ: من پێ‌م وایه‌ ئاواو ئاوايه‌، ئە‌وه‌ له‌ حال‌ه‌تێ‌کدا ئە‌گەر ب‌ینی ئاوايه‌، وه‌ بۆ لای خوا ب‌ی‌گێ‌رت‌ه‌وه‌ (ب‌لێ: خوا زان‌ات‌ره‌ به‌ حه‌قیقه‌ته‌کە‌ی)، با کە‌س ته‌زکیه‌ نه‌کات به‌سه‌ر خواوه‌ (چون‌که‌ هەر خوا به‌نده‌ ناسه‌).

﴿داب‌رین و قسه‌ نه‌کردن له‌گە‌ل مسو‌لمان﴾

۲۰۵- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا تَبَاغُضُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا، وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ»^(۲).

(۱) أخرجه البخاري: ۵۷۱۴.

(۲) أخرجه البخاري: ۵۷۲۶، ومسلم: ۲۵۵۹.

واتہ: نہ نہ سی کوری مالیک ﷺ، دہ لئ: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: یہ کدی مہ بوغزینن، وہ تیرہیی بہ یہ کدی مہ بہن و، پشت لہ یہ کدی مہ کہن، بہندہی خوابن و، پیکہوہ برابن، وہ حالل نیہ بو ہیچ مسولمانیک لہ سی شو زیاتر قسہ لہ گہل برای مسولمانی نہ کات.

بن شہرم و نابرووی

۲۰۶- {عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسَ مِنْ كَلَامِ النُّبُوَّةِ: إِذَا لَمْ تَسْتَحْ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ»} (۱).

واتہ نہ بو مہسعوود ﷺ، دہ لئ: پیغہمبہر ﷺ فہرمووی: لہ راستیدا یہ کیک لہو شتانہی خہلک پتی گہیشتوہ لہ قسہی پیغہمبہرہ کان نہ مہیہ: نہ گہر شہرمت نہ کرد چیت دہوی بیکہ (واتہ: کہ مروف شہرمی نہما لہ ہیچ شتیکی ناپہواو قیزہون سل ناکاتہوہ).

پہزیلی و چرووکی

۲۰۷- {عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اتَّقُوا الظُّلْمَ، فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَاتَّقُوا الشُّحَّ، فَإِنَّ الشُّحَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، وَحَمَلَهُمْ عَلَى أَنْ سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ، وَاسْتَحَلُّوا مَحَارِمَهُمْ»} (۲).

واتہ: جابر ﷺ دہ گپرتہوہ کہ پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: خوتان ہپاریزن لہ ستم کردن، چونکہ ستم تاریکاییہ کانی پورژی دواپیہ، وہ خوتان ہپاریزن لہ پہزیلی و چرووکی، چونکہ پہزیلی و چرووکی ٹومہتہ کانی پیش تیوہی لہ نیو بردو، وای لیکردن خوینی یہ کدیان پڑاندو قہدہ غہراوہ کانی یہ کدیان حالل کرد.

(۱) أخرجه البخاري: ۵۷۶۹.

(۲) أخرجه مسلم: ۲۵۷۸.

۲۰۸- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «كُلُوا وَاشْرَبُوا وَتَصَدَّقُوا وَالْبُسُوا، فِي غَيْرِ مَخِيلَةٍ وَلَا سَرَفٍ، إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ تَرَى نِعْمَتَهُ عَلَى عَبْدِهِ»^(۱).

واتە: عەبدوللای کوری عەمر رەزە دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: بخۆن و بخۆنەوهو و ببەخشن و ببۆشن، بێ ئەوهی کەشخەو فیزو زێدەپۆیی تێدا بکەن، چونکە بێگومان خوا پێی خۆشە نێعمەتەکانی بەسەر بەندەکەیهوە بپێری.

۲۰۹- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَيْسَ الْغِنَى عَنْ كَثْرَةِ الْعَرَضِ، وَلَكِنَّ الْغِنَى غِنَى النَّفْسِ»^(۲).

واتە: ئەبو ھورەیرە رەزە دەلی: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: دەولەمەندی بە زۆری مāl و سامان نیە، بەڵکو دەولەمەندی دەولەمەندی دلە (واتە: قەناعەت ھەبوون).

۲۱۰- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَجْتَمِعُ غُبَارٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَدُخَانٌ جَهَنَّمَ فِي جَوْفِ عَبْدٍ أَبَدًا، وَلَا يَجْتَمِعُ الشُّحُّ وَالْإِيمَانُ فِي قَلْبِ عَبْدٍ أَبَدًا»^(۳).

واتە: ئەبو ھورەیرە رەزە دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ھەرگیز تۆزو خۆلی تێکۆشان لە پێناوی خواو، دووکەلی دۆزەخ پێکەوه لە ناخی بەندەدا کۆنابنەوه، ھەرۆھا رەزلی و ئیمان لە یەك کاتدا لە دلای بەندەدا کۆنابنەوه.

(۱) أخرجه أحمد: ۶۷۰۸، وَحَسَنُهُ شُعَيْبُ الأَرْنَؤُوط، وَقَالَ أَحْمَدُ شَاكِر: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ.

(۲) أخرجه البخاري: ۶۰۸۱، ومسلم: ۱۰۵۱.

(۳) أخرجه النسائي: ۳۱۱۳، وابن ماجه: ۲۷۷۴، وابن حبان: ۳۲۵۱، قال شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح لغيره.

دهرباره‌ی
فهرمووده قودسیه‌کان

فەرمووده قودسیه‌کان

(الْحَدِيثُ الْقُدْسِيُّ): بریتیه له و فەرموودانه‌ی که پیغهمبه‌ری خوشه‌ویست
 ﷺ له خوا‌ی په‌روه‌ردگاروه ده‌یگپرتته‌وه، جا هه‌ر بیژه و له‌فه‌که‌هی
 خوا بێ، یان ته‌نیا ماناکه‌ی هی خوا بیت، به‌لام جگه له قورئان، واته:
 قورئان و فەرمووده‌ی قودسی هه‌ردووکیان هی خوا‌ی په‌روه‌ردگارن،
 له‌گه‌ل هه‌بوونی ئه‌و جیاوازیانه‌ی خواره‌وه:

جیاوازی نیوان قورئان و فەرمووده‌ی قودسی:

۱- قورئان هه‌مووی له پێی جبریل (علیه السلام) هه‌هاتوه، به‌لام فەرمووده‌ی
 قودسی جاری وایه جبریل هیناویه‌تی، جارواش هه‌بووه خوا ئیلهامی دلی
 پیغهمبه‌ری کردوه و خستویه‌تیه دلی موباره‌کی.

۲- قورئان موته‌واوتیره^(۱)، واته: دنیایی و یه‌قینمان هه‌یه، هه‌مووی ته‌واوه و
 راسته له خواوه‌یه، به‌لام فەرمووده‌ی قودسی هه‌یه راسته، هه‌یه لاوازه،
 هه‌یه هه‌لبه‌ستراوه، که‌واته: هه‌موو فەرمووده‌یه‌کی قودسی سه‌حیح نیه.

۳- قورئان دابه‌ش کراوه بو‌چهند سوورته و ئایه‌ت و حزب و به‌شیک،
 به‌لام فەرمووده‌ی قودسی وا نیه.

۴- قورئان له ناو نوێژ ده‌خوێنری، به‌لام دروسته نیه فەرمووده‌ی قودسی
 له ناو نوێژ بخوێنری.

(۱) المتواتر: ما رَوَاهُ جماعة في كل طبقة من طبقات السُّنَد تحيلُ تَواطؤهم وتوافقهم على الكذب
 واستندوا إلى أمرٍ محسوس.

۵- پاداشتی خویندنه‌وی قورئان شتیکی جیگیرو سه‌لیتراوه، به‌لام فەرمووده‌ی قودسی هه‌مان هه‌زل و پله‌و پاداشتی نیه.

۶- قورئان موعجیزه‌یه‌کی ده‌سته‌وسانکه‌ره به‌دریژایی زه‌مان و به‌پانایی زه‌مین ده‌مینته‌وه هه‌تا دونیا مابئی، به‌لام فەرمووده‌ی قودسی موعجیزه‌و ده‌سته‌وسانکه‌ر نیه.

۷- بر‌وا نه‌بوون به‌قورئان کوفره، خاوه‌نه‌که‌ی له‌بازنه‌ی ئیسلام و ئیمان ده‌چیته‌هر، به‌لام بر‌وا نه‌بوون به‌فەرمووده‌یه‌کی قودسی به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌لاوازه‌ نه‌ک کوفر نیه، به‌لکو ئاساییه، (هه‌روه‌ک زۆر فەرمووده‌ی قودسی هه‌ن که‌لاوازن، له‌پرووی سه‌نه‌ده‌وه‌ ناگه‌ن به‌پتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ).

۸- دروست نیه قورئان به‌مانا بگێردرێته‌وه، به‌لام دروسته‌ فەرمووده‌ی قودسی به‌مانا بگێردرێته‌وه.

۲۱۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: قَالَ اللَّهُ: «أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ، فَاقْرَءُوا إِن شِئْتُمْ: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۷) السجدة»} (۱).

واته: ئه‌بو هوریره‌ پره‌ ﷺ، ده‌لی: پتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی: خوا فەرموویه‌تی: ئاماده‌م کردوه‌ بۆ به‌نده‌ چاکه‌کانم (له‌به‌هه‌شت دا) نازو نیعمه‌تی وا نه‌هیچ چاوی‌ک بینویه‌تی و، نه‌هیچ گوئی‌ه‌ک بیستویه‌تی و، نه‌به‌خه‌یال و دلی هیچ که‌سی‌کیش دا هاتوه، ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وی (زیاتر له‌وه‌ تییگه‌ن) ئه‌م نایه‌ته‌ بخویننه‌وه: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۷) السجدة.

٢١٢- {عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: وَجَبَتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَحَابِّينَ فِيَّ، وَالْمُتَجَالِسِينَ فِيَّ، وَالْمُتَزَاوِرِينَ فِيَّ، وَالْمُتَبَاذِلِينَ فِيَّ»} (١).

واته: موغازى كورى جه‌به‌ل ﷺ ده‌لن: بیستم پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ده‌یفه‌رموو: خوا (عَزَّ وَجَلَّ) فه‌رموویه‌تی: خو‌شه‌ویستی خو‌م پی‌ویست کردوه بو‌ئو که‌سانه‌ی له‌به‌ر من یه‌کدیان خو‌شده‌وی، له‌به‌ر من به‌یه‌که‌وه داده‌نیشن، له‌به‌ر من سه‌ردانی یه‌کدی ده‌که‌ن، وه به‌یه‌کدی ده‌به‌خشن له‌ پیناوی ره‌زامه‌ندی من.

٢١٣- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «قَالَ اللَّهُ: إِذَا أَحَبَّ عَبْدِي لِقَائِي أَحْبَبْتُ لِقَاءَهُ، وَإِذَا كَرِهَ لِقَائِي كَرِهْتُ لِقَاءَهُ»} (٢).

واته: ئەبو هوریره ﷺ ده‌گیرێته‌وه پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: خوا فه‌رموویه‌تی: هه‌ر به‌نده‌یه‌ک پێی خو‌ش بێ به‌ من بگات، منیش پێم خو‌شه‌ پێی بگه‌م، وه ئەگه‌ر ئەو پێی ناخو‌ش بێ به‌ من بگات، منیش پێم ناخو‌شه‌ به‌و بگه‌م.

٢١٤- {عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «قَالَ رَبُّكُمْ: أَتَعَجَزُ يَا ابْنَ آدَمَ أَنْ تُصَلِّيَ أَوَّلَ النَّهَارِ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ أَكْفِكَ بِهِنَّ آخِرَ يَوْمِكَ»} (٣).

واته: عوقبه‌ی كورى عامر ﷺ ده‌گیرێته‌وه پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: په‌روه‌ردگارتان فه‌رموویه‌تی: ئەو وه‌چه‌ی ئاده‌م ئایا بێ توانای له‌ کردنی چوار پکات نوێژ له‌ سه‌ره‌تای پوژ، که به‌ هو‌یه‌وه ده‌تپاریزم تا کو‌تایی ئەو پوژه‌.

(١) أخرجه أحمد: ٥٧٥، وَقَالَ شَيْبَةُ الأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ.

(٢) أخرجه البخاري: ٧٠٦٥.

(٣) أخرجه أحمد: ١٧٨٢٨، وَصَحَّحَهُ الألباني.

۲۱۵- {عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: الْمُتَحَابُّونَ فِي جَلَالِي لَهُمْ مَنَابِرُ مِنْ نُورٍ يَغِيْطُهُمُ النَّبِيُّونَ وَالشُّهَدَاءُ»} (۱).

واته: موعازی کوری جه‌به‌ل ﷺ ده‌لن: بیستم پیغهمبه‌ری خوا ﷺ ده‌یفه‌رموو: خوا (عَزَّ وَجَلَّ) فهرموویه‌تی: نه‌وانه‌ی له به‌ر گه‌وره‌یی من یه‌کدیان خو‌شده‌وی سه‌کوو شوینی نوورینیان هه‌یه (له دواروژ) که پیغهمبه‌ران و شه‌یدان خوژگه‌یان پی ده‌خوازن.

۲۱۶- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ قَالَ: إِذَا ابْتَلَيْتُ عَبْدِي بِحَبِيبَتِيهِ فَصَبَرَ عَوِضْتُ مِنْهُمَا الْجَنَّةَ "يُرِيدُ عَيْنِيهِ"»} (۲).

واته: نه‌نه‌سی کوری مالیک ﷺ ده‌لن: بیستم پیغهمبه‌ر ﷺ ده‌یفه‌رموو: بیگومان خوا فهرموویه‌تی: نه‌گه‌ر دوو چاوم له به‌نده‌یه‌کی خو‌م سه‌نده‌وه‌و کویر بوو، نه‌ویش زور ئارامکر بوو، نه‌وه من بو‌ی قه‌ره‌بوو ده‌که‌مه‌وه به‌وه‌ی له جیاتی دوو چاوه‌کانی به‌هه‌شتی ده‌ده‌من.

۲۱۷- {عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، فِيَمَا رَوَى عَنْ رَبِّهِ، «أَنَّهُ قَالَ: يَا عِبَادِي! إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعاً فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ»} (۳).

واته: نه‌بو‌زه‌ر ﷺ ده‌لن: پیغهمبه‌ر ﷺ له‌و فهرمایشتانه‌ی له په‌روه‌ردگاری ده‌یگتیر‌یته‌وه، (فهرمووی): خوا فهرموویه‌تی: نه‌ی به‌نده‌کانم! ئیوه هه‌له‌و گونا‌هان ده‌که‌ن به‌ پروژو شه‌وان، وه من له هه‌موو گونا‌هان خو‌ش ده‌بم و ده‌بوورم، بو‌یه داوای لی‌خو‌شبوونم لی بکه‌ن تا لی‌تان خو‌ش‌بم!!

(۱) أخرجه الترمذی: ۲۳۹۰، قال الألبانی: صحیح.

(۲) أخرجه البخاری: ۵۳۲۹.

(۳) أخرجه مسلم: ۶۷۳۷.

۲۱۸- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: إِذَا هَمَّ عَبْدِي بِسَيِّئَةٍ فَلَا تَكْتُبُوهَا عَلَيْهِ، فَإِنْ عَمِلَهَا فَانْكُتُبُوهَا سَيِّئَةً، وَإِذَا هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا فَانْكُتُبُوهَا حَسَنَةً، فَإِنْ عَمِلَهَا فَانْكُتُبُوهَا عَشْرًا»} (۱).

واته: نه‌بو هویره‌یره ﷺ ده‌گیرته‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: خوا (عَزَّ وَجَلَّ) فهرموویه‌تی: هر کات به‌نده‌ی من به‌ دلّی داهات خراپه‌یه‌ک بکات له‌سهری مه‌نووسن (له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌ ته‌نها به‌دلّی داهاتوه) جا نه‌گه‌ر کردی، خراپه‌یه‌کی بۆ بنووسن، وه‌ هرکاتیک چاکه‌یه‌کی به‌دلّدا هات و نه‌جامی نه‌دا، چاکه‌یه‌کی بۆ بنووسن، وه‌ نه‌گه‌ر نه‌جامیدا، ده‌ چاکه‌ی بۆ بنووسن.

۲۱۹- {عَنْ شُرَيْحٍ قَالَ سَمِعْتُ رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ يَقُولُ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: يَا ابْنَ آدَمَ قُمْ إِلَيَّ أَمْشِ إِلَيْكَ، وَامْشِ إِلَيَّ أَهْرُولُ إِلَيْكَ»} (۲).

واته: شوهریخ ده‌لّی: گویم له‌ پیاوێک له‌ هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو، ده‌یگوت: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: خوا‌ی به‌رز فهرموویه‌تی: نه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م هه‌لّسه‌ بۆ لام، من به‌ پویشن دیم بۆ لات، وه‌ تۆ به‌ پویشن وه‌ره‌ بۆ لام من به‌ راکردن دیم بۆ لات.

۲۲۰- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا دَعَا جَبْرِيلَ فَقَالَ: إِنِّي أَحِبُّ فُلَانًا فَأَحِبُّهُ، قَالَ: فَيَحِبُّهُ جَبْرِيلُ، ثُمَّ يُنَادِي فِي السَّمَاءِ، فَيَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحِبُّوهُ، فَيَحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ، قَالَ: ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ»} (۳).

(۱) أخرجه مُسْلِم: ۳۳۰.

(۲) أخرجه أحمد: ۱۵۹۶۷، وَصَحَّحَهُ الألبانی.

(۳) أخرجه أحمد: ۹۳۴۱، ومسلم: ۲۶۲۷، وابن حبان: ۳۶۵.

واته: نه‌بو هور‌ه‌یره ﷺ ده‌لن: پتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمودیه‌تی: نه‌گه‌ر خوا به‌نده‌یه‌کی خوش بو‌ی بانگی جبریل ده‌کات و پتی ده‌فهرموی: من فلانه به‌نده‌م خوش ده‌وی، توش خوش‌ت بو‌ی، جبریل‌یش خوشی ده‌وی، پاشان جبریل بانگ ده‌کات له‌ نیتو نه‌هلی ناسمان (واته: له‌ نیتو فریشته‌کان) ده‌لن: خوا فلان به‌نده‌ی خوش ده‌وی تیره‌ش خوش‌تان بو‌ی، جا نه‌هلی ناسمان هه‌موو خوشیان ده‌وی، پاشان له‌سه‌ر زه‌ویش (نهم خوشه‌ویسته‌ی) لن قبول ده‌کری (نیماندارانیش خوشیان ده‌وی).

۲۲۱- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: «مَنْ عَلِمَ أَنِّي ذُو قُدْرَةٍ عَلَى مَغْفِرَةِ الذُّنُوبِ، عَفَرْتُ لَهُ وَلَا أَبَالِي مَا لَمْ يُشْرِكْ بِي شَيْئًا»^(۱).

واته: نینو عه‌بباس (خوا لیتان رازی بن)، ده‌گیر‌ته‌وه پتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمودیه‌تی: خوا (عزَّ وَجَلَّ) فهرمودیه‌تی: هه‌ر که‌سیک بزانی و پروای وابن (ته‌نها) من خاوه‌ن توانای لی‌بوردنم له‌ گونا‌هان، نه‌وه لی‌ خوش ده‌بم و با‌کیشم نیه، مادام هیچ ها‌وبه‌شیکی بو‌ په‌یدا نه‌کردبم.

۲۲۲- {عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا أَعْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشُّرْكِ، فَمَنْ عَمِلَ لِي عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ غَيْرِي، فَأَنَا مِنْهُ بَرِيءٌ، وَهُوَ لِلَّذِي أَشْرَكَ»^(۲).

واته: نه‌بو هور‌ه‌یره ﷺ ده‌لن: پتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمودیه‌تی: خوا (عزَّ وَجَلَّ) فهرمودیه‌تی: من ده‌وله‌مه‌ندترینی ده‌وله‌مه‌ندانم له‌ ها‌وبه‌شی‌تی دا (واته: پتو‌یستم به‌ ها‌وبه‌ش نیه)، هه‌ر که‌سیک کرده‌وه‌یه‌ک بکات به‌شی غه‌یری منی تی‌بخات نه‌وه من به‌ریم له‌و، به‌شه‌که‌ی خوشم ده‌ده‌م به‌وه‌ی کراوه به‌ ها‌وبه‌شم (با چا‌وه‌ر‌تی پا‌داشت له‌ من نه‌کات).

(۱) أخرجه الطبرانی في «الكبير»: ۱۱۶۱۵، وَحَسَنُهُ الْأَبَانِي.

(۲) أخرجه مُسْلِم: ۲۹۸۵.

۲۲۳- {عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: يَا ابْنَ آدَمَ! مَهْمَا عَبْدَتَنِي وَرَجَوْتَنِي وَلَمْ تُشْرِكْ بِي شَيْئًا، غَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ فِيكَ، وَإِنْ اسْتَقْبَلْتَنِي بِمِلءِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ خَطَايَا وَذُنُوبًا، اسْتَقْبَلْتُكَ بِمِلْهُنَّ مِنَ الْمَغْفِرَةِ وَأَغْفِرُ لَكَ وَلَا أَبَالِي»^(۱).

واته: نه‌بو ده‌رداء رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لئی: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموده‌تی: خوای به‌رز فرموده‌تی: نه‌ی وه‌چه‌ی ئاده‌م! هه‌رچه‌ند تۆ به‌ندایه‌تی بکه‌ی بۆم و تکام لیبه‌کی، وه‌ هیچ هاوه‌لیکم بۆ په‌یدانه‌که‌ی، نه‌وه‌ منیش هه‌رچی تۆ کردبت (له‌ گوناح) لیت ده‌بوورم، وه‌ نه‌گه‌ر پر به‌ ئاسمان و زه‌وی له‌ گوناوه‌ تاوان بیتیته‌وه‌ بۆ لام، منیش به‌ پری ئاسمان و زه‌وی له‌ لیبوردن پیشوازیت لی ده‌که‌م، وه‌ لیت ده‌بوورم و هیچ باکم نیه‌.

۲۲۴- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأَ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأَ حَيْرٍ مِنْهُمْ»^(۲).

واته: نه‌بو هوریه‌ره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لئی: پیغهمبه‌ر ﷺ فرموده‌تی: خوای به‌رز فرموده‌تی: من به‌ پیتی گومانی به‌نده‌که‌مم به‌ من، وه‌ من له‌گه‌ل به‌نده‌ی خۆم دام کاتیک یادم ده‌کات و باسم ده‌کات، جا نه‌گه‌ر له‌ دلێ خۆیدا یادم بکات و باسم بکات منیش له‌ لای خۆم باسی ده‌که‌م به‌ په‌نهانی، به‌لام نه‌گه‌ر له‌ نیتو کۆرێک دا باسم بکات من له‌ کۆرێکی باشتردا له‌ کۆره‌که‌ی نه‌و باسی ده‌که‌م (که‌ کۆری فریشته‌ نزیکه‌کانه‌).

(۱) أخرجه التَّبَهَقُفِيُّ في «شعب الإيمان»: ۱۰۴۰، وَصَحَّحَهُ الألباني.

(۲) أخرجه البخاري: ۷۰۶۶.

۲۲۵- {عَنْ جُنْدَبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ حَدَّثَ: أَنَّ رَجُلًا قَالَ وَاللَّهِ لَا يَغْفِرُ اللَّهُ لِفُلَانٍ، وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: «مَنْ ذَا الَّذِي يَتَأَلَّى عَلَيَّ أَنْ لَا أَغْفِرَ لِفُلَانٍ؟! فَإِنِّي قَدْ غَفَرْتُ لِفُلَانٍ، وَأَحْبَطْتُ عَمَلَكَ»} (۱).

واته: جوندب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لن: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی: پیاویک سویندی خواردو گوتی: وه‌لله‌ی خوا له فلانه کهس خوش نابیت، جا خوای به‌رزیس فهرمووی: نه‌وه کتیه نه‌وه کهسه که سویند ده‌خوات له‌سه‌ر من، گوايه من له فلانه کهس خوش‌نام؟! ده به دنیایی نه‌وه لئی خوش بووم و کرده‌وه باشه‌کانی توشم هه‌لوه‌شاندوه.

۲۲۶- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَلَمْ تَرَوْا إِلَى مَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالَ: «مَا أَنْعَمْتُ عَلَى عِبَادِي مِنْ نِعْمَةٍ إِلَّا أَصْبَحَ فَرِيْقٌ مِنْهُمْ بِهَا كَافِرِينَ، يَقُولُونَ الْكَوَاكِبُ وَالْكَوَاكِبُ»} (۲).

واته: نه‌بو هورپه‌ره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ گوتویه‌تی: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: ئایا سه‌یر ناکه‌ن بۆ نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگارتان فهرموویه‌تی: هیچ نیعمه‌تیک نیه که بیبه‌خشم به به‌نده‌کانم، هه‌مه‌ن گروپیک له‌وان پیتی کافر ده‌بن (به‌وه‌ی نیعمه‌ته‌که له خواوه‌ نازانن له شتیکی تره‌وه ده‌زانن)، ده‌لین نه‌ستیره‌کان بوون (نه‌وه نیعمه‌ته‌یان به‌خشیوه) و به فه‌زلی نه‌وان بووه.

۲۲۷- {عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَقُولُ رَبُّكُمْ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: «يَا ابْنَ آدَمَ تَفَرَّغْ لِعِبَادَتِي أَمْلَأُ قَلْبَكَ غَنًى، وَأَمْلَأُ يَدَيْكَ رِزْقًا، يَا ابْنَ آدَمَ لَا تَبَاعِدْ مِنِّي فَأَمْلَأُ قَلْبَكَ فَقْرًا، وَأَمْلَأُ يَدَيْكَ شُغْلًا»} (۳).

واته: مه‌عقیلی کوپی یه‌سار رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ گوتویه‌تی: پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: په‌روه‌ردگارتان (تَبَارَكَ وَتَعَالَى) ده‌فهرمووی: نه‌ی وه‌چه‌ی

(۱) أخرجه مسلم: ۳۶۲۱.

(۲) أخرجه مسلم: ۲۴۱.

(۳) أخرجه الحاكم: ۷۹۲۶، وقال: صحيح الإسناد، وأخرجه أيضًا: أبو نعيم في الحلية (۳۰۳/۲).

ئادەم خۆت يەكلايى بىكەو بە پەرستىشى من، دلت پەر دەولەمەندى دەكەم و، دەستەكانت پەر رزق و پروزى دەكەم، ئەى وەچەى ئادەم لىم دوورمەكەو بە بىيىتە ھۆى ئەوەى دلت پەر ھەژارى بىكەم و، دەستەكانت پەر سەرقالىي و ماندوویتی بىكەم.

۲۲۸- (عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَيْسَ مِنْ عَمَلِ يَوْمٍ إِلَّا وَهُوَ يُخْتَمُ عَلَيْهِ، فَإِذَا مَرِضَ الْمُؤْمِنُ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ: يَا رَبَّنَا عَبْدُكَ فُلَانٌ قَدْ حَبَسْتَهُ، فَيَقُولُ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ: اخْتِمُوا لَهُ عَلَى مِثْلِ عَمَلِهِ حَتَّى يَبْرَأَ أَوْ يَمُوتَ»^(۱)).

واتە: عوقبەى كورى عامير رەزى اللہ عنہ (گوتوویتى): پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویتى: کردەوہى ھىچ پروژىك نىە ھەتھەن سەرمۆر دەكریت و دادەخریت (زىادو كەمى تىناكەوئى)، جا ئەگەر بروادار نەخۆش بوو، فرىشتەكان دەلین: ئەى پەرورەدگارمان فلان بەندەى خۆت بەند کردوہ (پەرستىشى وەك جارەن پى ناكرى بەھۆى نەخۆشى)، پەرورەدگاریش (عز و جل) دەفەرموئى: (کردەوہكانى پروژانى نەخۆشى) بۆ سەرمۆر بىكەن و داىبىخەن بە وىنەى کردەوہكانى (پىشى نەخۆشى) تا چاك دەبىتەوہ، يان وەفات دەكات.

۲۲۹- (عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ لَيَسْأَلُ الْعَبْدَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يَقُولَ: مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَ الْمُنْكَرَ أَنْ تُتَكِرَهُ؟ فَإِذَا لَقِيَ اللَّهُ عَبْدًا حُجَّتَهُ قَالَ: يَا رَبِّ رَجَوْتُكَ وَفَرَّقْتُ مِنَ النَّاسِ»^(۲)).

واتە: ئەبو سەعیدى خودرى رەزى اللہ عنہ دەلئى: گوتم لە پىغەمبەرى خوا ﷺ بوو دەیفەرموو: بە دلنیايى خوا لىيىچىنەوہ لەگەل بەندەدا دەكات تاوہكو دەفەرموئى: چ شتىك وای لىكردى خراپە بىنى پىگرى لىنەكەيت و بى ھەلوئىست بى (بە جوړىك لە جوړەكان)، جا ئەگەر خواى پەرورەدگار

(۱) أخرجه أحمد: ۱۷۳۵۴، تعليق شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح.

(۲) أخرجه أبي يعلى: ۱۳۳۶، صححه الألباني.

حوججه و وه لام بداته بهنده که ی (بو ئه وه ی وه لام یکی چاک بداته وه و خوی پهره ردگار په حمی پښ بکات) بهنده که ده لیت: نه ی پهره ردگار ئومیدم به په حمی تو بو و له خه لکیش ترسام (واته له بهر ترسی خه لکی نه هیم له خراپه پښ نه کړا، وه ئومیدیشم و ابوو جه نابت له و کاره م خوښ ده بی).

۲۳۰- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: إِنَّ أُمَّتَكَ لَا يَزَالُونَ يَقُولُونَ: مَا كَذَا؟ مَا كَذَا؟ حَتَّى يَقُولُوا: هَذَا اللَّهُ خَلَقَ الْخَلْقَ فَمَنْ خَلَقَ اللَّهُ؟»^(۱).

واته: نه نه سی کوری مالیک ﷺ له پښغه مبه ری خوا وه ﷺ ده گپړیته وه که فەرموویه تی: خوا (عزَّ وَجَلَّ) فەرموویه تی: ئوممه ته که ت به رده وام (پرسیاری بن سوود ده که ن و) ده لین: نه وه چیه؟ نه وه چیه؟ هه تا ده لین: نه مه خوايه نه م دروستکراوه ی دروست کردوه، نه دی کن خوی دروست کردوه؟

تیبینی: هه ر شتیک له گه ل عه قلی سه لیم تیک نه کاته وه که عه ق ل ده رک ی بکات له ئیسلامدا هه رامه، جا یه کیک له و شتانه ی هه رامه و له گه ل عه قلی سه لیم تیک ناکاته وه، بریتیه له وه ی پرسیار بکریت له وه ی کن خوی دروست کردوه؟

جا لیږده دا ئیمه له روانگه ی عه قله وه باس له وه ده که ین بوچی نه و پرسیاره نامه عقوله: له بهر نه وه نامه عقوله چونکه ده بی شتیک له شته کان سه رها و دروستکهری یه که م بیت، نابیت هه ر بلین: نه دی کن نه وی دروست کردوه؟! جا هه ندیک له و مرو فانه ی که بروایان به (الله) نه بووه و خویان پښ فله سه فی بووه، بوچوونی جیا وازیان هه بووه: هه ندیک پښان و ابووه نه سل و دروستکاری بونه وهر خو ل بووه، هه ندیک ده لین: هه و

بوو، ھەندىك دەلېن: ئاگر بوو، ھەندىك دەلېن: ئا بوو، گرنگ ئەو ھەموويان ماددەن و ئەوانىش شتىك ھەر بە سەرەتا دەزانن، چونكە گشت عەقلەكان كۆكن لەسەر ئەو ھەي دەبى شتىك سەرەتاي ھەموو شتىك بىت و پىسارى دىكە دروست نەبى.

بەلام لە راستىيدا گشت بۆچونەكان نامەعقول دەرەچن و كۆتايى بەو پىسارە ناھىنن كە بگوترى: (ئەدى كى ئەوى دروست كردو).

چۆن؟ بەو ھەي كە دەبى مروفي عاقل لە بوونەوەر تىيفكرىت و دەست لەسەر خالقى بوونەوەر دابىت و بزائى ئەو خوايە پىويستى بە چ سىفەتەك ھەيە كە تەوانىوہەتى ئەو بوونەوەرە بەو شىوہەيە دروست بكات، بۆ وىنە: سەير بکە چاوى مروفي ھەوت پەردەي تىدايە، ھەموو دكتۆرەكان كۆكن لەسەر ئەو ھەي ئەو ھەوت پەردەيە دەبى لە شوپنى خويان بن، ئەگەر شوپنى يەككىيان بگۆردىت بىنن دروست نابىت، جا لىرەدا پىسار دەكەين بۆچى ئەو چاوە ئاوا بەو شىوہەيە دروست كراو؟ بىگومان وەلامەكەي ئەو ھەيە تا مەخلوقەكە پىي بىننى و بىنا بى، كەواتە دروستكارى ئەو چاوە پىويستى بە چەندىن سىفات ھەيە، پىويستى بە ژيان ھەيە، چونكە شتى مردوو چۆن شتى پىن دروست دەكرى، وە پىويستى بە زانست ھەيە، چونكە ئەو كارە ئالۆزو سەرسوپھىنەرە چۆن بى زانست دەكرى، وە پىويستى بە بىستەن، چونكە ئەگەر بىستەن نەبى چۆن بىستەن بۆ بوونەوەر دروست دەكات، وە پىويستى بە ئىتقان و وردى ھەيە، ئەگەر نا تەوانى ئەو وردىە دروست بكات، وە پىويستى بەو ھەيە ئاگاي لە پىشھات و رابردوو و داھاتوو بىت، تا بوونەوەر بەرپۆە ببات...، جا تۆ زياتر بىرى لى بکەو تىپرامىنە!

ئىجا ئايا ئەو سىفەتەنە لەو ماددە بى ژيان و بى زانست و بى بىستەن و بى بىنن و بى ئاگايانە دىنەجى؟! نەخىر بە دلىيايەو، كەواتە ھەر

پتويستە پرسىيار بکهين و بلىن: ئەو ماددانه خويان دروستکراون و سيفاتى
خوايه تيان تيدانيه، کهواته زۆر مه عقوله بلىن: کى ئەمانى دروست
کردوه؟ چونکه مه عقول نيه ئەمانه خوا بن.

۱۰۶

له بهرانبه ريشدا (الله) هه موو سيفه تى خوايه تى تيدايه و هه موو
شتىك له خوارووى ئەوه له سيفه تدا، کهواته ئەو يەكەم و دروستکاري
شته کانه و هه ر ئەو مه عقوله خوا بيت و، مه عقول نيه بگوتريت کى
(الله)ى دروست کردوه و، له و په ږى به رزى بو نزمى بيتته خوارو بيکه يته
خوا!!!

کهواته ئيسلام ده يه وى مروف تووشى نامه عقولى نه بى، مه به ستى
ئەوه نيه ږى له عه قل بگرى، به لام هه موو که س نازانى به ږى گاي عه قلدا
پروات، بۆيه ئەو پرسىيارانه هه ږامن و له شه يتانه وهن، خوا هه موو لاما
په نا بدات له خوتخوته کاني.

نۆۋەت

۱۰۷

- ۵ ..... پىشەكى
- ۷ ..... پىگى سۈننەت لە ئىسلامدا
- ۹ ..... دەربارى: لە بەركردن و گىرانەۋەى فەرموودە
- ۱۰ ..... دەربارى: بانگخوازو بانگەۋازى
- ۱۳ ..... دەربارى: پىشت بەستن بە خۋاى تەالى
- ۱۵ ..... دەربارى: ھاۋبەش دانان بۇ خۋاى تەالى
- ۱۷ ..... دەربارى: گوپرايەلى كردن تەنيا لە چاكەدايە
- ۱۷ ..... دەربارى: دايك و باوك
- ۱۹ ..... دەربارى: گەورەيى زانست و زانيارى
- ۲۲ ..... دەربارى: چاكەكارى لە گەل خەلك
- ۲۴ ..... دەربارى: گومانى باش بردن بە خەلك
- ۲۵ ..... دەربارى: پاراستنى سپاردەو بەلەين
- ۲۶ ..... دەربارى: نەرم و نيانى
- ۲۷ ..... دەربارى: ئاگادار بوونى زمان
- ۲۸ ..... دەربارى: ئاگادار بوونى دل
- ۳۰ ..... دەربارى: داهىترانى زىادە لە ئايين
- ۳۲ ..... دەربارى: داپۇشىنى گوناھى خۇمان و خەلك
- ۳۳ ..... دەربارى: رەچەلەك كەس پىش ناخات
- ۳۵ ..... دەربارى: رەۋىشتە بەرز و پەسەندەكان
- ۴۱ ..... دەربارى: ئاشتكر دنەۋەى نىۋان خەلك

- ٤٢ ..... ڤەر بارە: برادەر و ھاو ھەلیەتی
- ٤٣ ..... ڤەر بارە: خەون بینین
- ٤٤ ..... ڤەر بارە: دوعاو پارا ھەو ھە کردن
- ٤٨ ..... ڤەر بارە: زی کړو یادى خوا
- ٥٢ ..... ڤەر بارە: جوان خۆیند ھەو قورن
- ٥٥ ..... ڤەر بارە: سەر پەرشتیاری بۆ ھەژن و ھەتیو
- ٥٥ ..... ڤەر بارە: خێرو ھەدە ھە کردن
- ٥٩ ..... ڤەر بارە: ئا ھە تان
- ٦٤ ..... ڤەر بارە: پاك و خاوینى
- ٦٦ ..... ڤەر بارە: بانگ و بانگبێژان
- ٦٨ ..... ڤەر بارە: گەورەیی مرگەوت
- ٦٩ ..... ڤەر بارە: نوێزە ڤەرزو سوننەتەکان
- ٧٢ ..... ڤەر بارە: نوێزی بەیانی و ھەصر
- ٧٣ ..... ڤەر بارە: نوێزی خەوتنان و بەیانی
- ٧٤ ..... ڤەر بارە: دوو رکات سوننەتی پێش نوێزی بەیانی
- ٧٥ ..... ڤەر بارە: ھەلسانەو ھە شەونوێژ
- ٧٦ ..... ڤەر بارە: دانیشتن دواى نوێزی بەیانی تا خۆر ھەلالت
- ٧٦ ..... ڤەر بارە: سللو کردن
- ٧٨ ..... ڤەر بارە: سویند خواردن
- ٨٠ ..... ڤەر بارە: مردن و مردووان
- ٨٥ ..... ڤەر بارە: فیتنە و ئاشووب

ده‌باره‌ی: چند ره‌وشتیکی په‌ست و ناشرین..... ۸۷

۸۹ ..... ره‌وشتیکی قسه‌ی نه‌پنی ه‌پنان و بردن

۸۹ ..... ره‌وشتیکی نه‌فرین له‌یه‌کدی کردن

۹۰ ..... ره‌وشتیکی ستایش و پیداهه‌لگوتنی که‌سی به‌رانبه‌ر

۹۰ ..... ره‌وشتیکی دابرین و قسه‌ نه‌کردن له‌گه‌ل مسو‌لمان

۹۱ ..... ره‌وشتیکی بی‌شهرم و ئابرووی

۹۱ ..... ره‌وشتیکی ره‌زیلی و چرووکی

ده‌باره‌ی: فهرمووده قودسیه‌کان..... ۹۳

۹۵ ..... ره‌وشتیکی فهرمووده قودسیه‌کان

۵۹ ..... ره‌وشتیکی جیاوازی نیوان قورئان و فهرمووده‌ی قودسی :

له‌بهرکردنی فهرمووده‌گانی پیغمبهری خواﷺ، وه پارێزگاری لیکردن و کار
پیکردنی له‌کرده‌وه هه‌ره‌باش و گرنگه‌کانه، وه له‌به‌رێزترین و
گه‌وره‌ترینی عیباده‌ته‌کانه، جگه له‌فه‌رزه‌کان، ئه‌و که‌سه‌ی فهرمووده‌یه‌کی
پیغمبهر ﷺ له‌بهر ده‌کات و له‌ماناکه‌ی تێده‌گات و له‌ئێوه‌که‌ی ده‌کاته‌وه،
پیغمبهر ﷺ ده‌باره‌ی فهرموویه‌تی: «نَضَرَ اللَّهُ أَمْرًا سَمِعَ مِنَّا حَدِيثًا، فَحَفِظَهُ حَتَّى
يُبْلَغَهُ غَيْرَهُ».

له‌م فهرمووده دووعا کردن هه‌یه، یان هه‌والدان هه‌یه له‌لایه‌ن
پیغمبهری خواوه ﷺ ده‌باره‌ی حاڵی ئه‌و که‌سه‌ی هه‌ولتی پاراستن و بلّاو
کردنه‌وه‌ی فهرمووده ده‌دات.

دیاره‌ تێگه‌یشتن له‌ ئایین له‌ پێگه‌ی تێگه‌یشتن له‌ قورئان و سوننه‌ته‌وه
ده‌بێ، وه‌ تێگه‌یشتن له‌ سوننه‌ت له‌ پێی شروقه‌و شیکردنه‌وه‌ی زانایان
ده‌بێ، هه‌ر که‌س ئه‌مه‌ی کرد نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه‌ خوا ویستی خێری بۆی
هه‌یه.